

ILAKKANA PRAYOGA VILAKKAM

OR

A COMPANION

TO

ANGLO-VERNACULAR STUDENTS.

இலக்கணப் பிரயோக விளக்கம் :

BY

Pundit P. S. D. MUTTUSAWMY PILLAI,

Author of "Ellakana Manimalai"

new method for teaching Tamil, English and Geography to children, 4 to 10 years of age";

"A guide to Europeans, learning to speak Tamil," &c., &c.

PUBLISHED BY

K. T. PAUL, B.A., L.T.,

English Tutor, Madras Christian College.

FIRST EDITION.

Madras :

PRINTED BY THOMPSON AND CO., AT THE "MINERVA" STEAM PRINTING WORKS,
33, BROADWAY, MADRAS.

1905.

no : 6 As.]

RangaRakes

(All Rights Reserved.)

[விலை : 6 அடி.]
taminavarasani.com

ANALYSIS.

வாக்கியாங்கச் சேதன விலக்கணக் குறிப்பு.

1. ஒருவன் தன் மனதிலுள்ள கருத்தை, வார்த்தைகளினால், பூண்மாக வெளிப்படுத்திச் சொல்வது அல்லது எழுதுவது ஒரு வாக்கியமாம்.

2. ஒரே சொல் ஒரு கருத்தைக் கொடுக்குமாயின், ஒரு வாக்கியமாம். உதாரணம்: வருகிறான்.

3. பலபதங்கள் ஒன்றாய்ச் சேர்ந்து ஒரு கருத்தைக்கொடுக்குமாயின், ஒரு வாக்கியமாம். (உ-ம்) அவன் கடவுளைத்தொழுகிறான்
N.B.—(a) ஒரு வாக்கியத்தில் பெயர்ச்சொல்லும் வினைச்சொல்லும் பிரதான சொற்களாம்.

(b) வினைச்சொல் இல்லாமல் வாக்கியம் ஆகாது.

வாக்கிய வகை:

4. * பிரதான வாக்கியம் அல்லது முற்றுவாக்கியம், இடைவாக்கியம், தொடர்மொழிவாக்கியம், வினையெச்சவாக்கியம், பெயரெச்சவாக்கியம் என வாக்கியம் பிந்துவகைப்படும்.

பிரதான வாக்கியம்:

5. எழுவாயும், பயனிலையும், செயப்படுபொருள் முதலியவைகளோடு கூடியேனுங் கூடாதேனும் முடிவுபெற்று நிற்பது பிரதான வாக்கியமாம்.

உதாரணம்:

* இராமன் தன் புஸ்தகத்தைக் கொண்டுவந்து, சிங்காரத்துக்குக்கொடுத்தான். கோபாலன் பள்ளிக்கூடத்துக்கு வந்தான்.

* இடைவாக்கியம், பெயரெச்சவாக்கிய முதலிய பல வாக்கியங்கள் கலந்துள்ள வாக்கியம் கலப்பு வாக்கியமாம்; அதிலுள்ள முற்று வாக்கியம் பிரதான வாக்கியம் என்று
பெரும்புரையாறு
tamilnavarasam.com

இடைவாக்கியம் :

6. எழுவாய், பயனிலை முதலிய பல பதங்கள் ஒன்றாய்க்கடி, பிரதான வாக்கியத்தின் பயனிலைக்கு (பெயர்ச் சொல்லைப்போல்) எழுவாயாகவாவது செயப்படுபொருளாகவாவது வரும் வாக்கியம் இடைவாக்கியம் என்னப்படும்.

உதாரணம் :

(a) அவன் எப்படிப் பணத்தைப் போக்கடித்துக்கொண்டானென்று தெரியவில்லை. (தெரியவில்லை என்னும் பயனிலைக்கு “அவன் எப்படிப் பணத்தைப் போக்கடித்துக் கொண்டானென்று” என்னும் இடைவாக்கியம் “எழுவாயாக” வந்தது; காண்க.)

(b) நான் வீட்டுக்குப் போகவேண்டுமென்று விரும்புகிறான். (விநம்புகிறான் என்னும் பயனிலைக்கு “நான் வீட்டுக்குப் போகவேண்டுமென்று” என்னும் இடைவாக்கியம் “செயப்படுபொருளாக” வந்தது; காண்க.)

தொடர்மொழி வாக்கியம் :

7. பல பதங்கள் ஒன்றாய்க்கடி தொழிற்பெயரையாவது, முக்காலத்துக்கும் பொதுவான வினையெச்சத்தையாவது ஈற்றிலுடையதாய் வரும் வாக்கியம் தொடர்மொழி வாக்கியம் என்னப்படும். அது பிரதான வாக்கியத்திற்குள்ளடங்கி, அதின் பயனிலைக்கு எழுவாயாகவாவது, செயப்படுபொருளாகவாவது நிற்கும்.

உதாரணம் :

(a) பெண்களுர் சோலைகள் ஒன்றில் காலையில் உலாவுவது தேகத்திற்குச் சுகம் கொடுக்கும். (“பெண்களுர் சோலைகள் ஒன்றில் காலையில் உலாவுவது” என்னும் தொழிற்பெயரை ஈற்றிலுடைய தொடர்மொழி “கொடுக்கும்” என்னும் பயனிலைக்கு எழுவாயாக வந்தது; காண்க.)

(b) பள்ளிக்கூடத்திற்குத் தினந்தோறும், காலையிலும் மாலைலும் வந்து படிப்பதைக் கிருஷ்ணன் விரும்புகிறான். (“பள்ளிக்கூடத்திற்குத் தினந்தோறும் காலையிலும் மாலைலும் வந்து படிப்பதை” என்னுந்தொழிற் பெயரை ஈற்றிலுடைய தொடர்மொழி “விரும்புகிறான்” என்னும் பயனிலைக்குச் செயப்படுபொருளாக வந்தது; காண்க.)

(c) இராமனுக்குப் பள்ளிக்கூடத்தில் தினந்தோறும் எழுதப் பிரியம் (“இராமனுக்குப் பள்ளிக்கூடத்தில் தினந்தோறும் எழுத” என்னும் முக்காலத்துக்கும் பொதுவான வினையெச்சத்தை ஈற்றிலுடைய தொடர்மொழி “பிரியம்” என்னும் பெயர்ப்பயனிலைக்கு எழுவாயாக வந்தது; காண்க.)

(டு) கீவுள் குணப்பட்ட பாவியை இரட்சிக்க விரும்புகிறார் ("குணப் பட்ட பாவியை இரட்சிக்க" என்னும் முக்காலத்துக்கும் பொதுவான வினையெச்சத்தை ஈற்றிலுடைய தொடர்மொழி "விரும்புகிறார்" என்னும் பயனிலைக்குச் செய்யப்படுபொருளாக வந்தது; காண்க.)

N.B.—(a) ஒரு வாக்கியத்தினுள்ள முக்காலத்துக்கும் பொதுவான வினையெச்சத்தை, அருத்தங்கெடாமல், தொழிற்பெயராக மாற்றலாம். அவ்வாறே தொழிற்பெயரையும் முக்காலத்துக்கும் பொதுவான வினையெச்சமாக மாற்றலாம், உதாரணம்: துரைசாமிக்குப் பள்ளிக்கூடத்திற்குப் போகப் பிரியம், (= துரைசாமிக்குப் பள்ளிக்கூடத்திற்குப் "போகிறது" அல்லது "போவது" பிரியம் என்று மாற்றுவதினால் அருத்தங்கெடவில்லை யென்றறிக.)

(b) செய்யப்படுபொருள் குன்றிய வினைமுற்றையுடைய வாக்கியத்தினுள்ள முக்காலத்துக்கும் பொதுவான வினையெச்சம் (தனித்து வந்தாலும் அல்லது தொடர்மொழியாக வந்தாலும்) பிரதான வினைமுற்றுக்கு அடைமொழியாக மாத்திரம் நிற்கும். (உ-ம்.) ஐயாபிள்ளை தினந்தோறும் பள்ளிக்கூடத்தில் எழுத வருகிறான். ("தினந்தோறும் பள்ளிக்கூடத்தில் எழுத" என்னும் முக்காலத்துக்கும் பொதுவான வினையெச்சத்தை ஈற்றிலுடைய தொடர்மொழி "வருகிறான்" என்கிறும் செய்யப்படுபொருள் குன்றிய வினைமுற்றுக்கு அடைமொழியாக வந்தது; காண்க.)

வினையெச்சவாக்கியம் :

8. பலபதங்கள் ஒன்றுக்கூடி, இறந்தகால வினையெச்சத்தை யாவது, எதிர்கால வினையெச்சத்தையாவது ஈற்றிலுடையதாய் வரும் வாக்கியம் வினையெச்சவாக்கிய மென்னப்படும். அது பிரதான வாக்கியத்திற்குள்ளடங்கி, அதன் பயனிலைக்கு அடைமொழியாக நிற்கும்.

உதாரணம் :

(a) தூருகையன் நேற்று கணியம்பாடியிலிருந்து புறப்பட்டுப் பெங்களூருக்கு வந்து வீரராகவனைப் பார்த்தான். ("நேற்று கணியம்பாடியிலிருந்து புறப்பட்டு பெங்களூருக்கு வந்து" என்னும் இறந்தகால வினையெச்சவாக்கியம் "பார்த்தான்" என்னும் பயனிலைக்கு அடைமொழியாக வந்தது; காண்க.)

(b) நல்லராஜ், பள்ளிக்கூடத்திற்குத் தினந்தோறும் வந்தால், நன்றாய் எழுதுவான். ("பள்ளிக்கூடத்திற்குத் தினந்தோறும் வந்தால்" என்னும் எதிர்கால வினையெச்சவாக்கியம் "எழுதுவான்" என்னும் பயனிலைக்கு அடைமொழியாக வந்தது; காண்க.)

பெயரெச்சவாக்கியம் :

9. பலபதங்கள் ஒன்றுக்கூடிப் பெயரெச்சத்தை யீற்றிலுடையதாய்வரும் வாக்கியம் பெயரெச்சவாக்கியம் என்னப்படும். அது பிரதான வாக்கியத்திற்குள்ளடங்கி, அதன் எழுவாய்க்காவது செய்யப்படுபொருளுக்காவது அடைமொழியாக நிற்கும்.

உதாரணம் :

நன்றாய் எழுதப் படிக்கத் தெரிந்த பிள்ளைகளைச் சகலகலை வல்லவர்களாகிய வித்துவானகன் ஆசீர்வதித்தார்கள். (“நன்றாய் எழுதப் படிக்கத் தெரிந்த” என்னும் பெயரெச்சவாக்கியம் “பிள்ளைகளை” என்னுஞ் செயப்படுபொருளுக்கும்; “சகலகலை வல்லவர்களாகிய” என்னும் பெயரெச்சவாக்கியம் “வித்துவானகன்” என்னும் எழுவாய்க்கும் அடைமொழிகளாக வந்தன; காண்க.)

வாக்கியத்தின் அங்கங்கள்

10. எழுவாய், பயனிலை, செயப்படுபொருள், எழுவாயின் அடைமொழி, செயப்படுபொருளின் அடைமொழி, பயனிலையின் அடைமொழி ஆகிய இவ்வாறும் வாக்கியத்தின் அங்கங்களாம்.

11. பெயரெச்சமும், பெயருரிச்சொல்லும், பெயரெச்சவாக்கியமும், ஆறும் வேற்றுமை யுருபேற்றுவருஞ் சொற்களும் எழுவாய்க்குஞ் செயப்படுபொருளுக்கும் அடைமொழிகளாக வரு மென்றறிக.

N.B.—(a) ஒரு சொல் பகுபதமாய் நின்று, பெயர்ச்சொல்லின் குணத்தைக் காட்டுமாயின் “பெயரெச்சம்” என்னப்படும்.

(b) ஒரு சொல் பகாப்பதமாய் நின்று, பெயர்ச்சொல்லின் குணத்தைக் காட்டுமாயின் “பெயுரிச்சொல்” என்னப்படும்.

உதாரணம் :

ஒரு பெரிய சாஸ்திரி ஒரு படித்த பெண்ணைக் கடிமணம் புரிந்தார். இந்த வாக்கியத்தில் “பெரிய” என்னுங் குறிப்புப் பெயரெச்சஞ் “சாஸ்திரி” என்னும் பெயரையும், “படித்த” என்னுங் தெரிக்கீழ் பெயரெச்சம் “பெண்” என்னும் பெயரையும், “கடி” என்னும் உரிச்சொல் “மணம்” என்னும் பெயரையும் தழுவின்தன; காண்க. (“பெரிய” “படித்த” இவ்விரண்டு பதங்களும் பகுபதங்களென்றும், “கடி” என்னும் பதம் பகாப்பதமென்றும் அறிக.)

12. வினையெச்சமும், வினையுரிச்சொல்லும், வினையெச்சவாக்கியமும்; மூன்றும், நான்காம், ஐந்தாம், ஏழாம் வேற்றுமைகளின் உருபேற்றுவருஞ் சொற்களும் பயனிலைக்கு அடைமொழிகளாகவருமென்றறிக.

N. B.—(a) ஒரு சொல் பகுபதமாய் நின்று, வினையெச்சவாக்கியத்தின் குணத்தைக் காட்டுமாயின், “வினையெச்சம்” மென்னப்படும்.

(b) ஒரு சொல் பகாப்பதமாய் நின்று, வினையெச்சவாக்கியத்தின் குணத்தைக் காட்டுமாயின், “வினையுரிச்சொல்” என்னப்படும்.

உதாரணம்:

ஒரு நரி ஒரு கோழியைப்பிடித்து, நனி ஆவலாய்த்தின்றது. இந்த வாக்கியத்தில் “பிடித்து” என்னும் வினையெச்சம் “தின்றது” என்னும் வினையையும், “நனி” என்னும் உரிச் சொல் “ஆவலாய்” என்னும் வினையுந் தழுவி நின்றன; காண்க. (“பிடித்து” என்னும் பதம் பகுபதமென்றும், “நனி” என்னும் பதம் பகாப்பதமென்றும் அறிக.)



METHOD OF ANALYSING SENTENCES.

வாக்கியாங்கச் சேதன விலக்கணம் கூறும் விதம்.

13. ஒரு வாக்கியத்தில், முதலாவது—பயனிலையையும்; இரண்டாவது—எழுவாயையும்; மூன்றாவது—செயப்படுபொருளையும்; நான்காவது—எழுவாயின் அடைமொழியையும்; ஐந்தாவது—செயப்படுபொருளின் அடைமொழியையும்; ஆறாவது—பயனிலையின் அடைமொழியையும் கண்டுபிடிக்கவேண்டும்.

N. B.—(a) பயனிலை—குறிப்புவினைப் பயனிலை, தெரிநிலை வினைப்பயனிலையென—இருவகைப்படும்.

(b) குறிப்புவினைப் பயனிலை—வினைமுற்றுப்பயனிலை, பெயர்ப்பயனிலை, வினாப்பயனிலையென—மூவகைப்படும்.

(c) தெரிநிலை வினைப்பயனிலை—வினைமுற்றுப்பயனிலை, வினையெச்சப்பயனிலை, பெயரெச்சப் பயனிலையென—மூவகைப்படும். பயனிலை (பயன் + நிலை, பயன்=சொல்லுரை, நிலை=இடம் அல்லது குணம்)=சொல்லுரையின் குணம்.

(d) எழுவாயுஞ் செயப்படுபொருளும் பெயர்ச்சொற்களாகவே இருக்கவேண்டும்.

(e) எழுவாய் முதல் வேற்றுமையாகவே இருக்கவேண்டும். எழுவாய் (எழு + வாய், எழு=எழுகின்ற, வாய்=இடம்)=கருத்து உற்பத்தியாகும் இடம்.

(f) செயப்படுபொருள் இரண்டாம் வேற்றுமையாகவே இருக்கவேண்டும். (ஒரு கர்த்தா செய்யுந்தொழிலை யேற்கும்பொருளே

14. * முதல வேற்றுமையிலுள்ள வினாப்பெயர்களாகிய எவன், எவள், எவர், எவர்கள், எது, எவை, எவைகள்; யாவன், யாவள், யாவர், யார், யாது, யாவை என்கிற சொற்களைப் பயனிலையோடு சேர்த்துக் கேள்வி கேட்டால், மறு உத்தரவாக வருஞ் சொல் அல்லது வாக்கியம் எழுவாயாம்.

உதாரணம்:

இராமன் படிக்கிறான். இந்த வாக்கியத்தில் எழுவாய் எடுத்து தெரிந்து கொள்வதற்குப் 'படிக்கிறான்' என்னும் பயனிலையை 'எவன்' என்னும் வினாப்பெயரோடு சேர்த்து "எவன் படிக்கிறான்" என்று கேள்வி கேட்டால், 'இராமன்' என்று உத்தரவு பிறக்கும். *ண்டு இராமன் என்பது எழுவாயென்றறிக.

அப்பியாசம்:

அடியில் வரும் வாக்கியங்களிலுள்ள எழுவாய்களைக் கண்டுபிடித் தெழுதுக.

நான் உபாத்தியாயரைக் கண்டேன். கோவிந்தனுக்குக் கணக்குக் கற்பித்தேன். நாங்கள் கோயிலுக்குப் போனோம். நாளைக்கு இராமனுக்குப் புஸ்தகக் கொடுப்போம். நீ உன் வகுப்பிற்குப் போகலாம். உபாத்தியாயர் கட்டளையிட்டபடிசெய். நீர் எங்கே போனீர். என் புஸ்தகத்தைத் தாரும். நீங்கள் யாரைப் பார்த்தீர்கள். தினந்தோறும் பள்ளிக்கூடத்திற்கு வாருங்கள். இராமன் கொடுத்தான். அவன் வருவான். பாடம் படிக்கிறான். இலட்சுமீ எழுதினாள். இவள் படிப்பாள். உபாத்தியாயருக்குப் புஸ்தகக் கொடுத்தாள். அவர் வருகிறார். எனக்குப் பாடஞ் சொல்லிக்கொடுப்பார். பிள்ளைகள் பரீட்சையில் தேறினார்கள். அவர்கள் பணங்கொடுப்பார்கள். பள்ளிக்கூடத்திற்குப் போவார்கள். ஆடுவந்தது. அது போகும். அவை போயின. மாடுகள் தோட்டத்தில் மேய்கின்றன.

15. இரண்டாம் வேற்றுமையிலுள்ள வினாப்பெயர்களாகிய எவனை, எவளை, எவரை, எவர்களை; எதை, என்ன, எவற்றை முதலிய சொற்களைப் பயனிலையோடு சேர்த்துக் கேள்வி கேட்டால், மறு உத்தரவாக வருஞ் சொல் அல்லது வாக்கியஞ் செயப்படுபொருளாம்.

உதாரணம்:

கோவிந்தன் இராமனை அடித்தான். இந்த வாக்கியத்தில் செயப்படுபொருள் எடுத்து தெரிந்துகொள்வதற்கு 'அடித்தான்' என்னும் பயனிலையை 'எவனை' என்னும் பெயரோடு சேர்த்து "எவனை அடித்தான்" என்று கேள்வி கேட்டால், 'இராமனை' யென்று உத்தரவு பிறக்கும். *ண்டு 'இராமனை' யென்பது செயப்படுபொருளென்றறிக.

ஒரு வாக்கியத்தில் "எழுவாய்" பயனிலைக்கு முந்தியாவது பிந்தியாவது வருவதென்றறிக.

அப்பியாசம்.

அடியில் வரும் வாக்கியங்களிலுள்ள செயப்படுபொருட்களைக் கண்டு பிடித்தெழுதுக.

நான் ஒரு கிளிப்பிள்ளையை வளர்த்தேன். அவருக்குக் கொடுத்தேன். நாங்கள் புலியைக் கண்டோம். நாங்கள் நேற்றுச் சாப்பிட்டோம். நீ எங்களைப் பார்க்கிறாய். நீ கொடுத்தாய். நீர் வேலைசெய்தீர். பார்த்தீர். நீங்கள் புஸ்தகங் கேட்டீர்கள். நாளைக்கு அறிவீர்கள். இராமன் தண்ணீர் குடித்தான். நாளைக்குக் கொண்டுவருவான். இலட்சுமி சமையல் செய்வான். தேடுவான். உபாத்தியாயர் பிள்ளைகளை ஆசீர்வதித்தார். நாளைக்குக் கேட்பார். பிள்ளைகள் பாடுகிறார்கள். பாடம் படித்தார்கள். மாடு புல்லை மேய்கிறது. புலி கொல்லும். பட்சிகள் பழந் தின்கின்றன. நரிகள் திருடும்.

16. எப்படிப்பட்ட, எப்பேர்க்கொற்ற, எத்தனை முதலிய சொற்களையும், ஆறும் வேற்றுமை யுருபேற்றுவரும் வினாப்பெயர்களையும், எழுவாயோடுஞ் செயப்படுபொருளோடுஞ் சேர்த்துக் கேள்வி கேட்டால், எழுவாய்க்குஞ் செயப்படுபொருளுக்கும் அடைமொழிக்ளின்னவையென வெளியாகும்.

உதாரணம்:

(a) யுத்தத்தில் சாமர்த்தியமுள்ள மனிதன் கீர்த்தி பெறுவான். இந்த வாக்கியத்தில் எழுவாயுடைய அடைமொழி எதென்று தெரிந்துகொள்வதற்கு 'மனிதன்' என்னும் எழுவாயை 'எப்படிப்பட்ட' என்னுஞ் சொல்லோடு சேர்த்து "எப்படிப்பட்ட மனிதன்" என்று கேள்வி கேட்டால், "யுத்தத்தில் சாமர்த்தியமுள்ள" என்று உத்தரவு பிறக்கும். ஈண்டு "யுத்தத்தில் சாமர்த்தியமுள்ள" என்பது எழுவாயுடைய அடைமொழி யென்றறிக.

(b) படிப்பில் நன்றாய்த் தேறின பிள்ளைகளைப் பரீட்சைக்கனுப்பலாம். இந்த வாக்கியத்தில் செயப்படுபொருளின் அடைமொழிஎதென்று தெரிந்துகொள்வதற்குப் "பிள்ளைகளை" என்னுஞ் செயப்படுபொருளை "எப்பேர்க்கொற்ற" எனனுஞ் சொல்லோடு சேர்த்து "எப்பேர்க்கொற்ற பிள்ளைகளை" என்று கேள்வி கேட்டால், "படிப்பில் நன்றாய்த் தேறின" என்று உத்தரவு பிறக்கும். ஈண்டு "படிப்பில் நன்றாய்த் தேறின" என்பது செயப்படுபொருளின் அடைமொழியென்றறிக.

அப்பியாசம்:

அடியில் வரும் வாக்கியங்களிலுள்ள எழுவாயின் அடைமொழிகள் செயப்படுபொருளின் அடைமொழிகள் எவையெனக் கண்டுபிடித்தெழுதுக.

கிருபைசிறைந்த கடவுள் பக்தியுள்ள மனிதரை இரட்சிக்கிறார். அறிவுள்ள பிள்ளைகளை யாவரும் மதிப்பார்கள். விவேகமுள்ள மந்திரி பிரஜைகளுக்கு ஆசீர்வாதமாயிருக்கிறான். அறிவுள்ள பிள்ளைகளுடைய தகப்பன் நற்கீர்த்தி பெறுவான். கல்வியை நேசிக்கிற உத்தமபிள்ளைகள் முதியோர்கள் வாக்கைக் கவனிப்பார்கள். மலைகளில் வாசஞ்செய்யும் மனிதர்களே வல்லவர்கள். ஆடு மேய்க்கும் இடையன் அவற்றின் மதுரமான பாலைக் குடிக்கிறான். கல்வியில் தேர்ந்த பதினாந்து பிள்ளைகள் மேன்மையான கீர்த்திப்பதக்கம் பெற்றார்கள். உண்டவீட்டிற்கு துரோகஞ் செய்கிற மனிதனை அறிவிலுங் கல்வியிலுஞ் சிறந்த பெரியோர் மதியார்கள். பொய்பேசும் பிள்ளைகள் தண்டனையடைவார்கள். கையுங்காலுமில்லாத முடவன் மலையின்மேல் ஏறமுடியுமா? காலத்தை வீணய்க் கழிக்கிற பையன் மேன்மையடையான்.

எப்படி (எவ்விதம்) எங்கே, எப்போது (எப்பொழுது,) எவ்வளவு, எத்தனை, ஏன் முதலிய சொற்களையும்; மூன்றாம், நான்காம், ஐந்தாம், ஏழாம் வேற்றுமைகளின் உருபேற்றுவரும் வினாப்பெயர்களையும், பயனிலையோடு சேர்த்துக் கேள்வி கேட்டால், பயனிலையின்னடமொழி யின்னதென வெளியாகும்.

உதாரணம்:

கோவிர்தன் பன்னிக்கூடத்திற்கு அதிக வேகமாய் ஓடிவந்தான். இந்த வாக்கியத்தில் பயனிலையின் அடைமொழி யின்னதென்று தெரிந்துகொள்வதற்கு 'வந்தான்' என்னும் பயனிலையை 'எப்படி' என்னுஞ் சொல்லோடு சேர்த்து "எப்படி வந்தான்" என்று கேள்வி கேட்டால், "அதிக வேகமாய் ஓடி" என்று உத்தரவு பிறக்கும். என்கிற "அதிக வேகமாய் ஓடி" என்பது பயனிலையின் அடைமொழியென்றறிக.

அப்பியாசம்:

அடியில் வரும் வாக்கியங்களிலுள்ள பயனிலையின் அடைமொழிகளைக் கண்டிப்பிடித்தெழுதுக.

ஒரு பையன் சீக்கிரமாய் ஓடிவந்தான். வெகு ஜனங்கள் இராமன் வீட்டில் நேற்றுக் காலையில் வந்திருந்தபோது, கிருஷ்ணன் பசுமாட்டை அவிழ்த்து மெதுவாய் ஓட்டிக்கொண்டு போனான். பிள்ளைகள் தங்கள் வீட்டிலிருந்து சந்தோஷமாய்ப் புறப்பட்டுப் பள்ளிக்கூடத்திற்கு வருகிறார்கள். கோபாலன் தன் பாடங்களை வீட்டிலேயே நன்றாய்ப் படித்துக்கொண்டு பள்ளிக்கூடத்திற்குப் போவதினால், நாளுக்குநாள் விர்த்தியடைகிறான். சகல மாணக்கருந்தங்கள் உபாத்தியாயர் சொல்லுகிற நீதி மொழிப்படிக்கிரமமாய் நடக்கவேண்டும். கோபாலன் கிருஷ்ணனுக்குப் பன்னிரண்டு ரூபாய் வேலூரிலிருந்து நேற்றுத் தபால் மார்க்கமாய் அனுப்பிவைத்தான். ஒரு நாள் கோபாலன் எண்ணப்பட்ட ஒரு சிறுவன் தன்வீட்டில் ஒரு பூனையுடன் விளையாடி, நேரத்தைப் போக்கினான். காட்டில் வாசஞ்செய்யுஞ் சிங்கத் தனக்குப் பழிவந்தபோது எதற்கும் பயப்படாமல் எதிரில் அகப்படும் யிருகங்களை அடித்துத் தின்னும்புகள்வியிலும் நாகரீகத்திலும் மேன்மைபெற்ற பிரிட்டிஷ்காரர் செல்வம் நிறைந்த இந்துதேசத்தை யாவரும் மகிழ்ந்து போற்றும்படி யிகச்சாமர்த்தியமாக ஆண்டு வருகிறார்கள். மரஞ்செடியடர்ந்த சோலைகளில் காலையிலும் மாலைலும் உலாவினால் தேகத்திற்குச் சுகம் நாளுக்குநாள் உண்டாகும். பள்ளிக்கூடத்தில் பிள்ளைகள் படிக்கிறார்களென்று இன்ஸ்பெக்டர் சந்தோஷமாய் என்னிடத்தில் சொன்னார். கானகத்தில் வாசஞ்செய்யும் மாண்களுக்கு அநேகஞ் சத்துருக்களிருப்பதினால், அவற்றினின்றும் தப்பித்துக்கொள்ளும் பொருட்டு மாண்கள் அதிகவேகமாய் ஓடவேண்டும். இங்கிலாந்திலும், ஐரோப்பாக்கண்டத்து நாடுகளிலும் உழவர்கள் நிலம் உழுவதற்காக எருதுகளுக்குப் பிரதியாகக் குதிரைகளை உபயோகிக்கிறார்கள். கரடியை ஏவரேனும் எதிர்த்தால், அது பின்னங்கால் இரண்டாலு மெழுந்து வின்று, எதிரியைத் தன் மார்போடு இருகத் தழுவி, அவன் எலும்புகளை முறித்து விடுகின்றது. காப்பிக்கொட்டைகள் வெயிலில் உலர்த்தப்பட்டுக் கோழிகளிற் போட்டுக் கட்டி, விற்பனைக்காகப் பிறதேசங்களுக்கு ஏற்றுமதி செய்யக் கடற்றறை பட்டணங்களுக்கு அனுப்பப்படும்.

வினாயச்சம், பெயரச்சம், தொழிற்பெயர் முதலிய சொற்களின் அடைமொழிகளைப் பயனிலைக்குக் கூறிய விதிகளைக்கொண்டே கண்டிப்பிடிக்கவேண்டுகின்றறிக.

வாக்கியங்களில் சேதனை விலக்கணத்திற்கு உதாரணம்:

இவ்வகைக் கதிபதியாயிருந்த விராவணனை வானரசு சேனைகளைக்கொண்டு ஜயித்த விராமர், நூறுயோசனை
 'சமுன்ன சமுத்திரத்தையொரு முகூர்த்தத்திற் குண்டிய வனுமாரை, சகலத் தனக்கார்த்தர்களுந் தக்கடங்கள் ஓர்
 பக்களைச் சொல்லிக்கொண்டிருந்தபோது, அன்போடு பார்த்தார்.

Translation :— When a Il the military chiefs were recounting their several exploits, Rama, who, with the
 help of monkey regiments, had conquered Ravana, the king of Ceylon, looked graciously on Anumar who within
 an hour and a half had jumped over the ocean 800 miles wide.

எழுவாயில் அடைமொழி. Adjunct, Subject.	எழுவாய். Subject.	செய்யப்படுபொருளின் அடைமொழி. Adjunct, Object.	செய்யப்படு பொருள். Object.	பயனிலையின் அடைமொழி. Extension, Predicate.	பயனிலை. Predicate.
இவ்வகைக்கதிபதியாயிருந்த விராவணனை	இராமர்	நூறுயோசனை விஸ்தாரமுன்ன சமுத்திரத்தையொரு முகூர்த்தத்திற் குண்டிய	அனுமாரை	சகலத்தனக்கார்த்தர்களுந் தக்கடங்கள் சாமர்த்தியங்களைச் சொல்லிக்கொண்டிருந்தபோது, அன்போடு	பார்த்தார்
வானரசு சேனைகளைக் கொண்டு ஜயித்த	(இராமர்)	இலக்கைக்கதிபதியாயிருந்த	இராவணனை	வானரசு சேனைகளைக் கொண்டு	(எச்சப்பயனிலை) ஜயித்த (வர்)
தனக்கார்த்தர்களுந் தக்கடங்கள் ஓர் பக்களைச் சொல்லிக்கொண்டிருந்தபோது,	(அனுமார்)	நூறுயோசனை விஸ்தாரமுன்ன	சமுத்திரத்தை	ஒரு முகூர்த்தத்திவ்	(எச்சப்பயனிலை) தாண்டிய (வர்)
சகல	தனக்கார்த்தர்களுந் தக்கடங்கள் ஓர் பக்களைச் சொல்லிக்கொண்டிருந்தபோது,	தனக்கார்த்தர்களுந் தக்கடங்கள் ஓர் பக்களைச் சொல்லிக்கொண்டிருந்தபோது,	சாமர்த்தியங்களை	(அப)போது	(எச்சப்பயனிலை) சொல்லிக்கொண்டிருந்த (அரக்கள்)

அப்பியாசம். A.

எழுவாய்க்கேற்ற பயனிலையைக் கூட்டிச் சிறுவாக்கியமாகீடுக:—

- | | |
|---------------------|----------------------|
| 1. பசுக்கள் பால்— | 7. கல்லிக்குக் கரை— |
| 2. குயவன் கலங்கள்— | 8. ஒளிமுன் இருள்— |
| 3. பறவை மூட்டை— | 9. கழகாரக் காலம்— |
| 4. சந்திரன் பகலில்— | 10. பொய் மெய்யை— |
| 5. மலர்கள் வாசனை— | 11. கடவுள் சர்வமும்— |
| 6. மூடர் மூடரை— | 12. கல்வி அறிவை— |

அப்பியாசம். B.

பயனிலைகளுக்கேற்ற எழுவாய்களைக் கூட்டி யெழுதுக:—

- | | |
|------------------------|-----------------|
| 1. —களைக்கிறத | 7. —ஒடுகிறத |
| 2. —கத்துகிறத | 8. —பாய்கிறத |
| 3. —காஜீக்கிறத | 9. —தள்ளுகிறத |
| 4. —மூக்காரம் போடுகிறத | 10. —பறக்கிறத |
| 5. —அலறுகின்றத | 11. —பாடுகிறத |
| 6. —சேறுகிறத | 12. —நீந்துகிறத |

அப்பியாசம். C.

அடியில் வரும் வாக்கியங்களிற் குறைவுபட்டு நிற்கின்ற சேய்ப்படுபொருள்களைக் கூட்டி யெழுதுக:—

- | | |
|------------------------|------------------------|
| 1. புலி—மேயுமா | 7. எலிகள்—கழக்கும் |
| 2. சோறு—தீர்க்கும் | 8. ஓநாய்—தேடும் |
| 3. நித்திரை—தீர்க்கும் | 9. பணம்—செய்யும் |
| 4. தேனீ—சேர்க்கிறத | 10. கல்வி—தரும் |
| 5. மரணம்—விடாது | 11. காற்று—அவிக்கும் |
| 6. நெருப்பு—எரிக்கும் | 12. தண்ணீர்—தீர்க்கிறத |

அப்பியாசம். D.

அடியில் வருகிற வாக்கியங்களில் கீற்றுள்ள இடங்களில் தக்க பெயரிட பயனிலைகளைக் கூட்டுக:—

- | | |
|-------------------|--------------------|
| 1. இவன் என்— | 7. பாம்பு நகரும்— |
| 2. அது எங்களுடைய— | 8. கோழி பறவாத— |
| 3. நான் உன்— | 9. கல்வி சிறந்த— |
| 4. அவன் நமக்கு— | 10. உடல் அழிகிறத— |
| 5. நீ என்— | 11. கல்வி குறையாத— |
| 6. மயில் அழகான— | 12. பாவம் பொல்லாத— |

அப்பியாசம். E.

கீற்றுள்ள இடத்தில் ஏற்ற சொற்களைக்கூட்டி வாக்கியத்தைமுடி:—

- | | |
|------------------------------------|-----------------------------|
| 1. அவன் நேவதூதனைக்கண்டு— | 7. அவன் எதைக்காண— |
| 2. என் மகன் படியாமல்— | 8. நீ என்ன செய்ய— |
| 3. மழை பெய்யாவிட்டால்— | 9. இந்தக்கட்டி பெருந்தால்— |
| 4. பூஞ்செடிகள் தண்ணீரில்லாமல்— | 10. நீ இப்போது இங்கே வா— |
| 5. நான் குதிரைமேலிருந்து விழுந்து— | 11. கண்டதைத் தின்றுல்— |
| 6. அணவகை மிக்சி உண்டால்— | 12. நீ நன்றாய்ப் படித்தால்— |

அப்பியாசம். F.

அடியில் வரும் 24-வாக்கியங்களுக்கும் .வாக்கியாங்கச் சேதன விலக்கணங் கூறுக:—

ஒரு குலமகன் வளர்த்த மயிலொன்று வீம்புக்காகத் தன் மேனியழகைக் காட்ட மிகவும் விரும்பியது. இலக்ஷுமியினுவு தடித்திருப்பதினாலென்தய நன்றாயுச்சரியான். குருடர்களுக்கும் கூட எழுத்தைக் கற்பிக்கலாமென்ற நூனலக்ஷுமி தனலக்ஷுமியுடன் சொன்னாள். குடிமிப்பைய நெருவூன் ருப்புலக்கையோடு பையச் சென்றந்தக் குதிரைக்காலையொடித்துவிட்டது நடவாக்குதிரையென்று பலபேர் முன்சொல்லி வடகிழக்குப் பக்கம் தன்றாய்கையைப் பிடித்துக்கொண்டு போனாள். அவன்மண்ணென்றென்றவ்வளவு பேச்சுமந்திரஞ் சொன்னதற்கென்னகொடுக்கலாமென்றரசுகை போன்றவர் தாயம்மாளைக் கேட்டார். இரூப்பகன் மழை சள சள வென்று மேலும் மேலும் பெய்தாலும் எரிகொள்ளி போன்ற சூரியனிலிருந் துண்டாகும் காரகையானது தரையை வரவரக் காயவைக்கிறதை ஒ! கருங்குழலே நீ பாராய் புவியினன்மை செய்பவன் யார்? அதனாலரசனுக்கு மனவருத்த முண்டாகித் தன்னரசை மந்திரிகளிடத் தொப்புவித்துத் தன் மனைவிகளோடு வெளிப்பட்டு முனிவரிடத்துச் சென்று வணங்கித் தன் மனக்குறையை சொல்லிக்கொள்ள வம்முனிவர் கேட்டு விசனப்பட்டுப் பயப்படாதே யென்றாள் வதித்தார். நான் போனவருஷத்திலும்பது மைலொரே நாளினடந்தேன் இரட்சணிய மூர்த்தியைப் பின்பற்றி நடக்கும் மனிதனிரண்டர மரணமடையாமன் மோக்ஷஞ் சேருவான். கம்மறட்டானாலேயே செய்யப்படும். சென்னைப்பட்டணத்திற்குள் நெழிலாளிகளுக்குக் குறைவில்லை. அரசமாதகரல்லு ராஜாவென்பவர் தம் பெளத்திரனாகிய தனராஜாவை கோக்கித் தம்முடைய முன்னோர்களின் பட்டணம் வாணியம்பாடியென்று புதுக்கோட்டை முத்தசாமி ஐயர் முன்னிலையிற் செப்பினார். குஞ்சரமென்பதியானே. நன்மையினடக்கிற மனிதனப்படியே யெப்பொழுது நடவாமலிருந்தா னீங்காத துன்பத்தையடைவான். நகரேயனாகிய இரட்சணிய மூர்த்தியைக் குறித்துச் சொல்லும் புஸ்தகமே பெருமையுடையது. கண்ணில்லாத விருத்தாப்பியனை மெல்ல நடக்கச் செய்தாலிடரிவிழான். மகனே எனத் தகப்பனையன்ற வேறொருவனும் அழைக்கான். கல்லாத மனிதன் சாஸ்திரத்தைப் படிப்பிக்கான். தீமையினடவாயாக, நன்மையைச் செய்யின், தீமையைச் செய்யின் மின். இவ்வுலகின் வாழ்வியாருக்கு நிற்காது. அரசன் கடிமலைஆடி நனி களித்தான்.

N.B.—An English version of this Section on Tamil Analysis will be found in Appendix A.

Notes on Parts of Speech

சொல்லிலக்கணக் குறிப்பு.

பெயர்ச்சொல்—Noun.

NOUNS IN TAMIL WITH THEIR EQUIVALENTS IN ENGLISH.

1. பொருட்பெயர் (பொது)—மனிதன்; Common Noun—man.
,, (சிறப்பு)—கந்தன்; Proper Noun—Kunthen, name of a man.
2. பொருளடியாகப்பிறந்தபெயர்—வில்லி; Common Noun—archer.
3. இடப்பெயர் (பொது)—தேசம்; Common Noun—Country.
,, (சிறப்பு)—தஞ்சாவூர், Proper Noun—Tanjore.
4. இடமடியாகப்பிறந்தபெயர்—(பொது) ஊராள்; Common Noun—villager.
,, (சிறப்பு)—பங்காளத்தாள்; Proper Noun—Bengali.
5. காலப்பெயர் (பொது)—வருஷம்; Common Noun—year.
,, (சிறப்பு)—பிரபவ; Proper Noun—Prabava, the name of a year.
,, —நேற்று; Adverb of Time—yesterday.
6. காலமடியாகப்பிறந்தபெயர் (சிறப்பு)—அமாவாசை; Proper Noun—Annavasai (=New-moon), name of a man.
7. உண்ப்பெயர்—கால்; Common Noun—leg.
8. உண்படியாகப்பிறந்தபெயர்—குருடன்; C. Noun—blind-man.
9. குணப்பெயர் அல்லது பண்புப்பெயர்—நன்மை; Abstract Noun—goodness.
10. உண்ப்பண்புப்பெயர்—வெண்மை; Abstract Noun—whiteness.
11. உட்பண்புப்பெயர்—உயரம்; Abstract Noun—height.
12. உண்ப்பண்புப்பெயர்—இனிப்பு; Abstract Noun—sweetness.
13. உண்ப்பண்புப்பெயர்—இரண்டு; Cardinal Definite Numeral Adjective—two.
—பத்தாவது; Ordinal Definite Numeral Adjective—tenth.

14. | இத்தலனைவைப்பண்புப்பெயர்—வீசை ; Common Noun—the name of an Indian weight.
15. | முகத்தலனைவைப்பண்புப்பெயர்—மரக்கால் ; C. Noun—the name of an Indian measure.
16. | நீட்டலனைவைப்பண்புப்பெயர்—அங்குலம், கேஜம் ; Common Noun—inch, yard.
17. பண்படியாகப்பிறந்தபெயர்—கரியன் ; An adjective and a Common Noun put together—black-man.
18. | முதனிலைதொழிற்பெயர்—பூட்டு ; Common Noun—lock.
19. | முதனிலைபெருத்தொழிற்பெயர்—சண்டை ; Common Noun—fight, war &c.
20. | முதனிலைதிரிந்தொழிற்பெயர்—பாடு ; Common Noun—labour, trouble &c.
21. | காலங்காட்டுந்தொழிற்பெயர்—படிக்கிறது ; Participial Noun—reading.
22. | காலங்காட்டாததொழிற்பெயர் (அல்லது) முக்காலத்துக்கும் பொதுவான தொழிற்பெயர்—படித்தல் ; Participial Noun—reading.
23. | தொழிலடியாகப்பிறந்தபெயர் (அல்லது) பால்காட்டுந் தொழிற்பெயர்—ஓதுவான் ; உழுவான் ; Common Noun—reader, farmer.
24. | வினையாலணையும்பெயர் (அல்லது) பாலையுங்காலத்தையுங்காட்டுந்தொழிற்பெயர்—ஓடுகிறவன் ; Common Noun—runner
25. | முறைப்பெயர்—தந்தை, தாய் ; Common Noun—father, mother
26. | ஆகுபெயர்—வேற்றிலை நட்பான் ; Synecdoche—he planted the betel-leaf.
 ஊரடங்கீற்று ; Metonymy—the town became calm,
 தாமரைபோன்ற பாதம் ; Simile—the lotus-like fee
27. | தனமைப்பெயர்—நான் ; First Personal Pronoun—I.
28. | முன்னிலைப்பெயர்—நீ ; Second Personal Pronoun—you.
29. | படர்க்கைப்பெயர்—அவன் ; Third Personal Pronoun—he.
30. | சுட்டுப்பெயர் அல்லது சுட்டடியாகப்பிறந்தபெயர்—ஓவன் ; Illustrative Pronoun and a Common Noun together—this woman.

14. **ஓத்தலனைவைப்பண்புப்பெயர்—விசை** ; Common Noun—**visai**
the name of an Indian weight.
15. **முசத்தலனைவைப்பண்புப்பெயர்—மரக்கால்** ; C. Noun—**marakkal**
the name of an Indian measure.
16. **நீட்டலனைவைப்பண்புப்பெயர்—அங்குலம், கேஜம்** ; Common Noun
—inch, yard.
17. **பண்படியாகப்பிறந்தபெயர்—கரியன்** ; An adjective and a Com-
mon Noun put together—black-man.
18. **முதனிலைதொழிற்பெயர்—பூட்டு** ; Common Noun—lock.
19. **முதனிலைபெறாததொழிற்பெயர்—சண்டை** ; Common Noun
fight, war &c.
20. **முதனிலைதிரிந்ததொழிற்பெயர்—பாடு** ; Common Noun—**labour**
trouble &c.
21. **காலங்காட்டுந்தொழிற்பெயர்—படிக்கிறது** ; Participial Noun—
reading.
22. **காலங்காட்டாததொழிற்பெயர் (அல்லது) முக்காலத்துக்கும் பொது
வான தொழிற்பெயர்—படித்தல்** ; Participial Noun
—reading.
23. **தொழிலடியாகப்பிறந்தபெயர் (அல்லது) பால்காட்டுந் தொழிற்பெயர்
—ஓதுவான்; உழுவான்** ; Common Noun—**reader,**
farmer.
24. **வினையாலணையும்பெயர் (அல்லது) பாலையுங்காலத்தையுங்காட்டுந்தொ
ழிற்பெயர்—ஓடுகிறவன்** ; Common Noun—**runner**
25. **முறைப்பெயர்—நந்தை, தாய்** ; Common Noun—**father, mother**
26. **ஆகுபெயர்—வேற்றிலை நட்பான்** ; Synecdoche—**he planted the**
betel-leaf.

ஊரடங்கிற்று; Metonymy—the town became calm,
தாமரைபோன்ற பாதம் ; Simile—the lotus-like feet

27. **தனமைப்பெயர்—நான்** ; First Personal Pronoun—I.
28. **முன்னிலைப்பெயர்—நீ** ; Second Personal Pronoun—you.
29. **படர்க்கைப்பெயர்—அவன்** ; Third Personal Pronoun—he.
30. **சுட்டுப்பெயர் அல்லது சுட்டடியாகப்பிறந்தபெயர்—ஓவன்** ; A
 demonstrative Pronoun and a Common Noun
together—**this woman.**

(d) Personification. Objects of the lower order are sometimes spoken of, when personified, as Masculine or Feminine like the objects of the higher order, as in English.

4. இடம் (Person). The same as in English.

5. வேற்றுமை (Declension). In the Declension of Nouns, there are eight cases in Tamil. Of these, the 1st is the Nominative, 2nd the Accusative, 6th the Possessive and the 8th the Vocative. Of the other four, the 4th gives a Dative significance, and the 3rd, 5th and the 7th are the ablatives of instrumental connection, of remotion and of location respectively. The suffixes of these four cases are equal in meaning to the Prepositions in English.



1st or the Nominative Case.—முதல் வேற்றுமை.

6. The particles connected with the First case are:—ஆனவன், ஆனவள், ஆனவர், ஆனவர்கள், ஆனது, ஆனவை, ஆனவைகள்; என்பவன், என்பவள், என்பவர், என்பவர்கள், என்பது, என்பவை, என்பவைகள். இவ் வருபுகளின்றியும் முதல்வேற்றுமையில் பெயர்ச்சொற்கள் வருவதுண்டு. (உ-ம்) இறிஸ்துவானவர் மூன்றாம்நாள் உயிரோடெழுந்தார், or இறிஸ்து மூன்றாம் நாள் உயிரோடெழுந்தார்.



2nd or the Accusative Case.—இரண்டாம் வேற்றுமை.

7. The particle connected with the second case is:—ஐ. டைக்கட்டினான். He built a house.



3rd or the Instrumental case.—மூன்றாம் வேற்றுமை.

8. The particles connected with the third case are:—ஆன், ஓ or ஓ, உடன், கொண்டு or மூலமாய்.

“ ஆல் ” or “ ஆள் ”

α.—கடவுளால் உலகமுண்டாயிற்று—The world was created by God,

6.—என்னால் அவனுக்கு வேலை கிடைத்தது—He got the work through me.

6.—அவன் கத்தியால் அதை வெட்டினான்—He cut it with a knife.

6.—அவனால் பெங்களூருக்குப் போனேன்—I went to Banga-
lore because of him.

6.—மண்ணாலாகிய குடம்—Pot made of clay.

“ஒடு” or “ஓடு”

அவனோடு வந்தேன்—I came with him.

“உடன்”

அவனுடன் வந்தேன்—I came along with him.

“கொண்டு” or “முலமாயி”

அவனைக்கொண்டு அதை முடித்தேன்—I finished it through him.

—*—

4th or the Dative case.—நான்காம் வேற்றுமை.

The particles connected with the 4th case are:—து; ஆக, ஓசாய் or எனினு; கீழ்த்தம் or பொருட்டு; இட்டு; பற்றி; குறித்து.

“து”

4.—நரித்திரருக்குப் பிச்சை கொடுத்தான்—He gave alms to the poor.

4.—வேதத்திற்கு விரோதமான காரியம்—This is against (to) the Scripture.

4.—புஸ்தகத்திற்கு வந்தான்—He came for the book.

“ஆக” “ஓசாய்” or “எனினு”

—எனக்காகச் செய்தான்—He did it for me.

எனனால் அவனுக்கு வேலை கிடைத்தது—Here “ஆல்” may mean “through” or “aided in” for. It may be either rendered either:—

1.—He got the work through me (i.e., through my agency).—நான்மூலம் அவனுக்கு வேலை வாங்கிச் கொடுத்தேன்.

2.—It is not of consideration for me that he got the work through my relationship with him.—என் கருவுக்கு அவனுக்கு வேலை கிடைத்தது.

N. B.—“ஔரூ” is a corrupt form of ‘ஔரூ’, meaning obligation,

ஔ.—அவன் மகனுக்காக ஔரைவிட்டான்—He left the place *for the sake of* his son.

“நீமித்தம்” or “பொருட்டு”

என்னிமித்தம் வந்தான்—He came *on account of* me.

“ஔட்டு”

என்னையிட்டு வந்தான்—He came *because of* me.

“பற்றி”

ஔ.—என்னைப்பற்றிப் பேசினான்—He spoke *of* me.

ஔ.—என்னைப்பற்றிப் பாடினான்—He sang *about* me.

“குறித்து”

ஔ.—என்னைக்குறித்துப் பேசினான்—He spoke *about* me.

ஔ.—என்னைக்குறித்துப் பாடினான்—He sang *about* me.

N. B.—பற்றி and குறித்து are interchangeable,

5th or the ablativ of remotion.—ஔந்தாம் வேற்றுமை.

10. The particles connected with the 5th case are:—

ஔன்; நீண்ட or ஔந்து; காட்டிலும், பார்க்கிலும், விட, ஔலும் or ஔ.

“ஔல்”

ஔ.—காக்கையிற்கரிது களம்பழம்—Kalam fruit is darker *than* crow.

ஔ.—கல்வியிற்பெரியன் கம்பன்—Kamban is accounted *great from* his learning.

“ஔன்”

ஔ.—மலையின் வீழ்குவி—The stream that flows *from* the mountain.

ஔ.—மதுரையின் வடக்குச் சிதம்பரம்—Chithambaram is *to the north of* Madura.

“நீண்ட” or “ஔந்து”

ஔ.—ஔரூரின் ஔபுரூரன்—He went *from* the village

“காட்டிலும், பார்க்கிலும், விட, இலும், or இனும்.”^o
 அவனைக் காட்டிலும் நான் கெட்டிக்காரன்—I am cleverer
 than he.

6th or the Genitive or possessive Case.—ஆறாம் வேற்றுமை.

11. The particles connected with the 6th case are :—அது,
ஐது, அ or உடைய.

N.B.—அது, ஐது என்னும் உருபுகள் ஒருமையிலும், அ என்னும் உருபு
 பன்மையிலும், உடைய என்னுஞ் சொல்லுருபு இவ்விரண்டிலும்
 வரும்.

உதாரணம் :

(a) இராமனது (ஆது or உடைய) புத்தகம்.

(b) மனிதர்களுடைய நோக்கம் or மனிதர்களுடைய நோக்கம்.

7th or the ablative of location.—ஏழாம் வேற்றுமை.

12. The particles connected with the 7th case are :—
இல், கண், கால், அகம், புறம், உள், கீழ், மேல், முன், பின், சார்,
அயல், புடை, திசை, தேம், தலை, இடை, கடை, வலம், இடம், உழை, உழி,
உளி, வயின், வரய், பால், முதல், பாடு, அலை, வழி, தோறும், மிசை, மாடு,
மீது, இடத்தில், அண்டை, கிட்ட, பக்கல், பக்கம், பாங்கர், முகம், இன்.

உதாரணம்.

இல்—பெங்களூரிலிருந்தான்—He was in Bangalore.

கண்—விரலின்கண் விளங்குகின்றது மோதிரம்—The ring glitters on
 the finger.

கால்—ஊர்க்கால் சிவந்த பொதும்பர்—The grove grown in the vicinity
 of the village.

அகம்—பயன் சாராச்சொல் பல்லாரகத்துண்டு—Useless talk is with many.

புறம்—ஊர்ப்புறம் இருந்தான்—He was by (by the side of or near)
 the village.

உள்—வீட்டுக்குள்ளிருந்தான்—He was in the house.

கழை—மரத்தின்கீழ் இருந்தான்—He was *under* the tree.

மேல்—மலைமேல் இருந்தான்—He was *on* the mountain.

முன்—அவன் என் முன் வரட்டும்—Let him come *before* (to) me.

பின்—காதலியின் சென்றது கருத்து—(His) thoughts were *after* (his) lover.

சார்—காட்டுச்சார் ஓடுங் குறுமுயால்—The hare that runs *in* the jungle.

அயல்—ஊரயல் இருந்தான்—He was *by* (*by the side of* or *near*) the village.

புடை—எயிற்புடைசின்ருன்—He stood *on* the rampart.

தீசை—தேர் தீசை யிருந்தான்—He was *on* (or *in*) the car.

தேய்—தோழிக் குரியவை கோடாய் தேத்து—All the requisites necessary for the maid are *with* or *in* the hands of the handmaid (nurse-maid).

தலை—வலைத்தலை மாணன்ன நோக்கியர்—They looked (bewildered) like a deer (caught) *in* the net.

இடை—நல்லாரிடை புக்கு—Going *into* the society of good men.

கடை—வேலின் கடைமணிபோற்றிண்ணியான்—One who is as strong as the diamond set *in* the spear.

வலம்—கைவலத்துள்ளதுகொடுக்கும்—He would give whatever he has *in* his hand.

இடம்—அவனிடம் போனேன்—I went *to* him.

உழை—அவனுழை வந்தேன்—I came *to* him.

உழி—அவனுருழி சென்றான்—He went *to* the village.

உளி—குயில்சேர் குளிர்காவுளி சேர்புரையும்—Going and living *in* the cool grove frequented *by* the cuckoo

வழி—அவர்வயின் செல்லாதே—Don't go *to* them.

வாய்—குரைகடல்வாய் அமுதென்கோ—May I say it to be the nectar (that comes out) *from* (or is found *in*) the sea that roars.

புலல்—அன்பாலிருந்தான்—He was *with* me.

முதல்—சூரன்முதல்வந்த வுரன் மாய்மாலை—The awe-inspiring twilight that set *over* the wilderness.

பாடு—நம்பாடணையாத நாள்—The day that does not agree *with* us.

அரினா—கல்லினிசு சுரினரிர்—The spring-water (that oozes out) *from* a rock.

வழி—சின்றதோர் நறவேங்கை சிழல்வழி யசைந்தன்ன—As if it shook *under* the shade of the vanga tree which was standing all fragrant.

உதாரும்—மனைதோறும் மக்களுளர்—There are people *at every* house.

மீகை—நீதிமான் நிலமிசை நீடுவாழ்வான்—The righteous man will live long *in* the world.

மாடு—அரசன்மாட்டு அவன் புகழ் அடையான்—He will not be praised *before* (or *in the presence of* or *in the service of*) a king.

மீது—மலையின்மீது இருந்தான்—He was *on* the mountain.

இடத்தில்—அவனிடத்திலிருக்கிறது—It is *with* him.

அண்டை—அவண்ணடை பணமுண்டு—There is money *with* him.

கிட்ட—அவன் கிட்டப் பேசுவது சியாயமல்ல—It is not right to talk *with* him.

பக்கல்—முனுசாமிபக்கல் துரைசாமி யுட்கார்த்தான்—Durasawmy sat *by the side of* Munisawmy.

பக்கம்—கணவன்பக்கம் எல்லாப்பொருளுஞ் சேர்த்தன—Everything went *to* the husband.

பாங்கர்—அரசன் காட்டுப்பாங்கர் சென்று வேட்டையாடினான்—The king went *to* the forest and hunted.

புறம்—போர்முகஞ்சென்றான்—He went *to* the battle field.

இன்—வானுலகின் இலது வேறிடமுண்டோ—Could anything that is not *in* heaven be found elsewhere.

N. B.— These suffixes or rather affixed words give a sense of location to the foregoing word. Of these 42 suffixes only 14 (இல், புறம், உள், கீழ், மேல், முன், பின், இடம், தோறும், இடத்தில், அண்டை, கிட்ட, பக்கல் and பக்கம்) are of use in the ordinary prose (whether spoken or written). Others find a place in poetry and in poetic prose.

8th or the Vocative Case.—எட்டாம் வேற்றுமை.

10. The particles connected with the 8th case are :—

உதாரணம்.

(a) ஆ—அண்ணை; (b) ஈ—தம்பி; (c) ஊ—தம்பூ; (d) ஏ—அண்ணை;
 (e) ஓ—அப்பாவோ; (f) ஆய்—நக்காய்.

 AMBIGUOUS CASE-TERMINATIONS.

பொருண்மயக்கம்.

பொருண்மயக்கமாவது ஒரு வேற்றமைப்பொருள் மற்றொரு வேற்றமை யுருபோடு தகுதியாய் வருவதாம்.

அவை வநமுறு :

First Case —வினைமுதற்பொருள் எழுவாயுருபு மூன்றனுருபுகளோடன்றிச் சிறுபான்மை நான்கனுருபு ஆறனுருபுகளோடும் வரும் ; உதாரணம்:—

1st Case : அவர் செய்தார்—*He did.*

3rd Case : அவரால் செய்யத்தகும் அக்காரியம்—*By him it becometh to be done, that thing; for, அவர் செய்யத்தகும் அக்காரியம்—It becometh him to do that.*

4th Case : அவருக்குச் செய்யத்தகும் அக்காரியம்—*To him is becoming the doing of that ; for, அவர் செய்யத்தகும் அக்காரியம்—It becometh him to do that.*

6th Case : அவரது வரவு—*His coming; for, அவர் (வந்த, வருகிற) வரும்) வரவு—The advent of his coming.*

Second Case.—செயப்படுபொருள் இரண்டனுருபோடன்றிச் சிறுபான்மை எழுவாய் வேற்றமை யுருபுமுதல் ஏழாம்வேற்றமை யுருபு ஈழும், உருபுகள் எல்லாவற்றோடும் வரும்.

உதாரணம் :

2nd Case : சோற்றையட்டான்—*He cooked the rice (= சோறு).*

1st Case : சோறடப்பட்டது—*The rice was cooked; for, சோற்றையட்டான்—He cooked the rice (= சோறு).*

- 3rd Case: அரிசியாற் சோறுக்கினுன்—He cooked^o சோறு (= boiled rice) out of அரிசி (rice); for, அரிசியைச் சோறுக்கினுன்—He boiled the அரிசி into சோறு.
- 4th Case: அவட்குக் கொள்ளும் இவ்வணிகலம்—This jewel is fit to her for wear; for, அவளைக் கொள்ளும் இவ்வணிகலம்—This jewel will fit her to wear.
- 5th Case: பழியினஞ்சும்—He dreads from guilt; for, பழியை அஞ்சும்—He dreads guilt.
- 6th Case: தூலது குற்றங் கூறினான்—He stated the flaws of the work; for, தூலைக்குற்றங் கூறினான்—He criticised (= blamed) the work.
- 7th Case: தூணின்கட் சார்ந்தான்—He reached on the pillar; for, தூணைச் சார்ந்தான்—He reached the pillar.

Third Case :—கருவிப்பொருள் மூன்றனுருபு ஐந்தனுருபுகளோடன்றிறுபான்மை எழுவாயுருபு, நான்கனுருபு, ஆறனுருபுகளோடும் வரும்.

உதாரணம் :

- 3rd Case: கண்ணாற் காண்பான்—He will see with his eyes.
- 1st Case: கண்காணும்—The eye will see; for, கண்ணால் காணும்—He will see with his eyes.
- 4th Case: கண்ணிற்குக் காணலாம்—To the eyes, it may appear; for, கண்ணாற் காணலாம்—One can see with his eyes.
- 5th Case: கண்ணிற்காணலாம்—From of the eyes, he may see; for, கண்ணாற் காணலாம்—One can see with his eyes.
- 6th Case: கண்ணினது காட்சி—The sight of the eye; for, கண்ணாலாகிய (ஆக்கிய) காட்சி—The seeing with the eye.

Fourth Case .—கோடற்பொருள் நான்கனுருபோடன்றிச் சிறுபான்மை யும் பெற்றுமை யொழிந்த எல்லா உருபுகளோடும் வரும்.

உதாரணம் :

4th Case : நாகருக்குப்பலி—*Sacrifice offered to the gods.*

1st Case : இரப்பவர் என்பெறினுங் கொள்வர்—'The beggars receive whatever may be given them ; for, இரப்பவருக்கு என்னகொடுத்தாலும் வாங்கிக்கொள்வர். *Whatever may be given to the beggars, they never refuse to take.*

2nd Case : அழுக்காறுடையானைச் செய்யவ டவ்வையைக் காட்டிவிடும்—சீதேவி would link together the envious and மூதேவி, as fit associates ; for, அழுக்காறுடையானைச் செய்யவ டவ்வைக்குக் காட்டிவிடும்—சீதேவி *will give up the envious to மூதேவி.*

3rd Case : நாகராற்பலி—The sacrifice (occasioned) by the gods; for, நாகருக்குப்பலி—*Sacrifice offered to the gods.*

5th Case : நாகரின் அன்புசெய்தான்—He showed the kindness (arising) from (a consideration of) the gods; for, நாகருக்கு அன்புசெய்தான்—*He showed kindness to the gods.*

6th Case : நாகரது பலி—The sacrifice of (=used to be offered to) the gods; for, நாகருக்குப்பலி—*The sacrifice offered to the gods.*

7th Case : நாகர்கண் அன்புசெய்தான் -He showed love towards the gods ; for, நாகருக்கு அன்புசெய்தான்—*He showed love to the gods.*

Fifth Case.—ஐந்தாம்வேற்றுமைப்பொருள்களுள் நீக்கப்பொருள் சிறுபான்மை இரண்டனுந் போடும், எல்லைப்பொருள் சிறுபான்மை நான்கனுந் போடும் வரும்.

உதாரணம் :

4th Case : மதுனையை நீங்கினான்—He left Madura ; for, மதுரையின் நீங்கினான்—*He went away from Madura* (நீக்கப்பொருள்).

4th Case: மதுரைக்கு வடக்குச் சிதம்பரம்—Chithumbarān. ... north to Madura; for, மதுரையின் வடக்குச் சிதம்பரம்—Chithumbaram is to the north of Madura. (எல்லைப்பொருள்)

Sixth Case.—சம்பந்தப்பொருள் ஆறனுருபோடன்றிச் சிறுபான்மை நடைகளுநடி, ஐந்தனுநடி, ஏழனுநடிகளோடும் வரும்.

உதாரணம் :

6th Case: சாத்தனதுகை—The hand of Satthen.

4th Case: சாத்தனுக்குமகன்—Son to Satthen; for, சாத்தனுடையமகன்—Son of Satthen.

5th Case: மரத்தின் நீங்கின கொம்பு—The branch that is away from the tree; for, மரத்தினுடைய நீங்கின கொம்பு—The Branch of the tree that is far removed from it.

7th Case: உயிரின்கண் உணர்வு—Sensation in life; for, உயிரினது உணர்வு—Sensation of life.

Seventh Case.—இடப்பொருள் ஏழனுருபோடன்றிச் சிறுபான்மை எழுவாயுநடி, இரண்டனுநடி, நான்கள் உநடிகளோடும் வரும்.

உதாரணம் :

7th Case: தூணின்கட் சார்ந்தான்—He rested on the pillar.

1st Case: தூன்போதிகை தொட்டது—The pillar reached the prop; for, தூணின்கண் போதிகை தொட்டது—The prop rested on the pillar.

2nd Case: தூண்சார்ந்தான்—He rested the pillar; for, தூணின்கட் சார்ந்தான்—He rested on the pillar.

4th Case: *காலக்கு வருவான்—He will come to the morning; for, காலையில் வருவான்—He will come of a morning.

* "கால" is from "கால்"—meaning "காலம்"—time. A day is divided, both for ceremonial ablutions in the Hindu temple-worship and by the Pentavi-predictors (பஞ்சபுட்சி சாஸ்திரிகள்), into six parts; thus "காலக்கு வருவான்" may mean also "that he will come opportune" or in a proper time. tamilnavarasam.com

N.B.—பொருள் மயக்கத்தை வேற்றுமை உருபுப்பொருள் மயக்கம் என்று கொள்க.



An elliptical use of the case-terminations tend to an ambiguity in meaning ranging from two to seven modes of interpretation.

வேற்றுமையுருபுகள் தொக்குநின்றவுழி பொருள்களினாலே மயக்குத் தன்மையையுடைய தொடர்மொழிகள் இரண்டுமுதல் ஏழிற்குரிய பொருள்களால் மயங்கும்; உதாரணம்:—

“தெய்வவணக்கம்” may mean :—

1. தெய்வத்தை வணங்குகிற வணக்கம் (2nd Case)—The worship wherewith we worship God.
2. தெய்வத்துக்கு வணக்கம் (4th Case)—The worship due to God.

“நீர்மோர்” may mean :—

1. நீரோடு கூடிய மோர் (3rd Case)—The மோர் mixed with நீர்.
2. நீரையுடைய மோர் (6th Case)—The மோர் which has நீர்.
3. நீரும்மோரும் (உம்மைத்தொகை)—நீர் and மோர்.

“சொல்லிலக்கணம்” may mean :—

1. சொல்லினது இலக்கணம் சொன்னதால் (1st Case)—The work which treats of the இலக்கணம் of the சொல்.
2. சொற்கிலக்கணம் (4th Case)—இலக்கணம் to the சொல்.
3. சொல்லின் திலக்கணம் (6th Case)—இலக்கணம் of the சொல்.
4. சொல்லின்கண் இலக்கணம் (7th Case)—இலக்கணம் contained in the சொல்.

“பொன்மணி” may mean :—

1. பொன்னாலாகிய மணி (3rd Case)—The மணி made of பொன்,

மாலைக்கு, அந்திக்கு, சந்திக்கு, பகலைக்கு, இன்றைக்கு, நாளைக்கு, ஊருக்கு, வீட்டிற்கு, —வருவான். In these words ‘கு’ the fourth case termination expresses the idea of the seventh case; thus, மாலைக்கு வருவான் must not be rendered according to the form, “He will come to the evening,” but according to the idea மாலை நேரத்தில் வருவான், He will come in the evening; the former is in the fourth case and the latter in the seventh and so with the others.

2. பொன்னோடிசேர்ந்த மணி (3rd Case)—The மணி mixed with பொன்.
3. பொன்னின்கண் மணி (7th Case)—The மணி in பொன்.
4. பொன்னாலாகிய மணி (பண்பு)—The மணி which is பொன்.
5. பொன்னும் மணியும் (உம்மைத்தொகை)—பொன் and மணி.

“மாவேலி” may mean :—

1. மரத்தைக் காக்கிற வேலி (2nd Case)—The வேலி which protects the மரம்.
2. மரத்தாலாகிய வேலி (3rd Case)—The வேலி made of மரம்.
3. மரத்துக்கு வேலி (4th Case)—The வேலி for the மரம்.
4. மரத்தினது வேலி (6th Case)—The வேலி of the மரம்.
5. மரத்தின்புறத்து வேலி (7th Case)—The வேலி by the side of the மரம்.
6. மரமாகிய வேலி (பண்பு)—The வேலி which is மரம்.

“சொற்பொருள்” may mean :—

1. * சொல்லானதுபொருள் (1st Case)—The பொருள் is சொல்.
2. † சொல்லாலறியப்படும் பொருள் (3rd Case)—The பொருள் conveyed by the சொல்.
3. சொல்லுக்குப்பொருள் (4th Case)—The பொருள் for the சொல்.
4. சொல்வினது பொருள் (6th Case)—The பொருள் of the சொல்.
5. சொல்லின்கட் பொருள் (7th Case)—The பொருள் in the சொல்.
6. சொல்லாகிய பொருள் (பண்பு)—The பொருள் which is சொல்.
7. சொல்லும் பொருளும் (உம்மைத்தொகை)—The சொல் and பொருள்.

“சொல்லானது பொருள்” என்றது தொகாநிலைப் பொருளாகிய எழுவாய்.

† “சொல்லால் அறியப்படும்பொருள்,” “சொல்லின் அறியப்படும்பொருள்” என மூன்றாவதனோடு ஐந்தாவதும் விரிப்பாரு முளர். அவை யிரண்டிற்கும் ஏதுப்பொருள் ஒன்றே யாதலின் அது வேற்றுப்பொருளால் மயங்கிய தன்மென்க.

வினைச்சொல்—Verb.

VERBS IN TAMIL WITH THEIR EQUIVALENTS IN ENGLISH.

1. தன்வினை (1): ஓடுகிறான்—He runs; படிக்கிறான்—He reads.
2. பிறவினை (2): மாட்டையோட்டுகிறான்—He drives the bullock (or he *causes* the bullock to *run*). துரைசாமியைப் படிப்பிக்கிறான்.—He teaches Doorasawmy (or he *causes* Doorasawmy to *read*).
3. செய்வினை—ஓடுகிறான், படிக்கிறான்; Active Verb (or Voice)—He *runs*, He *reads*.
4. செய்ப்பாட்டு வினை—அடிபட்டான்; Passive Verb (or Voice)—He *was beaten*.
5. செயப்படுபொருள் துன்றியவினை—ஓடுகிறான்; Intransitive Verb—He *runs*.
6. செயப்படுபொருள் துன்றவினை—பாடத்தைப் படிக்கிறான்; Transitive Verb—He *reads* (his) lesson.
7. இறந்தகால வினையெச்சம்—படித்து; Compound Perfect Participle—*Having learned*.
8. நிகழ்காலவினையெச்சம் or முக்காலத்துக்கும் பொதுவான வினையெச்சம்—வாசிக்கக் கற்பித்தேன், பார்க்கவருகிறான்; Verb in the Infinitive Mood or Gerund—I taught (him) *to read*. (He) comes *to see*.
9. எதிர்காலவினையெச்சம்—படித்தால் சமர்த்தனாவான்; Verb in the Subjunctive Mood—*if* (he) *reads* he will become clever.

* (1) தன்-வினை (=own-action) refers to an action of an agent where the action is of the agent himself; E.x. திரும்பு—turn one's self.

(2) பிற-வினை (=another-action or Causal Verb) refers to an action caused by an agent but done by another; E.x. திருமா—turn another, cause to turn.

10. இறந்தகாலப் பெயரெச்சம்—படித்த மனிதன்; Perfect Participial Adjective—*Learned* man.
11. நிகழ்காலப் பெயரெச்சம்—ஓடுகிற குதிரை; Imperfect Participial Adjective—*Running* horse or a horse that runs.
12. எதிர்காலப் பெயரெச்சம்—ஓடும்குதிரை; Imperfect Participial Adjective—*running* horse, or a horse that would run well.
13. வினைமுற்று—படிக்கிறான்; Finite Verb—He reads.
14. தன்மை வினைமுற்று—படிக்கிறேன்; Verb, Indicative Mood, First Person—I read.
15. முன்னிலை வினைமுற்று—படிக்கிறாய்; Verb, Indicative Mood, Second Person—You read.
16. படர்க்கை வினைமுற்று—படிக்கிறான்; Verb, Indicative Mood, Third Person—He reads.
17. ஏவல் வினைமுற்று—(நீ) படி; Verb, Imperative Mood, Second Person—*Read* (you or thou).
18. வியங்கோள் வினைமுற்று (நீ சுகமாய்) இருப்பாயாக; Verb in the Optative Mood—*May* you be happy.
19. விதிவினை அல்லது உடன்பாட்டுவினை—பார்த்தேன்; Affirmative Verb—I saw.
20. மறைவினை அல்லது எதிர்மறைவினை—(நான்) பார்க்கவில்லை, Negative Verb—(I) *did not see*.
21. முதலிலை or பகுதி—Root.
22. விததி—Termination.
23. இறந்தகாலம்—Past Tense. நிகழ்காலம்—Present Tense. எதிர்காலம்—Future Tense.
24. குறிப்புவினை : Any Verb, or any word used as a predicate, which does not denote any tense in particular but is common to the three tenses.

25. Some words are always குறிப்புவினை, such as: உண்டு, வேறு, இல்லை, அல்ல, இன்று, அன்று, &c.

26. The predicate in a sentence, formed by the auxiliaries *may* or *might*, *can* or *could*, and *ought*, *must* or *should*, when rendered into Tamil is always குறிப்புவினை; Ex. I *may read* or I *might read*—எனக்கு *யார்* படிக்கலாம்; I *can read* or I *could read*—எனக்கு *யார்* படிக்கலாம்.

கூடும்: I ought to read, I must read or I should read—நான் படிக்கவேண்டும்.

27. The predicate in a sentence, formed by the copula (is, are, &c.) and (1) an Adjective, (2) a Noun, or (3) an Adjective and a Noun together, when rendered into Tamil is always குறிப்புவினை. (It is also termed பெயரிட்பயனிலை). Ex. (1). That is good—அது நல்லது. (2). He is a merchant—அவன் வர்த்தகன். He is Raman—அவன் இராமன். (3). He is a wise man—அவன் ஞானவான்.

N.B.—For the rules for these verbs, refer to Grammar.

இடைச்சொல்.

வேற்றுமையுருபுகள், விகுதியுருபுகள், இடைநிலையுருபுகள், சாரியைகள், வினாவெழுத்துகள், சுட்டெழுத்துகள், உவமைச்சொற்கள், தத்தம் பொருளையுணர்த்தியசொற்கள், இசைநிறைக்கிறசொற்கள், அசைநிறைக்கிற சொற்கள், குறிப்பிடைச்சொற்கள் ஆக இடைச்சொற்கள் பதினொரு வகையாம்.

1. வேற்றுமையுருபுகள் (பெயரியலிற் காண்க)
2. விகுதியுருபுகள் (பதவியலிற் காண்க)
3. இடைநிலையுருபுகள் (பதவியலிற் காண்க)
4. சாரியைகள் (பதவியலிற் காண்க)
5. வினாவெழுத்துகள் (எழுத்தியலிற் காண்க)
6. சுட்டெழுத்துகள் (எழுத்தியலிற் காண்க)
7. உவமைச்சொற்கள்:—போல, புரைய, ஒப்ப, உறழ், மான, கடுப்ப, இயைய, ஏய்ப்ப, நேர, நிகர, அன்ன, இன்ன, பொருவ, ஏற்ப, அணைய, இகல, எதிர, சிவண, மலைய, ஆக்கு முதலிய இருபதும் உவமைச் சொற்களாம்.
8. தத்தம் பொருளையுணர்த்திய இடைச்சொற்கள்:—ஏ, ஓ, உம், என, என்று, தில், மன், மற்று, கொல், ஒடு, தேய்ய, அந்தில், ஆய்து, அம்ம, மா, கொள்ள, நான், பின், முன், முதலிய பத்தொன்பது தத்தம் பொருளையுணர்த்திய இடைச்சொற்களாம். (இடையியலிற் காண்க)
9. முன்னிலையிடத்து வருகிற அசைச்சொற்கள்:—மியா, இக, மோ, நீதி, அத்தை, இத்தை, வாழிய, மாள, ஈ, யாழ் முதலிய பத்தும் முன்னிலையிடத்து வருகிற அசைச்சொற்களாம். (இடையியலிற் காண்க)

10. எல்லாவிடத்தும் வருகிற அசைச்சொற்கள்:—யா, கா, பிற, விறக்கு, அரோ, போ, மாது, இரும், சின், குறை, ஒரும், போலும், இருந்து, இட்டு, அன்ற, ஆம், கின்று, நின்று, ஆகிய இப்பதினெட்டும் எல்லாவிடத்தும் வரும் அசைச்சொற்களாம். (இடையியலிற் காண்க.)

11. குறிப்பு இடைச்சொற்கள்:—

- (a) ஆஅ, ஒஒ, அந்தோ, ஐயோ, அன்னே, அச்சோ முதலிய ஆறும் இரக்கத்தைக் குறிக்கும் இடைச்சொற்கள். (இடையியலிற் காண்க)
- (b) கூ, கூகூ, ஐயோ, ஐயையோ முதலிய நான்கும், அச்சத்தைக் குறிக்கும் சொற்கள். (இடையியலிற் காண்க)
- (c) ஏஎ, ச முதலிய இரண்டும் இகழ்ச்சியைக் குறிக்குஞ் சொற்கள். (இடையியலிற் காண்க)
- (d) ஒகோ, ஒஒ, ஆகா, அம்மா முதலிய நான்கும் அநிசயத்தைக் காட்டுஞ் சொற்கள். (இடையியலிற் காண்க)



உரிச்சொல்.

உரிச்சொல் குறிப்பு, பண்பு, இசை யென மூவகைப்படும். ௦

1. குறிப்பு உரிச்சொற்கள்:—சால, உறு, தவ, நனி, கூர், கழி என்னும் ஆறும் “மிகுதி” என்னுங் குறிப்பை யுணர்த்துவனவாம்.
2. பண்புரிச்சொற்கள்:—“கடி” என்பது காப்பு, கூர்மை, நசுற்றம், விளக்கம், அச்சம், சிறப்பு, விரைவு, மீதநீ, புதுமை, ஆர்த்தல், வரைவு, மன்றல், கரிப்பு என்னும் பதின்மூன்று குணங்களை யுணர்த்துவதாம்.

3. இசையுரிச்சொற்கள்:—

- (a) முழக்கு, இரட்டு, ஒலி, கவி, இசை, துவை, பிளிறு, இரை, இரங்கு, அழுங்கு, இயம்பல், இமிழ், குளிறு, அதிர, குரை, கணீர், சிலை, சும்மை, கௌவை, கம்பலை, அரவம், ஆர்ப்பு என்னும், இருபத்திரண்டும் ‘ஓசை’ என்னும் இசையை யுணர்த்துவன

- (b) மாறறம், துவற்சி, செப்பு, உரை, கரை, நொடி, இசை, கூற்று, புகறல், மொழி, கிளவி, விளம்பு, அறை, பாட்டு, பகர்ச்சி, இயம் பல் என்னும் பதினொறும் “சொல்” என்னும் இசையை யுணர்த் துவனவாம்.



METHOD OF PARSING NOUNS.

பெயர்ச்சொல்லுக்கு இலக்கணங் கூறும் விதம்.

1. முதல் வேற்றுமையிலுள்ள ஒரு பெயர்ச்சொல்லுக்கு இலக்கணங் கூறும் விதம்:—இன்ன தீணை, பால், இடம், பெயர்ச்சொல் என்று கூறி, இன்ன பயனிலைக்கு எழுவாயாக நிற்கின்றதென்று சொல்லி முடிக்கவேண்டும்.

~~2. எட்டாம் வேற்றுமையிலுள்ள ஒரு பெயர்ச்சொல்லுக்கு இலக்கணங் கூறும் விதம்:—இன்ன தீணை, பால், இடம், பெயர்ச்சொல், வேற்றுமை யென்று கூறி, இன்ன வினைமைக்கொண்டு முடிகிறதென்று சொல்லி முடிக்கவேண்டும்.~~

3. முதல் வேற்றுமையின் ~~புள்ளி~~ ~~பெயர்ச்சொல்லுக்கு~~ ~~இலக்கணங்~~ ~~கூறும்~~ ~~விதம்:~~—மற்றெந்த வேற்றுமையிலாவதுள்ள ஒரு பெயர்ச்சொல்லுக்கு இலக்கணங்கூறும்விதம்:—வேற்றுமையும் அதற்குரிய பொருளையுங் கூறியபின்; இன்ன தீணை, பால், இடம், பெயர்ச்சொல் என்றும், இன்ன சொல்லைக்கொண்டு முடிகிறதென்று சொல்லி, முடிக்கவேண்டும்.

N.B.—இரண்டாம் வேற்றுமையிலுள்ள ஒரு பெயர்ச்சொல்லுக்கு இலக்கணங் கூறும்பேர்து மாத்திரம், பெயர்ச்சொல்லுக்குரிய இலக்கணங்களைக்கூறினபின், இன்ன வினைச்சொல்லுக்குச் “செயப்படுபொருளாக” வந்ததென்று சொல்லி முடிக்கவேண்டும்.



METHOD OF PARSING VERBS.

வினைச்சொல்லுக்கு இலக்கணங் கூறும் விதம்.

4. வினைச்சொல்: தெரிநிலைவினை, திறிப்புவினை யென வினைச்சொல் இருவகைப்படும்.

5. தெரிநிலை வினைக்கு இலக்கணங்கூறும்விதம்:—செயப்படுபொருள் குன்றியவினையாக, குன்றாவினையாவென்றும்; இறந்தகாலமாக, நிகழ்காலமாக,

எதிர்காலமாவென்றும்; உடன்பாடா எதிர்மறையாவென்றும்; செவ்வியையா, செய்ப்பாட்டுவியையாவென்றும்; தன்வியையா, பிறவியையாவென்றும்; வினைமுற்று, வினையெச்சமா, பெயரெச்சமா, தொழிற்பெயராவென்றஞ் சொல்லி, எதைக்கொண்டு முடிகிறதென்று கூறவேண்டும்.

N.B.—வினைமுற்றியிருந்தால்,—அவ்வினைமுற்றின் எழுவாயின் “தினை. பால், இடங்கள்” முதலில் எடுத்துக்காட்டி, பிற்பாடு வினைச்சொல்லுக்குரிய இலக்கணங்களைக் கூறி, இன்ன “எழுவாய்க்குப் பயனியாக” வந்ததென்று சொல்லி முடிக்கவேண்டும்.

குறிப்புவினைக்கு இலக்கணங் கூறும் விதம்: உடன்பாடா, எதிர்மறையாவென்றும்; பொதுக்குறிப்பா, சிறப்புக்குறிப்பா, வினாக்குறிப்பாவென்றும்; வினைமுற்று, வினையெச்சமா, பெயரெச்சமா, தொழிற்பெயராவென்றஞ் சொல்லி, எதைக்கொண்டு முடிகிறதென்று கூறவேண்டும்.

N.B.—(a) குறிப்பு, வினைமுற்றியிருந்தால்,—குறிப்பு வினைக்குரிய இலக்கணங்களை மட்டும் கூறி, இன்ன எழுவாய்க்குப் “பயனியாக” வந்ததென்று சொல்லி முடிக்கவேண்டும்.

(b) குறிப்புப்பயனியை “பெயர்ச்சொல்லாயிருந்தால்”—பெயர்ச்சொல்லுக்குரிய இலக்கணங்களை யெல்லாம் கூறி, இன்ன எழுவாய்க்குப் “பயனியாக” வந்ததென்று சொல்லி முடிக்கவேண்டும்.

7. தொழிற்பெயருக்கு இலக்கணங் கூறும் விதம்: பெயர்ச்சொல்லுக்குரிய வேற்றுமையையும், பொருளையும்; வினைச்சொல்லுக்குரிய இலக்கணங்களை யுங்கூறி, பெயர்ச்சொல்லை முடிக்கும் வண்ணம் முடிக்கவேண்டும்.

METHOD OF PARSING PARTICIPLES.

இடைச்சொல்லுக்கு இலக்கணங் கூறும் விதம்.

8. இடைச்சொல்லுக்குத் தனியே இலக்கணங் கூற முடியாது. ஏனெனில்: அதுபெயர்ச்சொல்லையாவது வினைச்சொல்லையாவது அடுத்து வருமேயெழிய, தனியே வரமாட்டாது. ஆகையால், அது எந்தச்சொல்லையடுத்து வருகிறதோ, அந்தச் சொல்லுக்குரிய இலக்கணத்தைக் கூறி, இன்ன பொருளைக் குறிக்கும் இன்ன இடைச்சொல்லோடு கூடி, அனைத்தும் ஒரு சொல்லாக நின்று, இன்ன சொல்லைக்கொண்டு முடிக்கவென்று சொல்லி முடிக்கவேண்டும்.

METHOD OF PARSING ADJECTIVE OR ADVERB.

உரிச்சொல்லுக்கு இலக்கணங் கூறும் விதம்

9. உரிச்சொல்லானது பெயருரிச்சொல் வினையுரிச்சொல் என இரு வகைப்படும். ஆகையால், இன்ன பொருளைக் குறிக்கும் இன்ன உரிச்சொல் வென்று மாத்திரம் கூறி, இன்ன பெயரை அல்லது இன்ன வினையைத் தழுவி நிற்கின்றதென்ற சொல்லி, முடிக்கவேண்டும்.



SYNTACTICAL PARSING.

சொன்முடிபிலக்கணத்திற் குதாரணம்:

N.B.—சொல்லிலக்கணம் இதனுடக்கம்—Etymological Parsing is included in this.

(I.) இலண்டனி லரசாளுகின்ற ஜயலக்ஷாமியாகிய சக்ரவர்த்தினி யொருவருக்குமாத்திரக்கு சிறந்த மரியாதையுண்டு.

1. **இலண்டனில்** என்பது—இடப்பிழிதின் கிறிமைப்பொருளில் கூந்த, எழாம் கேந்திரமை யுடுபேற்று நின்ற, ஆலிநினை துன்றன்பால் பட்டிகைக்குக் காரண இடப்பெயர்—ஆளுகின்ற என்னும் பெயரெச்ச வினையைக்கொண்டு முடிந்தது.

2. **அரசு** என்பது—ஆக்கப்படுபொருளில் வந்த, இரண்டாம் கேந்திர மைத் தொகையாகி நின்ற பண்புப்பெயர்—ஆளுகின்ற என்னும் பெயரெச்ச வினைக்குச் செயப்படுபொருளாக நின்றது.

3. **ஆளுகின்ற** என்பது—தெரிநிலை செயப்படுபொருள் சூகிருதி, சீகந்த கால உடன்பாட்டுத் தன்வினைப் பெயரெச்சம்—சக்ரவர்த்தினி யென்னும் பெயரைக்கொண்டு முடிந்தது.

4. **ஜயலக்ஷாமியாகிய** என்பது—உயர் திணைப் பெண்பால் பட்டிகைக்கு உவமை ஆகுபெயர்—ஆகிய என்னும் பண்புருபை யேற்றுச் சக்ரவர்த்தினி என்னும் பெயரைக்கொண்டு முடிந்தது.

5. **சக்ரவர்த்தினி** என்பது—உயர் திணைப் பெண்பால் பட்டிகைக்கு உவமை ஆகுபெயர்—இருபெயரொட்டுப்பெயர்த் தொகையாகி, ஜயலக்ஷாமியின் பெயரிச்சொல்லோடு ஒத்து நின்றது.

6. **யொருவருக்கு** என்பது—ஆகிய பெயரொட்டு வந்த காரணமாக மேற்கிணை யடையகை நின்ற, ஆக என்னும் மரியாதையுண்டமை விருதினைப் பபந்த உயர் திணைப் பெண்பால் பட்டிகைக்கு இணைப்பினைப்பாரகப் பித்தக

பெயர்—பிரிசிலையைக் குறிக்கும் மாத்திரம் என்னும் இடைச்சொல்லோடு கூடி, அனைத்தும் ஒரு சொல்லாக நின்று, உண்டு என்னும் வினைமுற்றைக் கொண்டு முடிந்தது.

7. சிறந்த என்பது—தெரிசிலை செயப்படுபொருள் குன்றிய, இறந்த கால உடன்பாட்டுத் தன்வினைப் பெயரச்சம்—மரியாதை யென்னும் பெயரைக்கொண்டு முடிந்தது.

8. மரியாதை என்பது—பால் பகா அஃறிணைப் பண்புப்பெயர்—உண்டு என்னும் வினைமுற்றுக்கு எழுவாயாக நின்றது.

9. உண்டு என்பது—உடன்பாட்டுப் பொதுக்குறிப்பு வினைமுற்று—மரியாதை என்னும் எழுவாய்க்குப் பயனிலையாக வந்தது.



(II) வீட்டிலுள்ளவர்கள் கண்டு வியந்துகொள்ளும்பொருட்டு மதிவேறி சிற்பது மிறுமாப்புட னரச நடை நடப்பதும் மயிலுக்கானந்தமாயிருந்தன.

1. வீட்டில் என்பது—பொருள் பிறிதின்கிழமைப்பொருளில் வந்த, எழாம் வேற்றுமை யுருபேற்று நின்ற, அஃறிணை யொன்றன்பால் படர்க்கைப் பொருள் பெயர்—உள்ளவர்கள் என்னுஞ் சொல்லைக்கொண்டு முடிந்தது.

2. உள்ளவர்கள் என்பது உயர் திணை பலர்பால் படர்க்கை உடன்பாட்டுச் சிறப்புக்குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர்—கண்டு என்னும்வினைக்கு எழுவாயாக நின்றது.

3. கண்டு என்பது—தெரிசிலை செயப்படுபொருள் குன்றாத, இறந்த கால உடன்பாட்டுத் தன்வினை வினையெச்சம்—வியந்துகொள்ளும் என்னும் வினையைக்கொண்டு முடிந்தது.

4. வியந்துகொள்ளும் என்பது—தெரிசிலை செயப்படுபொருள் குன்றாத, எதிர்கால உடன்பாட்டுத் தன்வினைப் பெயரச்சம்—பொருட்டு என்னும் பெயரைக்கொண்டு முடிந்தது.

5 பொருட்டு என்பது—பொருட்டுப் பொருளில் வந்த, ஆக என்னும் நான்காம் வேற்றுமை யுருபு தொகையாகி நின்ற பண்புப்பெயர்—ஓர் என்னும் வினையைக்கொண்டு முடிந்தது.

தற்ப்பு :

- (a) “பொருட்டு” பெயர்ச்சொல்லைத் தொடர்ந்த வரும்போது “நான்காம் வேற்றுமையின் சொல்லுருபாம்”. (உ-ம்) அவன் பொருட்டு. இங்கே “பொருட்டு” நான்காம் வேற்றுமையின் சொல்லுருபு. (பொருட்டு = “கிமித்தம்”).

(b) “பொருட்டு” வினைச்சொல்லைத் தொடர்ந்து வரும்போது “பெயர்ச் சொல்லாம்” (உ-ம்) அவன் வரும்பொருட்டு. இக்கே “பொருட்டு”, பண்புப் பெயர்ச்சொல். (பொருட்டு=“நிமித்தம்”).

(c) “பொருட்டு” குறிப்பு முற்றியிருந்தால், “பொருளையுடையது” என்று அருத்தக் கொடுக்கும். (உ-ம்) அது பொருட்டு=“அது பொருளையுடையது”.

6. மதில். என்பது—பொருள் பிறிதின் கிழமைப்பொருளில் வந்த, ஏழாம் வேற்றுமை உருபு தொகையாகி சின்ற, பால் பகா அஃறிணைப் படர்க்கைப் பொருள் பெயர்—(ஈண்டு ஒன்றன்பால்)—ஏறி என்னும் வினையைக் கொண்டு முடிந்தது.

7. ஏறி என்பது—தெரிசிலை செயப்படுபொருள் குன்றிய, இறந்தகால உடன்பாட்டுத் தன்வினை வினையெச்சம்—நிற்பதும் என்னும் தொழிற்பெயரைக்கொண்டு முடிந்தது.

8. நிற்பதும் என்பது—எண்ணுப் பொருளைத்தரும் உய் என்னும் இடைச்சொல்லை யேற்றுவந்த, தெரிசிலை செயப்படுபொருள் குன்றிய, எதிர்கால உடன்பாட்டுத் தன்வினைத் தொழிற்பெயர்—இருந்தன என்னும் வினை முற்றுக்கு எழுவாயாக சின்றது.

9. இறுமாப்புடன் என்பது—விசேடணப் பொருளில் வந்த, மூன்றாம் வேற்றுமை யுருபேற்று சின்ற, தன்வினைத் தொழிற்பெயர்—நடப்பதும் என்னும் பெயரைக்கொண்டு முடிந்தது. (விசேடணம் 01 விசேடணம்=அடைமொழி).

10. ஆசை என்பது—பண்புத்தற்கிழமைப்பொருளில் வந்த, (அது என்னும் உருபு தொக்க) ஆறாம் வேற்றுமைத்தொகையாகி சின்ற, உயர்திணை ஆண்பாற் படர்க்கைப் பண்படியாகப் பிறந்த பொருள் பெயர்—நடை என்னும் பெயரைத்தழுவி சின்றது,

11. நடை என்பது—காலங்காட்டாத தன்வினைத் தொழிற்பெயர்—அடைப்படு பொருளில் வந்த இரண்டாம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன் தொக்கத்தொகையாகி, நடப்பதும் என்னுஞ் சொல்லைக்கொண்டு முடிந்தது.

12. நடப்பதும் என்பது—(எண்ணுப் பொருளைத்தரும் உய் என்னும் இடைச்சொல்லை யேற்றுவந்த) தெரிசிலை செயப்படுபொருள் குன்றிய, எதிர்கால உடன்பாட்டுத் தன்வினைத் தொழிற்பெயர்—இருந்தன என்னும் வினை முற்றுக்கு எழுவாயாக சின்றது.

13. மயிலுக்கி என்பது—தகுதிப்பொருளில் வந்த, நான்காம் வேற்றுமை யுருபேற்று சின்ற, பால்பகா அஃறிணைப்படர்க்கை இடுகுறிபொருள் பெயர்—(ஈண்டு ஒன்றன்பால்) ஆனந்தமாய் என்னுஞ் சொல்லைக்கொண்டு முடிந்தது.

14. ஆனந்தமாய் என்பது—தெரிசிலை செயப்படுபொருள் குன்றிய, இறந்தகால (செய்வென்னும் வாய்பாடு திரிந்த செய்தென்னும்) உடன்பாட்டுத் தன்வினை வினையெச்சம்—**ஒருந்தன** என்னும் வினைமுற்றைக்கொண்டு முடிந்தது.

குறிப்பு: “ஆ” என்னும் வினையடி “ஆனந்தம்” என்னும் பண்புப்பெயருடன் புணர்ந்து, அதனை வினைப்படுத்தியது.

15. ஒருந்தன என்பது—அஃறிணைப் பலவீன்பால் படர்க்கைத் தெரிசிலை செயப்படுபொருள் குன்றிய, இறந்தகால உடன்பாட்டுத் தன்வினை வினைமுற்று—**நீற்பதும் நடப்பதும்** என்னும் எழுவாய்களுக்குப் பயனிலையாக வந்தது.

(III.) மைசூரசினை நோக்கி, நீர் வாழ்க வென்றொரு பெரியவர் கூறினார்.

1. மைசூர் என்பது—தகுதிப்பொருளில் வந்த, நான்காம் வேற்றுமை யுருபு தொகையாகி நின்ற, அஃறிணை யொன்றன்பால் படர்க்கைக் காரண இடப்பெயர்—**அரசனை** யென்னுஞ் சொல்லைக்கொண்டு முடிந்தது.

2. அரசனை என்பது—வாழ்த்துப் பொருளில் வந்த, இரண்டாம் வேற்றுமை யுருபேற்று நின்ற, உயர்திணை ஆண்பாற் படர்க்கைப் பண்படியாகப் பிறந்த பொருள் பெயர்—**நோக்கி** என்னும் வினைக்குச் செயப்படுபொருளாக நின்றது.

3. நோக்கி என்பது—தெரிசிலை செயப்படுபொருள் குன்றாத, இறந்தகால உடன்பாட்டுத் தன்வினை வினையெச்சம்—**கூறினார்** என்னும் வினைமுற்றைக்கொண்டு முடிந்தது.

4. நீர் என்பது—திணை பால் பொதுவாகிய முன்னிலை பன்மைப்பெயர் (சுண்டு அரசனைக் குறிக்கின்றது)—**வாழ்க** என்னும் வினைமுற்றுக்கு எழுவாயாக நின்றது.

5. வாழ்க என்பது—தெரிசிலை செயப்படுபொருள் குன்றிய, இறந்தகால உடன்பாட்டுப் பொதுவியங்கோள் தன்வினை வினைமுற்று—**நீர்** என்னும் எழுவாய்க்குப் பயனிலையாக வந்தது.

6. என்று என்பது—**வாழ்க** என்னும் வினையை யடுத்து வந்த இடைச் சொல்—**கூறினார்** என்னும் வினைமுற்றைத் தழுவி நின்றது.

7. ஒரு என்பது—ஒன்று என்பதின் விகாரமொழியாகிய எண்ணுப்பெயர் (இதுபண்பினுளடங்கும்)—**பெரியவர்** என்னும் பெயரை விசேடித்து நின்றது.

8. பெரியவர் என்பது—உயர்திணை ஆண்பாற் படர்க்கைப் பண்படியாகப் பிறந்த பொருள் பெயர்—**கூறினார்** என்னும் வினைமுற்றுக்கு எழுவாயாக நின்றது.

9. கூற்றினர் என்பது—உயர்திணை ஆண்பாற் படர்க்கைத் தெரிநிலை செயப்படுபொருள் குன்றாத, இறந்தகால உடன்பாட்டுத் தன்வினை வினைமுற்று—பெரியவர் என்னும் எழுவாய்க்குப் பயனிலையாக வந்தது.

அப்பியாசம் :

N. B.—11-ம் பக்கத்தில், வாக்கியாங்கச் சேதன விலக்கணங் கூறுவதற்காகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் 24வாக்கியங்களுக்குள் சொன்முடி பிலக்கங் கூறுக.

— — —

புணர்ச்சியிலக்கணக் குறிப்பு.

(1) புணர்ச்சி யென்பது சிலமொழியும் வருமொழியும் ஒன்றோடொன்று புணருவது. அது பொருட்புணர்ச்சி பதப்புணர்ச்சி யென இருவகையாம்.

குறிப்பு.

(a) புணர்ச்சியில் உயிர்மெய்யீற்று மொழியை “உயிரீற்றுமொழி” என்றும், உயிர்மெய்முதன் மொழியை “மெய்முதன்மொழி” என்றுங் கொள்க.

(b) மெய்முதன் மெய்யீறு, மெய்முதல் உயிரீறு, உயிர்முதல் உயிரீறு, உயிர்முதன் மெய்யீறு ஆகிய நான்குவகை மொழிகள் நிலைமொழி வருமொழியாக நின்று ஒன்றோடொன்று புணரும் என்று அறிக. “உதாரணம்”:-கடவுள் ஆளுகிறார்—மெய்யீற்று மொழிமுன் உயிர்முதன் மொழிவந்து புணர்ந்தது. அவர் வருவார்—மெய்யீற்று மொழிமுன் மெய்முதன் மொழிவந்து புணர்ந்தது. கிருபை புரிவார்—உயிரீற்று மொழிமுன் மெய்முதன் மொழிவந்து புணர்ந்தது. என்னை ஆதரிப்பார்—உயிரீற்று மொழிமுன் உயிர்முதன்மொழி வந்து புணர்ந்தது.

(2) பொருட் புணர்ச்சியாவது ஒரு மொழி தன் பொருள் நோக்கத்தால் வேறு மொழியோடு புணர்ந்து சிற்பது. அது வேற்றுமைப்புணர்ச்சி அல்லவழிப்புணர்ச்சி என இருவகைப்படும்.

(3.) வேற்றுமைப் புணர்ச்சி ஐ, ஆல், கு, இன், அது, இல் என்னும் ஆறு உருபுகளும் மொழிக்கு நடுவில் மறைந்தும் வெளிப்படும் சிற்கப் பதங்கள் பொருந்தும் புணர்ச்சியாம்.

உதாரணம்:

(“வேற்றுமைத் தொகை”) (“வேற்றுமை விரி”) (“உருபு”.)

2. நீர் குடித்தான்.....நீரைக்குடித்தான்.....ஐ.

3. கல்லெறிந்தான்.....கல்லாலைறிந்தான்.....ஆல்.

4. கூலிவேலை.....கூலிக்குவேலை.....கு.

5. மலைவீழ்ருவி.....மலையின்வீழ்ருவி.....இன்.

6. கனகசிகாமணிகை.....கனகசிகாமணியறுகை.....அது.

7. காட்டிப்பூவி.....காட்டில்பூவி.....இல்.

திற்ப்பு

(a) வேற்றுமை யேற்ற பெயாச்சொல்லுகளும் அது கொண்டு முடியுஞ் சொல்லுகளும் மத்தியில உருபுமாதிரிம வருவது “வேற்றுமை தழுவுதொடா” என்றும், உருபோடு அவவிடத்திற்கேற்ற வேறுமொழி வந்து முடிவது “வேற்றுமை தழாததொடரனறுஞ்” சொல்லப்படும (உம) நீர் குடித்தான நீரைக்குடித்தான—இவ்விரண்டும் வேற்றுமை தழுவுதொடராம, தயிர்க்குடம (தயிரையுடைய குடம) வேற்றுமை தழாததொடராம

(b) தழாததொடராவது நிலைமொழி வருமொழியைப் பொருட்பொருத்தம் உறத “தீழுவாததொடா,” பொருட்பொருத்தம் உறத தழுவிய தொடா “தழுவுதொடா”

(c) மொழிககு நடுவில் வேற்றுமையுருபுகள் தொககு வருவதன்றி அதுகொண்டு முடியும் வேறு மொழியுந் தொககுவின உருபும் பயனும் உடனறெககத்தொகை யென்னப்படும உதாரணம்:—பொனகாசு=பொன+ஆல+ஆகிய காசு, கைக்களிழ்=கை+ஐ+உடைய களிறு

(d) வேற்றுமை த தொகை விரிந்தவிடத்து “வேற்றுமை த தொகாநிலைத்தொடராம” வேற்றுமை “யுருபும்” “பயனும்” உடனறெககத்தொகை விரிந்தவிடத்து முன்னது வேற்றுமை த தொகாநிலைத் தொடரும், பின்னது பெயரெச்சத்தொகாநிலைத்தொடருமாம

(4) அல்வழிப புணாச்சியாவது வேற்றுமையுருபுகள் இடையில்வராமல் நிலைமொழியும் வருமொழியும் ஒன்றுபடப புணருவது. அது தொகைநிலைத் தொடர் தொகாநிலைத்தொடரென இருவகைப்படும.

உதாரணம் :

(தொகைநிலைத்தொடர்—5).

- | | |
|---|--|
| 1. விளைத்தொகை | கொலயாணை, அடுகளிறு |
| 2. { பண்புத்தொகை
{ இருபெயரொட்டுபு
பண்புத்தொகை) | கருவகுதிரை, செந்தாமரை,
சாரைப்பாம்பு, ஆயன சாத்தன |
| 3. உவமைத்தொகை | மதிமுகம, பவளவாய |
| 4. உமமைத்தொகை | இராபபகல, சேரசோழபாண்டியா |
| 5. அனமொழித்தொகை | தேனமொழி வந்தாள, தாழ்குழல் |

(தொகாநிலைத்தொடர்—9)

- | | |
|--|--|
| 1. எழுவாயத்தொடா | கனகசிகாமணி வந்தாள |
| 2. விளித்தொடா | சாததா வா, |
| 3. { தெரிநிலைப் பெயரெச்சத்தொடர்
{ குறிப்புப் பெயரெச்சத்தொடா | வந்த குதிரை
செய்யசாததன |
| 4. { தெரிநிலைவினையெச்சத்தொடா
{ குறிப்பு வினையெச்சத்தொடா | வந்து போனான்.
விருந்தினறி யுண்ணான். |
| 5. தெரிநிலை வினைமுற்றுத்தொடா | வந்தான கனகசிகாமணி. |
| 6. குறிப்பு வினைமுற்றுத்தொடா | பொன்னன இவன |
| 7. இடைச்சொற்றொடா | மற்றொன்று |
| 8. உரிச்சொற்றொடா ... | நனிபேதை |
| 9. அடுக்குத்தொடா .. | பாம்பு பாம்பு. |

குறிப்பு.

(u) மேற்கண்டபதினான்கு வகையும் அல்வழி தழுவுதொடர் என்னப்படும். 'சரையாழ அம்மி மிதப்ப' என்பது 'சரையிதப்ப அம்மியாழ' எனக் கூட்டப்படுதலால் 'சரை' என்பது "ஆழ" என்பதையும் "அம்மி" என்பது மிதப்ப என்பதையுந் தழுவுமையால் இப்படி வருகின்றவைகளைல்லாம் தழாத்தொடராகிய அல்வழிப் புணர்ச்சியாம்.

(b) வினைத்தொகை விரிந்தவிடத்துப் பெயரெச்சத் தொகாரிலைத்தொடராம். பண்புத்தொகையும் உம்மைத்தொகையும் விரிந்தவிடத்து இடைச்சொற்றொடராம். உவமைத்தொகை விரிந்தவிடத்து முன்னது இடைச்சொற்றொடராம். பின்னது இடைச்சொல்லடியாகப் பிறந்த பெயரெச்ச வினையெச்சத்தொடருமாம். அன்மொழித்தொகை விரிந்தவிடத்து வேற்றுமைத் தொகாரிலைத்தொடர் முதல் ஏற்பனவாம்.

(c) நிலைமொழி முதல் வேற்றுமையாகவும், விளிவேற்றுமையாகவும், தெரிநிலைப் பெயரெச்சமாகவும், குறிப்புப் பெயரெச்சமாகவும், தெரிநிலை வினையெச்சமாகவும், குறிப்பு வினையெச்சமாகவும், தெரிநிலை வினைமுற்றுகவும், குறிப்பு வினைமுற்றுகவும், இடைச்சொல்லாகவும், உரிச்சொல்லாகவும் நின்றால், அவை முறையேஎழுவாய்த்தொடர், விளித்தொடர், தெரிநிலைப் பெயரெச்சத்தொடர், குறிப்புப் பெயரெச்சத்தொடர், தெரிநிலை வினையெச்சத்தொடர், குறிப்பு வினையெச்சத்தொடர், தெரிநிலை வினைமுற்றுத்தொடர், குறிப்பு வினைமுற்றுத்தொடர், இடைச்சொற்றொடர், உரிச்சொற்றொடர் என்று சொல்லப்படும்.

(5) பதப்புணர்ச்சியாவது நிலைமொழியீறும் வருமொழி முதலும் ஒன்றுபட்டிணங்குவதாம். அது இயல்பு புணர்ச்சி விகாரப்புணர்ச்சி யென இருவகைப்படும்.

(6) நிலைமொழியும் வருமொழியும் விகாரப்படாமல் புணருவது இயல்பு புணர்ச்சியாம்.

(உ-ம்) பொன்+மணி = பொன்மணி, அலை+பெரிது = அலைபெரிது.

(7) நிலைமொழியும் வருமொழியும் ஒன்றோடொன்று புணரும்போது தோன்றல் திரிதல் கேடுதல் விகாரங்களைப்பெற்று வருவது விகாரப்புணர்ச்சியாம்.

(8) நிலைமொழிக்கும் வருமொழிக்கும் நடுவில் எழுத்தாவது சாரியையாவது தோன்றுவது தோன்றல் விகாரமாம்.

உதாரணம்:—மா+காய் = மாங்காய், நகரந்தோன்றியது, ஆல்+காய் = ஆலங்காய், 'அம்' சாரியை தோன்றியது.

(9) ஒரெழுத்து மற்றொரெழுத்தாகத் திரிந்து வருவது திரிதல் விகாரமாம்.

உதாரணம்:—கல்+மலை = கன்மலை, லகரம் னகரமாகத் திரிந்தது; பொன்+தகடு = பொற்றகடு, னகரமுந் தகரமும் றகரமாகத் திரிந்தன.

(10) உள்ள எழுத்துக் கெட்டுகிற்பது கேடுதல் விகாரமாம்.

உதாரணம்:—மரம்+வேர் = மரவேர், மகரங்கெட்டது.

தறிப்பு.

மாழி வருமொழிகளுடைய (முதல், இடை, கடை) மூன்றிடத்தும் வரும். உதாரணம்:—ஆறு+பத்து=அறுபது; இரும்பு+உலக்கை = இரும்புலக்கை, பல+பொருள்=பல்பொருள்.

(b) ஒரு புணர்ச்சியில் ஒரு விகாரம் வருவதல்லாமல் இரண்டு அல்லது மூன்று விகாரங்கள் வருதலும் உண்டு. உதாரணம்:—அவனை+அடித்தான்=அவனையடித்தான், அவனை+பார்த்தான்=அவனைப்பார்த்தான்—இவ்விரண்டுத் தோன்றல் விகாரம். கல்+மலை = கன்மலை, கல்+திரு = கற்றீது—இவ்விரண்டுத் திரிதல் விகாரம். மரம்+நாரர்=மரநாரர், பல்+பொருள்=பல்பொருள்—இவ்விரண்டுத் கெடுதல் விகாரம். குளம்+கரை=குளக்கரை, மரம்+அடி=மரவடி, நாழி+உரி=நாடுரி—இம்மூன்றுத் கெடுதலும் தோன்றலும் அடைந்த விகாரம். ஆறு+பத்து=அறுபது, வேள்+நன்மை=வேணன்மை—இவ்விரண்டுத் திரிதலும் கெடுதலும் அடைந்த விகாரம், பனை+காய்=பனங்காய்—இது கெடுதலும், தோன்றலும், திரிதலும் அடைந்த விகாரம்.

—*—

பதப்புணர்ச்சி யிலக்கணத்திற்கு உதாரணம்:

N.B.—போட்புணர்ச்சி யிலக்கணம் இதனுடக்கம்-Combination of Ides is included in this.

I. இலண்டனி வரசாளுகின்றஜயலக்ஷுமியாகிய சக்ரவர்த்தினி யொருவருக்கு மாத்திரஞ் சிறந்த மரியாதையுண்டு.

1. இலண்டனில் + அரசு என்பது—இயல்புபுணர்ச்சி ; வேற்றுமைவழி, ஏழாம் வேற்றுமைத் தொகைநிலைத்தொடர்

2. அரசு + ஆளுகின்ற என்பது—கெடுதல் விகாரப்புணர்ச்சி; வேற்றுமை வழி, இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகைநிலைத்தொடர்

3. ஆளுகின்ற + ஜயலக்ஷுமியாகிய என்பது—இயல்பு புணர்ச்சி ; அவ்வழித் தெரிநிலைப் பெயரெச்சத்தொடர்.

4. ஜயலக்ஷுமியாகிய + சக்ரவர்த்தினி என்பது --இயல்பு புணர்ச்சி ; அவ்வழி யிடைச்சொற்றொடர்.

5. சக்ரவர்த்தினி + ஒருவருக்குமாத்திரம் என்பது—தோன்றல் விகாரப்புணர்ச்சி; அவ்வழிப் பண்புத்தொகை நிலைத்தொடர்.

6. ஒருவருக்குமாத்திரம் + சிறந்த என்பது—திரிதல் விகாரப்புணர்ச்சி ; அவ்வழி யிடைச்சொற்றொடர்.

7. சிறந்த + மரியாதை என்பது—இயல்பு புணர்ச்சி; அவ்வழித் தெரிநிலைப் பெயரெச்சத்தொடர்.

8. மரியாதை + உண்டு என்பது தோன்றல் விகாரப்புணர்ச்சி; அவ்வழி யொருவருத்தொடர்.

(II.) வீட்டிலுள்ளவர்கள் கண்டு வியந்துகொள்ளும் பொருட்கு மதி
லேறி சிற்பது மிறுமாப்புட னரசனடை நடப்பதும் மயிலுக்கானந்தமாயிருந்
தன.

1. வீட்டில் + உள்ளவர்கள் என்பது—இயல்பு புணர்ச்சி; வேற்றுமை
வழி, ஏழாம் வேற்றுமைத் தொகாகிலத்தொடர்.

2. உள்ளவர்கள் + கண்டு என்பது—இயல்பு புணர்ச்சி; அல்வழி, யெழு
வாய்த்தொடர்.

3. கண்டு + வியந்துகொள்ளும் என்பது—இயல்பு புணர்ச்சி; அல்வழி,
தெரிசில வினையெச்சத்தொடர்.

4. வியந்துகொள்ளும் + பொருட்டு என்பது—இயல்பு புணர்ச்சி; அல்
வழித் தெரிசிலப் பெயரெச்சத்தொடர்.

5. பொருட்டு + மதில் என்பது—இயல்பு புணர்ச்சி; வேற்றுமைவழி,
நான்காம் வேற்றுமைத் தொகைசிலத்தொடர்.

6. மதில் + ஏறி என்பது—இயல்பு புணர்ச்சி; வேற்றுமைவழி, ஏழாம்
வேற்றுமைத்தொகை சிலத்தொடர்.

7. ஏறி + நிற்பதும் என்பது—இயல்பு புணர்ச்சி; அல்வழித் தெரிசில
வினையெச்சத்தொடர்.

8. நிற்பதும் + இறுமாப்புடன் என்பது—இயல்பு புணர்ச்சி; (தழாஅத்
தொடர்) அல்வழி, எழுவாய்த்தொடர்.

9. இறுமாப்புடன் + அரசன் என்பது—இயல்புபுணர்ச்சி; வேற்றுமை
வழி, மூன்றாம் வேற்றுமைத் தொகைசிலத்தொடர்.

10. அரசன் + நடை என்பது—நிரிதலுங் கெடுதலுமடைந்த விகாரப்பு
ணர்ச்சி; வேற்றுமைவழி, ஆறாம்வேற்றுமைத்தொகை சிலத்தொடர்.

11. நடை + நடப்பதும் என்பது—இயல்பு புணர்ச்சி; வேற்றுமைவழி,
இரண்டாம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன்தொக்கக் தொகைசிலத்தொ
டர்.

12. நடப்பதும் + மயிலுக்கு என்பது—இயல்பு புணர்ச்சி; (தழாஅத்
தொடர்) அல்வழி, எழுவாய்த்தொடர்.

13. மயிலுக்கு + ஆனந்தமாய் என்பது—கெடுதல் விகாரப்புணர்ச்சி;
வேற்றுமைவழி, நான்காம் வேற்றுமைத் தொகைசிலத்தொடர்.

14. ஆனந்தமாய் + இருந்தன என்பது—இயல்பு புணர்ச்சி; அல்வழித்
தெரிசில வினையெச்சத்தொடர்.

(III.) மைசூரரசனை நோக்கி நீர் வாழ்க வென்றொரு பெரியவர் கூறினார்.

1. மைசூர் + அரசனை என்பது—இயல்பு புணர்ச்சி; வேற்றுமைவழி, நானகாம் வேற்றுமைத் தொகைகிலைத்தொடர்.
2. அரசனை + நோக்கி என்பது—இயல்புபுணர்ச்சி; வேற்றுமைவழி, இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகைகிலைத்தொடர்.
3. நோக்கி + நீர் என்பது—இயல்பு புணர்ச்சி; அல்வழித்தெரிசிலை வினையெச்சத்தொடர்.
4. நீர் + வாழ்க என்பது—இயல்புபுணர்ச்சி; அல்வழி, எழுவாய்த் தொடர்.
5. வாழ்க + என்று என்பது—தோன்றல் விகாரப்புணர்ச்சி; அல்வழி, தெரிசிலை வினையெச்சத்தொடர்.
6. என்று + ஒரு என்பது—கெடுதல் விகாரப்புணர்ச்சி; அல்வழி, இடைச் சொற்றொடர்.
7. ஒரு + பெரியவர் என்பது—இயல்புபுணர்ச்சி; அல்வழிப் பண்புத் தொகைகிலைத்தொடர்.
8. பெரியவர் + கூறினார் என்பது—இயல்பு புணர்ச்சி; அல்வழி, எழுவாய்த் தொடர்.

அப்பியாசம்.

N.B.—11-ம் பக்கத்தில்—வாக்கியாங்கச்சேதன விலக்கணக் கூறுவதற்காகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் 24 வாசகியங்களுக்கும் புணர்ச்சியிலக்கணக் கூறுக. (பதப்புணர்ச்சியும் பொருட்புணர்ச்சியு மென்றறிக.)

ON DIVISIBLE WORDS.

பகுபத முடிபிலக்கணக் குறிப்பு.

WORDS.—பதங்கள்.

1. Words. எழுத்துகள் தனித்தாவது இரண்டு முதலியவாகத் தொடர்ந்தாவது ஒரு பொருளைத் தெரிவித்தால் பதமாம். அது பகாப்பதம் பகுபதம் என இருவகையாம்.

2. ஓர் எழுத்தாலாகிய மொழிகள்:—

- (a) சிறப்புப்பதங்கள்:—ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஐ, ஒ; கா, கூ, கை, கோ; சா, சி, சே, சோ; தா, தி, து, து, தே, தை; நா, நீ, நே, நை, நொ, நோ; பா, பூ, பே, பை, போ; மா, மீ, மூ, மே, மை, மோ; யா, யி, யை, யோ.

(b) சிறப்பற்ற பதங்கள் -உ, ஓ, ஔ, ஈ, கு, கௌ, வெ, த; த, தா, ப, பீ, பீ, ம வி, வே

3. Simple words பகுக்கப்படாத இயல்பினையுடைய சொல்பகாபபதம். அது இரண்டு எழுத்துமுதல எழுத்துமுதல ஈராகத்தொடரும். (உ-ம்) அணி, அறம், அகலம், அருப்பம், தருப்பணம், உத்திரட்டாதி.

4. Compound words. பகுதி விசுதி முதலிய உறுப்புகளால் பகுக்கப்பட்டு சொல்பகுபதம் அது இரண்டு எழுத்து முதல ஒன்பது எழுத்து ஈராகத்தொடரும் (உ-ம) கூனி, கூனன, குழைபன, பொருப்பன, அம்பலவன, அரங்கத்தான, உத்திராடத்தான, உத்திராட்டாதி யான.

கவனப்பு

(a) ஒரே பகுதியையுடைய ஒருபகுபதம் இரண்டெழுத்து முதல ஒன்பது எழுத்திற்குத்தொடரும் ஆனால், நடத்துவிப்பிக்கின்றன எனப்பகுதி முதலிய உறுப்பு வேறுபட்டு வருகின்றவைகளுக்கு இவ்வரையறையில்கையென்றிச

(b) பகுத்தால் பொருள் உள்ளது பகுபதம், பகுத்தால் பொருள் இல்லது பகாபபதம்

5. பகுதி, விசுதி, இடைசீலை, சாரியை, சந்தி, விகாரம் ஆகிய இவ்வாறுமே பகுபதத்தின் உறுப்புகளாம்.

6 Root பகுதி —சொற்களின் முதலில் பகாபபதமாய் சிறப்பதே பகுதி எனப்படுகிறது. (உ-ம) அறிஞன் என்பதில் “அறி” எனப்பதம், கூனன் என்பதில் “கூன்” எனப்பதம் பெயாப்பகுதிகளா . நடக்கிறன் என்பதில் “நட” எனப்பதம், செய்கிறன் என்பதில் “செய” எனப்பதம் வினைப்பகுதிகளாம்

7. Termination. விசுதி.—விசுதியாவது மொழியின் கடையில் சிறக்கும் ஓர் உறுப்பாம். (உ-ம) கோக்கள் என்பதில் “கள்” எனப்பதம், குருமார் என்பதில் “மார்” எனப்பதம் பெயாவிசுதிகள் ; வந்தான் என்பதில் “ஆன்” எனப்பதம், போளுள் என்பதில் “ஆள்” எனப்பதம் வினைவிசுதிகள்.

8 Middle Particle. இடைநிலை —இடைசீலையாவது பகுதி விசுதிகளுக்கு மத்தியில் சீன்று பெயாசொற்களிற காலத்தை யுணர்த்தாமலும், வினைசொற்களிற காலத்தை யுணர்த்தியும் சீறகின்ற ஓர் உறுப்பாம். (உ-ம) வலைசரி, வலைஞன்—இவற்றில் சகரமும் ஓகரமும் பெயா இடைசீலைகள் படிக்கிறன் என்பதில் “கிறு” எனப்பதம் போயினன் என்பதில் “இன்” என்பதம் **வினை இடைசீலைகள்**

9. Euphonic particle. சாரியை:—சாரியையாவது செவிக்கு, இன்பம் பயத்தற் பொருட்டு மொழிகளைச் சார்ந்துவரும் ஓர் உறுப்பாம். (உ-ம்) ஆலங்காய் என்பதில் “அம்” என்பதும், வந்தனன் என்பதில் “அன்” என்பதற்கு சாரியைகளாம்.

கவனிப்பு:—சாரியைகளின் அட்டவணை:—அன், ஆன், இன், அல், இல், அற்று, இற்று, அத்து, அம், ஆம், தம், நம், நும், ஏ, அ, ஆ, உ, ஐ, து, து, ன் இவ்விருபத்தொன்றற்கு சாரியைகளாம். (பதவியலிற் காண்க.)

10. Combination. சந்தியாவது நிலைமொழியும் வருமொழியும் ஒன்றோடொன்று புணருவது. (உ-ம்) பொன்மணி, அலைபெரிது—இவை இயல்பு புணர்ச்சி. மா + காய் = மாங்காய், கல் + மலை = கன்மலை, மரம் + வேர் = மரவேர்—இவை விகாரப்புணர்ச்சி (சந்தி, புணர்ச்சி என்பன ஒருபொருட்டுச் சொற்கள்.)

11. Change. விகாரம்:—விகாரமாவது மொழிகளில் உண்டாகும் வித்தியாசம். அது செய்யுள் விகாரம், புணர்ச்சி விகாரம், பகுதி விகார மென மூவகையாம்.

12. செய்யுள் விகாரமென்பது அடி தொடை முதலியவற்றை நோக்கிய விடத்து நேரும். அது வலித்தல், மெலித்தல், நீட்டல், குறுக்கல், விரித்தல், தொகுத்தல், முதற்குறை, இடைக்குறை, கடைக்குறை யென ஒன்பது வகைப்படும். இவ்விகாரங்கள் வழக்கத்திலும் உண்டு. (பதவியலிற் காண்க.)

13. புணர்ச்சி விகாரம் நிலைமொழி வருமொழிகளின் சந்திகளினால் மொழி மூன்றிடத்து நேரும். அது நோன்றல், தீரிதல், கேடுதல் என மூன்று வகையாம். இதுதான் பகுபத முடிபிலக்கணத்திற் சந்தி யென்று சொல்லப்படுவது. (புணரியலிற் காண்க.)

14. காலங் காட்டுதற்காயினும் இயல்பாகவாயினும் மொழிகள் விகாரப்பட்டு வருவது பகுதி விகாரமாம். உதாரணம்: நடு—நட்டான் என்பது காலங்காட்டுதல். கோணு—கொணர்ந்தான் என்பது இயல்பாக மாறுதல்.



THE LIST OF TERMINATIONS OF VERBS AND NOUN

விருதிகளைக் காட்டும் அட்டவணை.

1. தன்மை யொருமை வினைமுற்று விருதிகள் : என், ஏன், அன், அல், து, து, டு, று—உண்டனென், உண்டேன், உண்டனன்; உண்பல், உல்கு, வந்தல், உண்டு, சென்று.

குறிப்பு.

(a) “அல்”—எதிர்காலத் தன்மை யொருமையில் மாத்திரம் வரும். உண்பல் = உண்பேன்.

(b) “டு”—இறந்தகாலத்தையும் ; “கு”—எதிர்காலத்தையும் ; “து,” “று”—இறப்பெதிர்வாகிய இரண்டு காலங்களையும் இடைநிலை வேண்டாதன ர்த்தும். உண்டு = உண்டேன் ; உண்கு = உண்பேன் ; வந்து = வந்தேன், சென்று = சென்றேன் ; வருது = வருவேன், சேறு = செல்வேன்.

2. தன்மைப்பன்மை வினைமுற்று விகுதிகள் : அம், ஆம், எம், ஏது, ஓம், கும், தும், டும், றும், றும்—உண்கின்றனம், உண்கின்றும், உண்கின்றனெம், உண்கின்றேம், உண்கிறோம், உண்கும், வந்தும், உண்டும், சென்றும்.

குறிப்பு:—உண்கும் = உண்போம், வந்தும் = வந்தோம், உண்டும் = உண்டோம், சென்றும் = சென்றோம் ; வருதும் = வருவோம், சேறும் = செல்வோம்.

3. முன்னிலை யொருமை வினைமுற்று விகுதிகள் : ஐ, ஆய், இ—உண்டலை, உண்டாய், உண்டி.

4. முன்னிலைப்பன்மை வினைமுற்று விகுதிகள் : இர், ஈர்—உண்டனர், உண்டர்.

5. ஆண்பால் படர்க்கை வினைமுற்று விகுதிகள் : அன், ஆன்—உண்டனன், உண்டான்.

6. பெண்பாற் படர்க்கை வினைமுற்று விகுதிகள் : அள், ஆள்—உண்டனள், உண்டாள்.

7. பலாபாற் படர்க்கை வினைமுற்று விகுதிகள் : அர், ஆர், ப, மார்—உண்டனர், உண்டார், உண்ப, உண்மார். (உண்ப = உண்டார், உண்பார், உண்மார் = உண்பார்.)

8. ஒன்றன்பால் படர்க்கை வினைமுற்று விகுதிகள் : து, று—உண்டது, ஆயிற்று.

9. பலவின்பாற் படர்க்கை வினைமுற்று விகுதிகள் : அ—உண்டன.

10. ஆண்பால், பெண்பால், ஒன்றன்பால், பலவின்பால்களுக்குப் பொதுவாகிய வினைமுற்று விகுதி : உம்—உண்ணும்.

11. ஒருமை ஏவல் வினைமுற்று விகுதிகள் : ஆய், இ—உரையாய், உரைதி.

12. பன்மை ஏவல் வினைமுற்று விகுதிகள். இர், ஈர், மின், உம்—உரைத்திர், உரைக்கீர், உரைமின், உரையும்.

13. வியங்கோள் வினைமுற்று விருதிகள்: க, ய, ற், அல், ஆல், ஒட்டும், ஆக, கட—வாழ்க, வாழிய, வாழியர், உண்ணல், ஓரால், வாழட்டும், வாழ்வேனாக, வாழக்கடவேன். (ஓரால்=ஓருவற்க=நீங்கற்க=நீங்காதே.)

குறிப்பு:—“அ” “தல்” என்பனவும் வியங்கோள் விருதிகளாய் வரும். (உ-ம்) நான் மறை யறங்களோங்க, மனத்துக்கண் மாசிலதூதல்.

14. துணைவிருதி அல்லது விருதிமேல் விருதி: கள்—வருவார்கள்.

15. எதிர்மறை விருதிகள்: ஆ, இல், அல், ஏல்—செய்யான், செய்கிலீன், செய்கலான், செய்யேல்.

16. இறந்தகால வினையெச்சவினை விருதிகள்: உ, இ, ய் (யகரமெய்), பு, ஆ, ஊ, என, உம்—படித்து, ஓடி, போய், செய்யு, செய்யா, செய்யூ, செய்தென, காண்டலும்.

17. எதிர்கால வினையெச்சவினை விருதிகள்: இன், இல், ஆல், கால், ஏல் எனின், ஆயின், ஏனும், ஆனால், இய, இயர், வான், பான், பாக்கு, கடை, வழி, இடத்து, உழி—படிக்கின், படிக்கில், படித்தால், படிக்குங்கால், உண்டானேல், உண்டானெனின், உண்டானாயின், உண்டானேனும், உண்டானானால், ஆடிய, ஆடியர், விடுவான், நடப்பான், விடுபாக்கு, செய்தக்கடை, செய்தவழி, செய்தவிடத்து, செய்துழி.

18. சிகழ்கால (முக்காலத்துக்கும் பொதுவான) வினையெச்சவினை விருதிகள்: அ, து—படிக்க, உணற்கு.

19. எதிர்மறை விருதியோடு வரும் வினையெச்சவினை விருதிகள் : மல், மை, மே, து—படியாமல், படியாமை, படியாமே, படியாது.

20. இறந்தகாலப் பெயரெச்சவினையில் வரும் விருதி : அ—படித்த.

21. சிகழ்காலப் பெயரெச்சவினையில் வரும் விருதி : அ—படிக்கிற.

22. எதிர்காலப் பெயரெச்சவினை விருதி : உம்—படிக்கும்.

23. எதிர்மறை விருதியோடு வரும் பெயரெச்சவினை விருதி : அ—படியாத.

24. இறந்தகாலத் தொழிற்பெயரில் வரும் விருதிகள் : மை, து—படித்தமை, படித்தது.

25. சிகழ்காலத் தொழிற்பெயரில் வரும் விருதிகள் : மை, து—படிக்கின்றமை, படிக்கிறது.

26. எதிர்காலத் தொழிற்பெயரில் வரும் விருதி : து—வருவது.

27. காலங்காட்டாத தொழிற்பெயர் விருதிகள் : தல், அல், அம், ஐ, கை, வை, து, பு, உ, தீ, சீ, வீ, உள்ள, காடு, பாடு, அரவு, ஆனை, வு, மதீ, அடம்,

காண், ஆல, ஆல, ஆ—படிததல, ஆடல், வாட்டம, ஸ்காலை, வருகை, பாரை, போக்கு, நடப்பு, வரவு, மறதி, உணர்ச்சி, கல்வி, விக்குள், சாக்காடு, கோட்பாடு, தோற்றரவு, வாராணை, இழிவு, இறக்குமதி, கட்டடம், ஆட்டுவான் (=ஆட்டுதல்), எச்சில், தழால், வெகுளி.

28. எதிர்மறை விருதியோடு வருந் தொழிற்பெயர் விருதிகள் : ஸீம, து—நடவாமை, நடவாதது.

29. உடன்பாட்டுப் பொதுக்குறிப்பு வினைமுற்றுகள் : ஓ, ததும், பஹீம், வேண்டும், ஆம், ஒல்லும், கூடும் முடியும்—உண்டு, கற்பிக்கத்தகும், கற்பிக்கப்படும், கற்பிக்கவேண்டும், கற்பிக்கலாம், கற்பிக்கவொல்லும், கற்பிக்கக்கூடும், கற்பிக்கமுடியும்.

30. எதிர்மறைப் பொதுக்குறிப்பு வினைமுற்று விருதிகள் : ஐ, ஐ, தகாது, படாது, வேண்டாம், ஆகாது, ஒல்லாது, கூடாது, முடியாது—இல்லை, இன்று, கற்பிக்கத்தகாது, கற்பிக்கப்படாது, கற்பிக்கவேண்டாம், கற்பிக்கலாகாது, கற்பிக்கவொல்லாது, கற்பிக்கக்கூடாது கற்பிக்கமுடியாது.

31. உடன்பாட்டுக் குறிப்பு வினையெச்ச வினை விருதி : அ—மெல்ல.

32. எதிர்மறையில் வரும் குறிப்பு வினையெச்சவினை விருதிகள் : மல், மை, மே, து, றி, ஆல், கால், கடை, வழி, இடத்து—அல்லாமல், அல்லாமை, அல்லாமே, அல்லது, அன்றி, அல்லால், அல்லாக்கால், அல்லாக்கடை, அல்லாவழி, அல்லாவிடத்து.

33. உடன்பாட்டுக் குறிப்புப் பெயரெச்சவினை விருதிகள் : ஃ, இய—செய்ய, அழகிய.

34. எதிர்மறையில் வரும் குறிப்புப்பெயரெச்சவினை விருதி : அ—இல்லாத.

35. ஆற்றல் உணர்த்தும் விருதிகள் : மாட்டு, கில்—செய்யமாட்டுவேன், செய்கிற்பேன்.

36. மக்கலப்பொருளை அல்லது வழக்கப்பொருளை யுணர்த்தும் விருதி : வா.

மங்கலம் : போய் வருகிறேன் (=போகிறேன்), போய்வாரும் (=போம்), அழைத்துவா (=போய் அழை) இவற்றில் போய்வா அழைத்துவா—பகுதிகள்.

வழக்கு : நடந்துவருகிறது (=நடக்கிறது), செய்து வருகிறார்கள் (=செய்யுகிறார்கள்). இவற்றில் “நடந்துவா” “செய்துவா”

37. கிருபைப்பொருளை யுணர்த்தும் விசுதி : அநுள்—திருவாய்மலர்ந்தருளிஞர் (=மலர்ந்தார்), குருவானவர் எழுந்தருளிஞர் (=எழுந்தார்). இவற்றில் மலர்ந்தருள், எழுந்தருள்-பகுதிகள்.

38. தற்செயல் விசுதி : கொள்—விழித்துக்கொள்ளுகிரான். (இங்கே விழித்துக் கொள்ளுகிரான் என்பது விழிக்கிரான் என்று அருத்தமாம். இந்த வினையில் “விழித்துக்கொள்”—பகுதி.

தற்ப்பு.

(a) தற்செயல் விசுதி “கொள்” ஒரு வினைச்சொல்லுக்கு ஈற்றில் வரும்போது சுயாதீனத்தை யுணர்த்தும். (உ-ம்) விழித்துக்கொள்ளுகிரான் என்பது தன்னிஷ்டபடி அவனே விழிக்கிரான் என்று அருத்தமாம். ஒருவனுடைய கட்டாயத்தினால் வென்றிக.

(b) “கொள்” என்னும் தற்செயல் விசுதி “வா,” “போ” என்னும் வினைச்சொற்களுக்கு ஈற்றில் வருவதுடன் முதலிலும் வரும். அப்போது “வா,” “போ” என்னுஞ் சொற்கள் செயப்படுபொருள் குன்று வினையாய் நிற்கும். (உ-ம்) பணம் கொண்டுகிரான், புத்தகம் கொண்டுகிரான். இங்கே “கொண்டுகிரான்” “கொண்டுவா” என்பவை—பகுதிகளாம்.

39. எச்சரிக்கைப் பொருளை யுணர்த்தும் விசுதி : வை—அவனை அனுப்பிவைக்கிரான். (=அனுப்புகிரான்), மீனைக் குளத்தில் விட்டுவைக்கிரான் (=விடுகிரான்). இவற்றில் “அனுப்பிவை,” “விட்டுவை”—பகுதிகள்.

40. துணிவு பொருள் விசுதிகள் : விடு, ஒழி, தொலை, போடு—கொடுத்துவிடுவான், போயொழிந்தான், எழுதித்தொலைத்தான், வெட்டிப்போட்டான். இவற்றில் கொடுத்தவிடு, போயொழி, எழுதித்தொலை, வெட்டிப்போடு—பகுதிகள்.

41. பிறவினை விசுதிகள் : வி, பி, து, சு, டு, து, பு, று—செய்விக்கிரான், நடப்பிக்கிரான், போக்குகிரான், பாய்ச்சுகிரான், உருட்டுகிரான், நடத்துகிரான், எழுப்புகிரான், பயிற்றுக்கிரான்.

42. செயப்பாட்டுவினை விசுதிகள் : படு, உண்—எழுதப்படுகிரான், அடியுண்டான்.

43. பிற்பொருட்டு விசுதி : உம்—வந்தது + “உம்” + போனான் = வந்ததும் போனான்.

44. துணைவினை (வினைமேல்வினை, அல்லது பகுதிப்பொருள் விசுதி), ஓடு, ஓடு, போ, தா—எழுந்திருந்தான், உரைத்திட்டான், ஒழிந்துபோனான், போதந்தான் (=போயினான்). இங்கே எழுந்திரு, உரைத்திடு, ஒழிந்து போ, போதந்தான் இவைகள் பகுதிகளாம்.

45. வினை முதற்பொருளில் வரும் விசுதிகள் : இ, ஐ, அம்—அலரி, பறவை, ஶீச்சம்.

46. செயப்படு பொருளில் வரும் விசுதிகள் : இ, ஐ, அம்—ஊருணி; தொடை, தொல்காப்பியம்.

47. கருவிப்பொருளில் வரும் விசுதிகள் : இ, ஐ, அம்—மண்வெட்டி, பார்வை, நோக்கம்.

48. பெயர் விசுதிகள் : அன், ஆன், அள், ஆள், அர், ஆர், அ, து, இ, மார், மன், மான், கள், வை, தை, கை, பி, முன், அல், ன், ன், ரீ, வ்—குழையன், வானத்தான், குழையன், வானத்தான், குழையர், வானத்தார், குழையன், யாது, பொன்னி, தேவிமார், வடமன், கோமான், கோக்கள், அவை, எந்தை, எங்கை, தம்பி, எம்முன், தோன்றல், பிறன், மகள், பிறர், அவ்.

குறிப்பு.

(a) “கன்” என்னும் பன்மைப்பெயர் விசுதி உயர்திணையில் மரியாதை யொருமை விசுதி யெனவும் பரிம். (உ-ம்) தாங்கள் சொன்னீர்கள், யா அவர்கள் வருவார்கள், “தாங்கள்” “அவர்கள்” என்னும் படர்க்கைப் பன்மைப் பெயர்களும், “சொன்னீர்கள்” “வருவார்கள்” என்னும் பலர்பால் படர்க்கை வினை முற்றுகளும் ஈண்டு மரியாதை யொருமையைக் குறிக்கின்றன வென்றறிக.

(b) பெயரினும் வினையினும் “னகர”, “ளகர”, “ரகர”, “யகர”, ஈற்றுச் சொல்லின் அயவிலிருக்கும் “ஆகாரம்” செய்யுளில் ஓகாரமாகும். (உ-ம்) நல்லார் = “நல்லோர்”, என்றிசினார் = “என்றிசினோர்”

(c) “இகரவிசுதி” பெண்பாலையே அல்லாமல் ஆண்பாலையும் ஒன்றன்பாலையுங்காட்டுவதுண்டு. உதாரணம்:—“ஆண்பால்”: தறவி, வில்வி; “ஒன்றன்பால்”: நாற்காலி, முக்காலி.

49. பண்புப்பெயர் விசுதிகள் : மை, ஐ, ி, து, றி, று, அம், பம், நீர், உ, சி, து, இல், மன்—நன்மை, தொல்லை, மாண்பு, நன்கு, நன்றி, நன்று, நலம், ஒட்பம், நன்னர், மழவு, மாட்சி, கீது, குறில், பருமன்.

குறிப்பு.

பண்பிற்பகா நிலைப்பதம் : செம்மை, கருமை, பசுமை, வெண்மை, திண்மை, நண்மை, சிறுமை, பெருமை, குறுமை, நெடுமை, தீய்மை, தாய்மை, வெம்மை, குளிர்மை, கொடுமை, கடுமை, மேன்மை, கீழ்மை, மெய்மை, வறுமை, பொய்மை, வன்மை, மென்மை, நன்மை, கீழ்மை, பழைமை, புதுமை, இனிமை, அணுமை, நிலைமை, ஆண்மை, உம்மை, ஒருமை, பன்மை, இருமை, அருமை, கைம்மை, கூர்மை, கேண்மை, சேண்மை, வளமை, இளைமை, முதுமை, சேய்மை, உண்மை, பொன்மை, அணிமை, தண்மை, நொய்மை, இன்மை, பருமையும் இவை போல்வன பிறவுஞ் சொன்னிகையாற் பகுபதமாயினும், “மை” விசுதிக்குப் பகுதிப் பொருளல்லது வேறுபொருள் இல்லாமையினாலே பொருணிகையாற் பகாப்பதமாம்.

50. தன்மைப்பொருள் உணர்த்தும் விசுதி : மை—ஆண்மை,

இடைநிலையைக் காட்டும் அட்டவணை.

51. இறந்தகால இடைநிலைகள் : தீ, டீ, நீ, இன்—படித்தான், கண்டான், சென்றான், அனுப்பினான்.

குறிப்பு: (“ய்”) யகரமெய்யும், “இசின்” என்பதும் இறந்தகால இடைநிலைகளாயும் வரும். (உ-ம்) போயது, என்றிசினேர்.

52. சிகழ்கால இடைநிலைகள் : கீறு, கீன்று, ஆநீன்று—படிக்கிறான், படிக்கின்றான், படியாசின்றான்.

குறிப்பு: “ஆநீ-ந்து,” “ஆவிருந்து,” “ஆநீற்கிறு,” “ஆநீற்கின்று,” “ந்” “த்”—இவ்வாறும் சிகழ்கால இடைநிலைகளாயும் வரும். (உ-ம்) உண்ணுகிறந்தான், உண்ணவிருந்தான், உண்ணுகிறின்றான், உண்ணுகின்றின்றான், உண்ணுநர், உரைத்தீர். (உண்ணுநர்—“உண்கிறார்கள்”, உரைத்தீர்—“சொல்லுகிறீர்கள்”).

53. எதிர்கால இடைநிலைகள்: வி, ப்—செய்வான், படிப்பான்.

குறிப்பு: (“ம்”) மகரமெய், “மன்”, “கு”—இம்மூன்றும் எதிர்கால இடைநிலைகளாயும் வரும். (உ-ம்) என்மர், என்மனார், செய்கேன், செய்வேன்.



METHOD OF DIVIDING DIVISIBLE WORDS.

பகுபத முடிபிலக்கணங்களும் விதம்.

(தேரிநிலை வினைப்பகுபதம்.)

1. களிப்பிக்கப்படுகின்றேன்: களி—தன்வினைப்பகுதி, பி—பிறவினை விசுதி, (ப்) பகரமெய்—தோன்றல் சந்தி, களிப்பி—பிறவினைப்பகுதி; து—சாரியை, (க்) ககரமெய்—தோன்றல் சந்தி, (அ) அகரம்—சாரியை, (உ) உகரம்—கெடுதல் சந்தி, படு—செய்ப்பாட்டுவினை விசுதி, (ப்) பகரமெய்—தோன்றல் சந்தி, களிப்பிக்கப்படு—செய்ப்பாட்டு வினைப்பகுதி; கீன்று—சிகழ்கால இடைநிலை, ஏன்—தன்மை யொருமை வினைமுற்றுவிசுதி, (உ) உகரம்—கெடுதல் சந்தி; இவ்வாறு முடிந்த களிப்பிக்கப்படுகின்றேன் என்னும் பகுபதந் தெரிநிலை சிகழ்காலத் தன்மை யொருமை வினைமுற்று.

2. கண்டோம்: காண்—பகுதி, (கா) ககர ஆகாரம் (க) ககர அகரமானது தறுக்கல் விகாரம், ஒம்—தன்மைப் பன்மை வினைமுற்று விசுதி, (ட்) டகரமெய்—இறந்தகால இடைநிலை; இவ்வாறு முடிந்த கண்டோம் என்னும் பகுபதந் தெரிநிலை இறந்தகாலத் தன்மைப் பன்மை வினைமுற்று.

3. உண்டாய்: உண்—பகுதி, ஆய்—முன்னிலை யொருமை வினைமுற்று விசுதி, (ட்) டகரமெய்—இறந்தகால இடைநிலை, இவ்வாறு முடிந்த உண்டாய் என்னும் பகுபதந் தெரிநிலை இறந்தகால முன்னிலை யொருமை வினைமுற்று.

4. சென்றீர்கள் : செல்-பகுதி, ஈர்—முன்னிலைப்பன்மைவினைமுற்று விசுதி, கள்—விசுதிமேல் விசுதி, (ஈ) நகரமெய்—இறந்தகால இடைநிலை, (ல்—ஈ) ளகரமெய் நகரமெய்யானது—திரிதல் சந்தி, (ஈ—ண்) நகரமெய் ணகரமெய்யானது மெலித்தல்விகாரம்; இவ்வாறு முடிந்த சென்றீர்கள் என்னும் பகுபதந் தெரிநிலை இறந்தகால முன்னிலைப்பன்மை வினைமுற்று.

5. அனுப்பிவைக்கீறன் : அனுப்பு—தன்வினைப் பகுதி, (அ) இகரம்—சாரியை, (உ) உகரம்—கெடுதல் சந்தி, வை—எச்சரிக்கைப் பொருளையுணர்த்தும் விசுதி, அனுப்பிவை—அனைத்தும் ஒருபகுதி; ஆன்—ஆண்பால் படர்க்கை வினைமுற்றுவிசுதி, கீறு—சிகழ்கால இடைநிலை, (கீ)ககரமெய்—தேடிந்றல் சந்தி, (உ) உகரம்—கெடுதல் சந்தி; இவ்வாறு முடிந்த அனுப்பிவைக்கீறன் என்னும் பகுபதந் தெரிநிலை சிகழ்கால ஆண்பால் படர்க்கை வினைமுற்று.

6. விழித்துக்கொண்டாள் : விழி—தன்வினைப்பகுதி, து—சாரியை, (தீ) தகரமெய்—தோன்றல் சந்தி, (கொள்—தற்செயல்விசுதி, (கீ) ககரமெய்—தோன்றல் சந்தி, விழித்துக்கொள்—அனைத்தும் ஒரு பகுதி; ஆள்—பெண்பால் படர்க்கை வினைமுற்று விசுதி, (டீ) டகரமெய்—இறந்தகால இடைநிலை, (ள்—டீ) ளகரமெய் டகரமெய்யானது—திரிதல் சந்தி, (டீ—ண்) டகரமெய் ணகரமெய்யானது மெலித்தல் விகாரம்; இவ்வாறு முடிந்த விழித்துக்கொண்டாள் என்னும் பகுபதந் தெரிநிலை இறந்தகாலப் பெண்பால் படர்க்கை வினைமுற்று.

7. மலர்ந்தருளினார் : மலர்—தன்வினைப்பகுதி, து—சாரியை, (தீ) தகரமெய்—தோன்றல் சந்தி, (தீ—ந்) தகரமெய் நகரமெய்யானது—மெலித்தல் விகாரம், அருள்—கருபைப்பொருளை யுணர்த்தும் விசுதி, (உ) உகரம்—கெடுதல் சந்தி, மலர்ந்தருள்—அனைத்தும் ஒரு பகுதி; ஆர்—பலர்பால் படர்க்கை வினைமுற்று விசுதி, இன்—இறந்தகால இடைநிலை; இவ்வாறு முடிந்த மலர்ந்தருளினார் என்னும் பகுதமானது (சுண்டு மரியாதையில் ஒருமைப்பொருளை யுணர்த்துவதால்) ஆண்பால் படர்க்கை வினைமுற்றும்.

8. கொடுத்துவிட்டார்கள் : கொடு—தன்வினைப்பகுதி, து—சாரியை, (தீ) தகரமெய்—தோன்றல் சந்தி, விடு—துணிவு பொருளையுணர்த்தும் விசுதி, கொடுத்துவிடு—அனைத்தும் ஒரு பகுதி; ஆர்—பலர்பால் படர்க்கை வினைமுற்று விசுதி, கள்—விசுதி மேல்விசுதி, கொடுத்துவிடு என்னும் பகுதி ~~கொடு~~ இறந்தகாலங்காட்டியது—விரித்தல் விகாரம், (உ) உகரம்—கெடுதல் சந்தி; இவ்வாறுமுடிந்த கொடுத்துவிட்டார்கள் என்னும் பகுபதந் தெரிநிலை இறந்தகாலப் பலர்பால் படர்க்கை வினைமுற்று.

N.B.—“விடு” என்னும் விசுதியினுள்ள ஒற்று இரட்டி “விட்டு” என்றாகி, இறந்தகாலங் காட்டியது. இதைப் பகுதி விகாரம் என்றுஞ் சொல்வர்.

9. கொண்டிபோயிற்று : கொள்—தன்வினைப்பகுதி, டு—எழுத்துப் பேறு, (ள்—டீ) ளகரமெய் டகரமெய்யானது—திரிதல் சந்தி, (டீ—ண்) டகரமெய் ணகரமெய்யானது—மெலித்தல் விகாரம், போ—துணைவினை, கொண்டிபோ—அனைத்தும் ஒரு பகுதி; று—ஒன்றன்பால் படர்க்கை வினைமுற்றுவிசுதி, இன்—இறந்தகால இடைநிலை, (ள்—ஈ) ளகரமெய் நகர

மெய்யானது—திரிதல் சந்தி, (யீ) யகரமெய் தோன்றல் சந்தி; இவ்வாறு முடிந்த கொண்டுபோய்ற்று என்னும் பகுபதந் தெரிசிலை இறந்தகால ஒன் றன்பாற் படர்க்கை வினைமுற்று.

10. வந்தன : வா—பகுதி, (வா—வ) வகர ஆகாரம், வகர அகரமா னது—குறுக்கல் விகாரம், (அ) அகரம்—பலவின்பால் படர்க்கை வினை முற்று விசுதி, (நீ) தகரமெய்—இறந்தகால இடைசிலை, அன்—சாரியை, (நீ) தகரமெய்—தோன்றல் சந்தி; (நீ—நீ) தகரமெய் நகரமெய்யானது—மெ லித்தல் விகாரம்; இவ்வாறு முடிந்த “வந்தன” என்னும் பகுபதம் தெரி சிலை இறந்தகாலப் பலவின்பால் படர்க்கை வினைமுற்று.

11. *படிப்பாய் : படி—பகுதி, ஆய்—ஏவலொருமை வினைமுற்றுவிசுதி, (பீ) பகரமெய்—எழுத்துப்பேறு, (பீ) பகரமெய்—தோன்றல் சந்தி; இவ் வாறு முடிந்த படிப்பாய் என்னும்பகுபதம் ஏவல் ஒருமை வினைமுற்று. (ஆய் என்னும் விசுதியே எதிர்காலத்தையுங் காட்டிற்று.)

12. போய்வாரும் : போ—தன்வினைப் பகுதி, (யீ) யகரமெய்—எழுத்து ப்பேறு, வா—மங்கலப் பொருளை யுணர்த்தும் விசுதி, போய் வா—அனைத் தும் ஒரு பகுதி, று—விரித்தல் விகாரம், உம்—ஏவல் பன்மை வினைமுற்று விசுதி, (உ) உகரங்—கெடுதல்சந்தி; இவ்வாறு முடிந்த போய்வாரும் என் னும் பகுபதமானது (ஈண்டு மரியாதையில் ஒருமைப்பொருளை யுணர்த்துவ தால்) ஏவல் ஒருமை வினைமுற்றும்.

13. செய்மின் : செய்—பகுதி, மின்—ஏவல்பன்மை வினைமுற்று விசுதி; இவ்வாறு முடிந்த செய்மின் என்னும் பகுபதந் தெரிசிலை ஏவற்பன்மை வினைமுற்று. (மின் என்னும் விசுதியே எதிர்காலத்தையுங் காட்டியது.)

14. செய்யுங்கள் : செய்—பகுதி, உம்—ஏவல் பன்மை வினைமுற்று விசுதி, (யீ) யகரமெய்—தோன்றல் சந்தி, னள்—விசுதிமெல்விசுதி, (யீ—ங்) மகரமெய் நகரமெய்யானது—திரிதல் சந்தி; இவ்வாறு முடிந்த செய்யுங் ளள் என்னும் பகுபதம் ஏவல்பன்மை வினைமுற்று. (உம் என்னும் விசு தியே எதிர்காலத்தையுங் காட்டிற்று.)

15. வாழ்க : வாழ்—பகுதி, (க) ககரம்—வியங்கோள் வினைமுற்று விசுதி; இவ்வாறு முடிந்த வாழ்க என்னும் பகுபதந் தெரிசிலை வியங்கோள் வினைமுற்று.

16. வியந்துகொண்டு : விய—தன்வினைப்பகுதி, து—சாரியை, (நீ) தகரமெய் தோன்றல் சந்தி; (நீ—நீ) தகரமெய் நகர மெய்யானது—மெலித் தல் விகாரம், கொள்—தற்செயல் விசுதி, வியந்துகொள்—அனைத்தும் ஒரு பகுதி; (உ) உகரம்—இறந்தகால வினையெச்ச விசுதி, (டீ) டகரமெய்— இறந்தகால இடைசிலை, (ளீ—டீ) ளகரமெய் டகரமெய்யானது—திரிதல் சந்தி, (டீ—ண்) டகரமெய் ணகரமெய்யானது—மெலித்தல் விகாரம்; இவ் வாறு முடிந்த வியந்துகொண்டு என்னும் பகுபதந் தெரிசிலை இறந்தகால வினையெச்சம்.

ஏவல் வினைமுற்றுக்கும் எதிர்கால முன்னிலை வினைமுற்றுக்கும் வித்தியாசம் யாதெனில்:—ஏவல்வினைமுற்றில் “விசுதியே” காலங்காட்டும். முன் னிலைவினைமுற்றில் “இடைசிலை” காலங்காட்டும்.

17. கரூட்ட : காண்—தன்வினைப் பகுதி, (ஊ—ட்) ணகரமெய் டகரமெய்யானது—திரிதல் சந்தி, காட்டு—பிறவினைப்பகுதி ; (அ) அகரம்—சிகழ்கால வினையெச்ச விருதி, (உ) உகரம்—கெடுதல் சந்தி ; இவ்வாறு முடிந்த கரூட்ட என்னும் பகுபதந் தெரிநிலை சிகழ்காலப் பிறவினை வினையெச்சம்.

18. அசைந்தால் : அசை—பகுதி, ஆல்—எதிர்கால வினையெச்ச விருதி, து—சாரியை, (உ) உகரம்—கெடுதல் சந்தி, (த்) தகரமெய்—தோன்றல் சந்தி, (த்—ந்) தகரமெய் நகரமெய்யானது—மெலித்தல் விகாரம் ; இவ்வாறு முடிந்த அசைந்தால் என்னும் பகுபதம் தெரிநிலை எதிர்கால வினையெச்சம்.

19. சிறந்த : சிற—பகுதி, (அ) அகரம்—பெயரெச்ச விருதி, (த்) தகர மெய்—இறந்தகால இடைநிலை, (த்) தகரமெய்—தோன்றல் சந்தி, (த்—ந்) தகரமெய் நகரமெய்யானது—மெலித்தல்விகாரம் ; இவ்வாறு முடிந்த சிற ந்த என்னும் பகுபதந் தெரிநிலை இறந்தகாலப் பெயரெச்சம்.

20. சொல்லப்படுகிற : சொல்—தன் வினைப்பகுதி, படு—செயப்பாட்டு வினை விருதி, (அ) அகரம்—சாரியை, (ல்) லகரமெய்—தோன்றல் சந்தி (ப்) பகரமெய்—தோன்றல் சந்தி, சொல்லப்படு—செயப்பாட்டு வினைப் பகுதி ; (அ) அகரம்—பெயரெச்ச விருதி, கீறு—சிகழ்கால இடைநிலை, (உ) உகரம்—கெடுதல் சந்தி ; இவ்வாறு முடிந்த சொல்லப்படுகிற என்னும் பகு பதந் தெரிநிலை சிகழ்காலப் பெயரெச்சம்.

21. தருவிக்கும் : தூ—தன்வினைப்பகுதி, (தூ—த) தகர ஆகாரம் தகர அகரமானது—குறுக்கல் விகாரம், ரு—விரித்தல் விகாரம், வீ—பிற வினை விருதி, தருவி—பிறவினை பகுதி ; உம்—எதிர்காலப் பெயரெச்ச விருதி, து—சாரியை, (உ) உகரம்—கெடுதல் சந்தி, (க்) ககரமெய்—தோன் றல் சந்தி ; இவ்வாறு முடிந்த தருவிக்கும் என்னும் பகுபதந் தெரிநிலை எதிர் காலப்பெயரெச்சம்.

22. பேறு : பேறு—பகுதி, பெறுதல் என்னும் பதத்திலுள்ள தல்விருதி கெட்ட மாத்திரத்தில் பதந் முதனீண்டது ; இவ்வாறு முடிந்த பேறு என் னும் பகுபதம் முதனிலைத் திரிந்த தொழிற்பெயர்.

23. படியாநின்றது : படி—பகுதி, து—தொழிற்பெயர் விருதி, ஆநீன்று— சிகழ்கால இடைநிலை, (அ) அகரம்—சாரியை, (உ) உகரம்—கெடுதல் சந்தி, (ய்) யகரமெய்—தோன்றல் சந்தி ; இவ்வாறு முடிந்த படியாநின்றது என் னும் பகுபதம் தெரிநிலை சிகழ்காலத் தொழிற்பெயர்.

24. படிப்பு : படி—பகுதி, பு—தொழிற்பெயர் விருதி, (ப்) பகரமெய்— தோன்றல் சந்தி ; இவ்வாறு முடிந்த படிப்பு என்னும் பகுபதந் தெரிநிலை காலங்காட்டாத தொழிற்பெயர்.

25. ஒதுவான் : ஒது—பகுதி, ஆன்—ஆண்பால் படர்க்கை வினைமுற்று விருதி, (வ்) வகரமெய்—தோன்றல் சந்தி ; இவ்வாறு முடிந்த ஒதுவான் என்னும் பகுபதந் தெரிநிலை தொழிலடியாகப்பிறந்த பெயர் அல்லது பால் காட்டுவதொழிற்பெயர்.

26. செய்தவன் : செய்—பகுதி, அன்—ஆண்பால் படர்க்கை வினைமுற்று விசுதி, (ந்) தகரமெய்—இறந்தகால இடைசிலை, (அ) அகரம்—சாரியை, (வ்) வகரமெய் தோன்றல் சந்தி; இவ்வாறு முடிந்த செய்ய்தவன் என்னும் பகுபதந் தெரிசிலை இறந்தகால வினையாலணையும் பெயர்.

குறிப்பு வினைப் பகுபதம்.

27. உண்டு : உள்—பகுதி, டு—குறிப்பு வினைமுற்று விசுதி, (ள்—ட்) ளகரமெய் டகரமெய்யானது—திரிதல் சந்தி, (ட்—ண்) டகரமெய் ணகரமெய்யானது—பெலித்தல் விகாரம்; இவ்வாறு முடிந்த உண்டு என்னும் பகுபதம் உடன்பாட்டுக் குறிப்பு வினைமுற்று.

28. பொருட்டு : பொருள்—பகுதி, டு—குறிப்பு வினைமுற்றுவிசுதி, (ள்—ட்) ளகரமெய் டகரமெய்யானது திரிதல் சந்தி; இவ்வாறு முடிந்த பொருட்டு என்னும் பகுபதம் உடன்பாட்டுக் குறிப்பு வினைமுற்று.

29. மெல்ல : மென்மையின் விகாரமாகிய மெல்—பகுதி, (அ) அகரம்—குறிப்பு வினையெச்சவிசுதி, (ல்) லகரமெய்—தோன்றல் சந்தி; இவ்வாறு முடிந்த மெல்ல என்னும் பகுபதம் உடன்பாட்டுக் குறிப்பு வினையெச்சம்.

30. இளைய : இளமை—பகுதி, (அ) அகரம்—பெயரெச்ச விசுதி, மை—கெடுதல் சந்தி, (ய்) யகரமெய்—தோன்றல் சந்தி; இவ்வாறு முடிந்த இளைய என்னும் பகுபதம் உடன்பாட்டுக் குறிப்புப் பெயரெச்சம்.

31. உரிமை : உரி—பகுதி, மை—தொழிற் பெயர் விசுதி; இவ்வாறு முடிந்த உரிமை என்னும் பகுபதம் உடன்பாட்டுக் குறிப்புத் தொழிற்பெயர்.

32. உள்ளவன் : உள்—பகுதி, அன்—ஆண்பால் படர்க்கை விசுதி, (அ) அகரம்—சாரியை, (ள்) ளகரமெய்—தோன்றல் சந்தி, (வ்) வகரமெய்—தோன்றல் சந்தி; இவ்வாறு முடிந்த உள்ளவன் என்னும் பகுபதம் உடன்பாட்டுக் குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர்.

எதிர்மறைத் தெரிநிலை வினைப்பகுபதம்.

(எதிர்மறை எதிர்சாலத்தில் மாத்திரம் வருட.)

33. படியேன் : * படி—பகுதி, ஏன்—தன்மையொருமை வினைமுற்று விசுதி, (ய்) யகரமெய்—தோன்றல் சந்தி, (எதிர்மறை (ஆ) ஆகாரம் புணர்ந்து கெட்டது.) இவ்வாறு முடிந்த படியேன் என்னும் பகுபதந் தெரிநிலை எதிர்மறை தன்மை யொருமை வினைமுற்று.

34. படியோம் : படி—பகுதி, ஓம்—தன்மைப்பன்மை வினைமுற்று விசுதி, (ய்) யகரமெய் தோன்றல் சந்தி. (எதிர்மறை (ஆ) ஆகாரம் புணர்ந்து கெட்டது); இவ்வாறு முடிந்த படியோம் என்னும் பகுபதந் தெரிநிலை எதிர்மறை தன்மைப் பன்மை வினைமுற்று.

35. படியாய் : படி—பகுதி, ஆய்—முன்னிலை யொருமைவினைமுற்று விசுதி, (ய்) யகரமெய்—தோன்றல் சந்தி எதிர்மறை (ஆ) ஆகாரம் புணர்ந்து கெட்டது; இவ்வாறு முடிந்த படியாய் என்னும் பகுபதந் தெரிசிலை எதிர்மறை முன்னிலை யொருமை வினைமுற்று.

36. படியீர் : படி—பகுதி, ஈர்—முன்னிலைப்பன்மை வினைமுற்று விசுதி, (ய்) யகரமெய்—தோன்றல் சந்தி, எதிர்மறை (ஆ) ஆகாரம் புணர்ந்து கெட்டது; இவ்வாறு முடிந்த படியீர் என்னும் பகுபதந் தெரிசிலை எதிர்மறை முன்னிலைப் பன்மை வினைமுற்று.

37. படியான் : படி—பகுதி, ஆன்—ஆண்பால் படர்க்கைவினைமுற்று விசுதி, (ய்) யகரமெய்—தோன்றல் சந்தி, (எதிர்மறை (ஆ) ஆகாரம் புணர்ந்து கெட்டது); இவ்வாறு முடிந்த படியான் என்னும் பகுபதந் தெரிசிலை எதிர்மறை ஆண்பால் படர்க்கை வினைமுற்று.

38. படியான் : படி—பகுதி, ஆள்—பெண்பால் படர்க்கை வினைமுற்று விசுதி, (ய்) யகரமெய்—தோன்றல் சந்தி, (எதிர்மறை (ஆ) ஆகாரம் புணர்ந்து கெட்டது); இவ்வாறு முடிந்த படியான் என்னும் பகுபதந் தெரிசிலை எதிர்மறைப் பெண்பால் படர்க்கை வினைமுற்று.

39. படியார் : படி—பகுதி, ஆர்—பலர்பால் படர்க்கை வினைமுற்று விசுதி; (ய்) யகரமெய்—தோன்றல் சந்தி, (எதிர்மறை (ஆ) ஆகாரம் புணர்ந்து கெட்டது); இவ்வாறு முடிந்த படியார் என்னும் பகுபதந் தெரிசிலை எதிர்மறை பலர்பால் படர்க்கை வினைமுற்று.

40. படியாது : படி—பகுதி, து—ஒன்றன்பால் படர்க்கை வினைமுற்று விசுதி, (ஆ) ஆகாரம்—எதிர்மறைவிசுதி, (ய்) யகரமெய்—தோன்றல் சந்தி; இவ்வாறு முடிந்த படியாது என்னும் பகுபதந் தெரிசிலை எதிர்மறை ஒன்றன்பால் படர்க்கை வினைமுற்று.

41. படியா : படி—பகுதி, (ஆ) ஆகாரம்—விசுதி, (ய்) யகரமெய்—தோன்றல் சந்தி, (ஆகார விசுதியே பலவிற்பாலையும் எதிர்மறையையுங்காட்டுகிறது); இவ்வாறு முடிந்த படியா என்னும் பகுபதந் தெரிசிலை எதிர்மறை பலவிற்பால் படர்க்கை வினைமுற்று.

42. படியாமல் : படி—பகுதி, மல்—வினையெச்ச விசுதி, (ஆ) ஆகாரம்—எதிர்மறை விசுதி, (ய்) யகரமெய்—தோன்றல் சந்தி; இவ்வாறு முடிந்த படியாமல் என்னும் பகுபதந் தெரிசிலை எதிர்மறை வினையெச்சம்.

43. படியாத : படி—பகுதி, (அ) அகாரம்—பெயரெச்சவிசுதி, (த்) தகரமெய்—எழுத்துப்பேறு, (ஆ) ஆகாரம்—எதிர்மறை விசுதி, (ய்) யகரமெய்—தோன்றல் சந்தி; இவ்வாறு முடிந்த படியாத என்னும் பகுபதந் தெரிசிலை எதிர்மறைப் பெயரெச்சம்.

44. படியா : படி—பகுதி, (ஆ) ஆகாரம்—எதிர்மறை விசுதி, (ய்) யகரமெய் தோன்றல் சந்தி, (அ) அகரவியர்—பெயரெச்ச விசுதியும், (த்) தகரமெய்—எழுத்துப்பேறும் புணர்ந்து கெட்டது; இவ்வாறு முடிந்த படியா என்னும் பகுபதந் தெரிசிலை ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம்.

45. படியாதது : படி—பகுதி, து—தொழிற்பெயர் விசுதி, (அ) அகாரம்—சாரியை (த்) தகரமெய்—எழுத்துப்பேறு, (ஆ) ஆகாரம்—எதிர்மறை

விசுதி, (ய்) யகரமெய்—தோன்றல் சந்தி; இவ்வாறு முடிந்த படியாதது என்னும் பகுபதந் தெரிசீலை எதிர்மறைக் காலங்காட்டுந் தொழிற் பெயர்.

46. படியாகம : படி—பகுதி, மை--தொழிற்பெயர் விசுதி, (ஆ) ஆகாரம் எதிர்மறை விசுதி, (ய்) யகரமெய்—தோன்றல் சந்தி; இவ்வாறு முடிந்த படியாமை என்னும் பகுபதந் தெரிசீலை எதிர்மறைக் காலங்காட்டாத தொழிற்பெயர்.

47. படியாதவன் : படி—பகுதி, அன்—ஆண்பால் படர்க்கை வினைமுற்று விசுதி, (வ்) வகரமெய்—எதிர்கால இடைசீலை, (ஆ) ஆகாரம்—எதிர்மறை விசுதி, (ய்) யகரமெய்—தோன்றல் சந்தி, (அ) அகரம்—சாரியை, (த்) தகரமெய்—எழுத்துப்பேறு; இவ்வாறு முடிந்த படியாதவன் என்னும் பகுபதந் தெரிசீலை எதிர்மறை வினையாலணையும் பெயர்.

எதிர்மறைக் குறிப்பு வினைப்பகுபதம்.

48. இல்லை : இல்—பகுதி, ஜ—ஐம்பான் மூவிடங்களுக்கும் பொதுவான விசுதி, (ல்) லகரமெய்—தோன்றல் சந்தி; இவ்வாறு முடிந்த இல்லை என்னும் பகுபதம் எதிர்மறைக் குறிப்பு வினைமுற்று.

49. அன்று : அல்—பகுதி, று—விசுதி, (ல்—றீ) லகரமெய் றகரமெய்யானது—திரிதல்சந்தி, (ய்—ன்) றகரமெய் னகரமெய்யானது—மெலித்சல் விகாரம்; இவ்வாறு முடிந்த அன்று என்னும் பகுபதம் எதிர்மறைக் குறிப்பு வினைமுற்று.

50. அல்லாமல் : அல்—பகுதி, மல்—எதிர்மறைக் குறிப்புவினையெச்ச விசுதி, (ஆ) ஆகாரம்—எதிர்மறை விசுதி, (ல்) லகரமெய்—தோன்றல் சந்தி; இவ்வாறு முடிந்த அல்லாமல் என்னும் பகுபதம் எதிர்மறைக் குறிப்பு வினையெச்சம்.

51. அல்லாத : அல்—பகுதி, (ஆ)ஆகாரம்—எதிர்மறைவிசுதி, (ல்) லகரமெய்—தோன்றல் சந்தி, (அ) அகரம்—பெயரெச்சவிசுதி, (த்) தகரமெய்—எழுத்துப்பேறு; இவ்வாறு முடிந்த அல்லாத என்னும் பகுபதம் எதிர்மறைக் குறிப்புப் பெயரெச்சம்.

52. இல்லாமை : இல்—பகுதி, (ஆ) ஆகாரம்—எதிர்மறை விசுதி, (ல்) லகரமெய்—தோன்றல் சந்தி, மை — தொழிற்பெயர் விசுதி; இவ்வாறு முடிந்த இல்லாமை என்னும் பகுபதம் எதிர்மறைக்குறிப்புத் தொழிற்பெயர்.

53. இல்லாதவன் : இல்—பகுதி, (ஆ) ஆகாரம்— எதிர்மறை விசுதி, (ல்) லகரமெய்—தோன்றல் சந்தி, அன்—ஆண்பால் படர்க்கை வினைமுற்று விசுதி, (வ்) வகரமெய்—தோன்றல்சந்தி, (அ) அகரம்—சாரியை, (த்) தகரமெய்—எழுத்துப்பேறு; இவ்வாறு முடிந்த இல்லாதவன் என்னும் பகுபதம் எதிர்மறைக்குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர்

பெயர்ப் பகுபதம்.

பு. பாது . பது என்பதின் மரூஉவாகிய பா—பகுதி, தீ—தொழிற்பெயர் விசுதி.

55. மீதி : மீது என்பதின் மரூஉவாகிய மீ--பகுதி, தீ—தொழிற்பெயர் விசுதி.

56. எச்சம் : எஞ்சு—பகுதி, அம்—வினைமுதற்பொருள்விசுதி, (ஞ—ச்) ஞகரமெய் சகரமெய்யானது—வலிச்சல் விகாரம், (உ) உகரம்—கெடுதல் சந்தி (தொழிலடியாகப் பிறந்தபெயர்)

57. ஒழுக்கம் : ஒழுது—பகுதி, அம்—தொழிற்பெயர் விசுதி, பகுது ஒற்று இரட்டியது—விரித்தல் விகாரம், (உ) உகரம்—கெடுதல் சந்தி.

58. அவள் : (அ) அகரம்—சுட்டிடைப்பகுதி, அள்—பெண்பாற்பெயர்விசுதி, (வ்) வகரமெய்—உடனபடுமெய்.

59. கள்ளர் : கள்—பகுதி, அர்—பல்லோர் படர்க்கை விசுதி, (ள்) ளகரமெய்—தோன்றல் சந்தி. (கள்=கிருடு)

60. கொழுநன் : கொழு—பகுதி, அள்—ஆண்பாற் படர்க்கை விசுதி, (ந்) நகரமெய்—பெயரிடைசிலை, (பொருளடியாகப் பிறந்த பெயர்)

61. தூண்டில் : தூண்டு—பகுதி, இல்—தொழிற்பெயர் விசுதி, (உ) உகரம்--கெடுதல் சந்தி.

62. மனைவி : மனை—பகுதி, இ—பெண்பால் விசுதி, (வ்) வகரமெய்—பெயரிடைசிலை.

63. உழுநர் : உழு—பகுதி, அர்—பலர்பால் விசுதி, (ந்) நகரமெய்—பெயரிடைசிலை.

64. வலைச்சி : வலை—பகுதி, இ—பெண்பால் விசுதி, (சி) சகரமெய்—பெயரிடை சிலை, (ச்சி) சகரமெய்—தோன்றல் சந்தி.

65. கூனி : கூன்—பகுதி, இ—பெண்பால் விசுதி.

66. அறிஞன் : அறி—பகுதி, அள்—ஆண்பால் விசுதி, (ஞ்) ஞகரமெய்—பெயரிடைசிலை.

67. பொண்ணன் : பொன்—பகுதி, அள்—ஆண்பால் விசுதி, (ன்) னகரமெய்—தோன்றல் சந்தி.

68. விலத்தன் : நிலம்—பகுதி, அள்—ஆண்பால்விசுதி, அத்து—சாரியை, (ம், அ) மகரமெய்யுப அகரமும்—கெடுதல் சந்தி, (உ) உகரம்—கெடுதல் சந்தி.

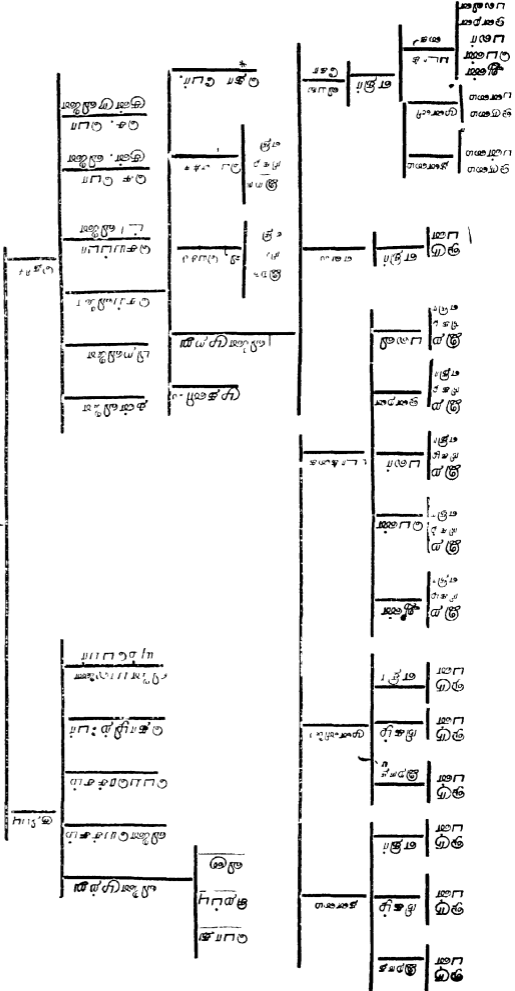
69. திணிதோளன் : திணிதோள்—பகுதி, அள்—ஆண்பால் விசுதி.

70. நன்மை : நல்—பகுதி, மை—பண்புப்பெயர் விசுதி, (ல்—ன்) லகரமெய் னகரமெய்யானது—திரிதல் சந்தி.

வீணைவிசுற்று லெச்சணைச் சாவிளக்கு - A CHANDELIER OF THE VERB.

சொல்லின் வகை.

- புற
- மறை
- உள்ளு
- யாபு



METHOD OF CONJUGATING VERBS

வினைவிதற்ப விலக்கணங் கூறும் விதம்.

(CONJUGATION OF VERBS SHOWING THEIR TERMINATIONS)

உடன்பாடு—Affirmative Form.

Indicative Mood.

(இறந்தகால ஒருமை.)

தன்மை யொருமை வினைமுற்றுக்கள்—உண்டனென், உண்டேன், உண்டனன், உண்டு, வந்தது, செனது.

முன்னிலை யொருமை வினைமுற்றுக்கள்—உண்டனை, உண்டாய், உண்டி. ஆண்பாற் படர்க்கை வினைமுற்றுக்கள்—உண்டனன், உண்டான். பெண்பாற் படர்க்கை வினைமுற்றுக்கள்—உண்டனள், உண்டாள். ஒன்றன்பாற் படர்க்கை வினைமுற்றுக்கள்—உண்டது, ஆயிற்று.

(இறந்தகாலப் பன்மை)

தன்மைப் பன்மை வினைமுற்றுக்கள்—உண்டனம், உண்டாம், உண்டனெம், உண்டேம், உண்டோம், உண்டும, வந்தும், சென்றும்.

முன்னிலைப் பன்மை வினைமுற்றுக்கள்—உண்டனர், உண்டிர். பலர்பால் படர்க்கை வினைமுற்றுக்கள்—உண்டனர், உண்டார், உண்ப. பலவன்பாற் படர்க்கை வினைமுற்று—உண்டன.

(நிகழ்கால ஒருமை.)

தன்மை யொருமை வினைமுற்றுக்கள்—உண்கின்றனென், உண்கிறேன், உண்கின்றனன்.

முன்னிலை யொருமை வினைமுற்றுக்கள்—உண்கின்றனை, உண்கிறாய், உண்ணுகிறீர்.

ஆண்பாற் படர்க்கை வினைமுற்றுக்கள்—உண்கின்றனன், உண்கிறான். பெண்பாற் படர்க்கை வினைமுற்றுக்கள்—உண்கின்றனள், உண்கிறாள். ஒன்றன்பாற் படர்க்கை வினைமுற்று—உண்கிறது.

(நிகழ்காலப் பன்மை.)

தன்மை பன்மை வினைமுற்றுக்கள்—உண்கின்றனம், உண்கின்றும், உண்கின்றனெம், உண்கின்றோம், உண்கிறோம்.

முன்னிலைப்பன்மை வினைமுற்றுக்கள்—உண்கின்றனர், உண்கிறீர். பலர்பாற்படர்க்கை வினைமுற்றுக்கள்—உண்கின்றனர், உண்கிறார்.

பலவன்பாற்படர்க்கை வினைமுற்று—உண்கின்றன. tamilnavarasam.com

(எதிர்கால ஒருமை.)

தன்மை யொருமை வினைமுற்றுக்கள்—உண்பென், உண்பேன், உண்பள், உண்பல், உண்கு, வருது, சேறு, செய்யமாட்டுவேன், செய்கிற்பேன்.

முன்னிலை யொருமை வினைமுற்றுக்கள்—உண்பை, உண்பாய், சேறி, செய்யமாட்டுவாய், செய்கிற்பாய்.

ஆண்பாற் படர்க்கை வினைமுற்றுக்கள்—உண்பன், உண்பான், உண்ணும்; செய்யமாட்டுவான், செய்கிற்பான்.

பெண்பாற் படர்க்கை வினைமுற்றுக்கள்—உண்பள், உண்பாள், உண்ணுக; செய்யமாட்டுவாள், செய்கிற்பாள்.

ஒன்றன்பாற் படர்க்கை வினைமுற்றுக்கள்—உண்ணும். செய்யமாட்டும். செய்கிற்கும்.

(எதிர்சாலப் பன்மை.)

தன்மைப் பன்மை வினைமுற்றுக்கள்—உண்பம், உண்பாம், உண்பெம், உண்பேம், உண்போம், உண்கும், வருதும், சேறும், செய்யமாட்டுவோம், செய்கிற்போம்.

முன்னிலைப் பன்மை வினைமுற்றுக்கள்—செய்குவீர், உண்டீர், செய்யமாட்டுவீர், செய்கிறீர்.

பலர்பாற் படர்க்கை வினைமுற்றுக்கள்—உண்பர், உண்பார், உண்ப, உண்பார், செய்யமாட்டுவார், செய்கிற்பார்.

பலவீன்பாற் படர்க்கை வினைமுற்றுக்கள்—உண்ணும், செய்யமாட்டும், செய்கிற்கும்.

நறிப்பு.

(a.) உண்டு=உண்டேன், வந்து=வந்தேன், சென்று=சென்றேன், உண்து=உண்பேன், வருது=வருவேன், சேறு=செல்வேன், சேறி=செல்வாய்; உண்பல்=உண்பேன்; உண்டும்=உண்டோம், வந்தும்=வந்தோம், சென்றும்=சென்றோம், உண்தும்=உண்போம், வருதும்=வருவோம், சேறும்=செல்வோம்.

(b.) 'உய்' விசுதி எதிர்காலத்தைக் காட்டிக்கொண்டு ஆண்பால் பெண்பால், ஒன்றன்பால், பலவீன்பால்களுக்குப் பொதுவாய்வரும். அதற்கு செய்யுமென் வாய்பாட்டு வினைமுற்று என்று பெயர்.

Imperative Mood—ஏவல்.

(எதிர்காலம்.)

முன்னிலை யொருமை வினைமுற்றுக்கள்:—உரை, உரையாய், உரைதி, சென்றீ, சின்மே.

முன்னிலைப் பன்மை வினைமுற்றுக்கள்:—உரையும், உரைத்தீர், உரையீர்
உரைமின்

தற்ப்பு.

(a.) உரையாய், நடவாய் என்பவை முதலிய 'ஆய்' விசுதி குறைந்து 'உரை' 'நட' என பகுதியே ஏவல் ஒருமையாக வருவதும் உண்டு.

(b.) சேன்றி, நீன்மே என்னும் மொழிகளின் ஈற்றிலுள்ள ஈகாரகாரங்கள் விசுதிகளல்ல; 'ஆய்' விசுதி குறைந்த ஏவலில் வரும் முன்னிசையசையாம், இங்கே ஈயும் ஏயும் முறையே நகர வொற்றையும் மகர வொற்றையும் ஊர்ந்துவந்தன. நகரவொற்றும் மகரவொற்றும் எழுத்துப்பேறு. (சேன்றி = செல்லாய், நீன்மே = சில்லாய்)



Optative Mood—வியங்கோள்.

(எதிர்காலஒருமை.)

தன்மை யொருமை வினைமுற்றுக்கள்—வாழ்க, வாழிய, வாழியர், உண்ணல், வாழ்வேனாக, வாழக்கடவேன், வாழட்டும்.

முன்னிலை யொருமை வினைமுற்றுக்கள்—வாழ்க, வாழிய, வாழியர், உண்ணல், வாழ்வாயாக, வாழக்கடவாய்.

ஆண்பாற்படர்க்கை வினைமுற்றுக்கள்—வாழ்க, வாழிய, வாழியர், உண்ணல், வாழ்வானாக வாழக்கடவன், வாழட்டும்.

பெண்பாற்படர்க்கை வினைமுற்றுக்கள்—வாழ்க வாழிய, வாழியர், உண்ணல், வாழ்வாளாக, வாழக்கடவள், வாழட்டும்.

ஒன்றன்பாற்படர்க்கை வினைமுற்றுக்கள்—வாழ்க, வாழிய, வாழியர், உண்ணல், வாழ்வதாக, வாழக்கடவது, வாழட்டும்.

(எதிர்காலப்பன்மை.)

தன்மைப் பன்மை வினைமுற்றுக்கள்—வாழ்க, வாழிய, வாழியர், உண்ணல், வாழ்வேமாக, வாழக்கடவேம், வாழட்டும்.

முன்னிலைப் பன்மை வினைமுற்றுக்கள்—வாழ்க, வாழிய, வாழியர், உண்ணல், வாழ்வீராக, வாழக்கடவீர்.

பலர்பாற்படர்க்கை வினைமுற்றுக்கள்—வாழ்க, வாழிய, வாழியர், உண்ணல், வாழ்வாராக, வாழக்கடவர், வாழட்டும்.

பலவிற்பாற்படர்க்கை வினைமுற்றுக்கள்—வாழ்க, வாழிய, வாழியர், உண்ணல், வாழ்வனவாக, வாழக்கடவன், வாழட்டும்.

தறிப்பு.

(a) க, ய, ற், அல், ஓட்டும்—இவ்வைந்தும் பொது வியங்கோள் வினைமுற்று விருதிகள். ஆக், கட இவ்விரண்டுஞ் சிறப்பு வியங்கோள் வினைமுற்று விருதிகள், ஆகையால் இவ்விரண்டுங் வினை பால் இடங்களைக் குறிக்கும் விருதிகளை யேற்றேவரும்.

(b.) வழக்கத்தில் ஓட்டும் என்றும் விருதி முதல் குறைந்துவரும். உதாரணம்:—அவர் போகட்டும் (போக (ஓ) ட்டும்.) யாம் வரட்டும் (வர(ஓ) ட்டும்). முன்னிலையில் வாக்கியத்தின் இடையிலேமார்க்கிரம் இவ்விருதி பெற்ற வியங்கோள் வரும். உதாரணம்:—நீ படிக்கட்டும் என்று நான் பேசா நிருந்தேன்.

(c.) ஆ, ஓ, ஏ,—என்னும் ஈற்று வினா இடைச்சொற்கள் பெயருடன் அன்றி வினையுடனுஞ் சேர்ந்துவரும். உதாரணம்:—அவன் வந்தானா? அவன் வருவானா? அவன் வந்தானே? நான் வரட்டிமா?

Participle Verb—வினையேச்சவினை.

இறந்தகால வினையேச்சவினை—படித்து, ஓடி முதலியன.

நிகழ்கால வினையேச்சவினை—படிக்க, உணற்கு.

எதிர்கால வினையேச்சவினை—படிக்கின், படிக்கில் முதலியன.

Participle Adjective—பெயரேச்சவினை.

இறந்தகாலப் பெயரேச்சவினை—படித்த, உணர்ந்த.

நிகழ்காலப் பெயரேச்சவினை—படிக்கிற, உணர்கிற.

எதிர்காலப் பெயரேச்சவினை—படிக்கும், உணரும்.

Verbal Noun—தொழிற்பெயர்.

இறந்தகாலத் தொழிற்பெயர்—படித்தமை, படித்தது.

நிகழ்காலத் தொழிற்பெயர்—படிக்கின்றமை, படிக்கிறது.

எதிர்காலத் தொழிற்பெயர்—படிப்பது, வருவது.

காலங்காட்டாத தொழிற்பெயர்—படித்தல், ஆடல், முசலியன.

தறிப்பு.

(a.) அம், ஆம், எம், ஏம், ஓம், தம், நம், தும், றும், என்னும் இவ்வொன்பது விருதிகளையும் இறுதியிலுடைய மொழிகள் இருநீணப்பொதுவாய் வருந் தன்மையப் பன்மை வினைமுற்றுச்சொற்களாயினும், அவை தன்னிலையி னிற்பதன்றி முன்னிலையாரையும் படர்க்கையாரையும் தன்மையிற்

(b) அம், ஆம், என்னும் இவ்விருவிசுவசியால் வருவன முன்னிலையாரைத் தன்னோடு கூட்டும்.

உதாரணம்.

நீயும் யானும் ... உண்டனம்.
 ,, ,, ... உண்டாம்.

(c.) எம், ஏம், ஓம், என்னும் இம்முன்று விசுவசியால் வருவன படர்க்கையாரைத் தன்னோடு கூட்டும்.

உதாரணம்.

அவனும் யானும் ... உண்டனெம்.
 ,, ,, .. உண்டேம்.
 ,, ,, ... உண்டோம்.

(d) தும், டும், தும், றும் என்னும் இந்நான்கு விசுவசியால் வருவன முன்னிலையாரையும் படர்க்கையாரையும் தன்னோடு கூட்டும்.

உதாரணம்.

நீயும், அவனும், யானும் .. உண்கும்.
 ,, ,, ,, ... உண்டும்.
 ,, ,, ,, ... வந்தும்.
 ,, ,, ,, ... சென்றும்.

(e.) இவ்வொன்பது விசுவசியீற்றுமொழிகள் இங்ஙனம் வருதலால் உளப்பாட்டுத் தன்மை வினையென்னப்படும்.

(f.) தன்மை வினைமுற்றுக்களுள் 'சேய்து' என்னுந்தன்மை யொருமை வினைமுற்றுச்சொல்லும் 'சேய்தும்' என்னுந் தன்மைப்பன்மை வினைமுற்றுச்சொல்லும் வினையுடனுமுடியும்; அப்போதும் வினைமுற்றேயாம். உதாரணம்:—உண்த வந்தேன், உண்கும் வந்தேம் என வரும்.

உண்பேன் வந்தேன், உண்பேர், வந்தேம் என மற்றவை வினைகொண்டு முடிதல் மரபு அன்று எனக்கொள்க.

(g.) என், ஏன், அம், ஆம், எம், ஏம், ஓம், ஐ, ஆய், இ, இர், ஈர், ஞன், ஆன், அள், ஆள், அர், ஆர், து, று, அ, என்னும் விசுவசிகளாலும் துறிப்புவினைமுற்றுக்கள் வரும்.

உதாரணம்.

யான் — தாரினன், தாரினேன்.

யாம் — தாரினம், தாரினும், தாரினெம், தாரினேம், தாரினோம்.

வில்வினை, வில்லாய், வில்லி. tamilnavarasam.com

- நீர் — குழையினிர், குழையீர்.
 கம்பி — குழையினன், குழையான்.
 கக்கை — குழையினள், குழையாள்.
 அவர் — குழையர், குழையார்.
 அது — அணிதது. அற்று.
 அவை — இல்லன், இல்ல.

யான் தாரினேன் = யான் மாலையை யுடையவன், நம்பி துழையான் = நம்பி குண்டலத்தை யுடையவன், அது அணிதது = அது சமீபத்தையுடையது. அது அற்று = அது அத்தன்மையையுடையது.

(h) அம், ஆம் எம், ஏம், ஓம் என்னும் தன்மைப் பன்மை வினைக் குறிப்பும் உளப்பாட்டில் வரும். உதாசனம்:—நீயும் யானும் தாரினம், அவனும் யானும் தாரினெம் எனவரும்.

(i) ஓவ் விசுவசியை ஈற்றிலுடைய மொழி அஃறிணை யொன்றன்பாற்படர்க்கைக் குறிப்புவினைமுற்றும். உதாசனம்:—அது பொருட்டு, அது ஆதி ரைநாட்டு, அது குண்டு கடடு.

அது பொருட்டு = அது பொருளையுடையது. அது ஆதி ரைநாட்டு = அது ஆதி ரைநாளையுடையது. அது குண்டு கடடு = அது ஆழமான கண்ணையுடையது.

எதிர்மறை—NEGATIVE FORM.

(எதிர்மறை எதிர்காலத்தில் மகாதிரம் வரும்.)

எதிர்கால ஒருமை.

தன்மையொருமை வினைமுற்றுக்கள்—செய்யேன், செய்யமாட்டேன், செய்கிறது வன், செய்கிற்கலேன், செய்கிலேன், செய்கலேன்.

முன்னிலையொருமைவினைமுற்றுக்கள்—செய்யாய், செய்யமாட்டாய், செய்கிற்கிலாய், செய்கிற்கலாய், செய்கிலாய், செய்கலாய்.

ஆண்பாற்புடர்க்கை வினைமுற்றுக்கள்—செய்யான், செய்யமாட்டான், செய்கிற்கிலானீ, செய்கிற்கலான், செய்கிலான், செய்கலான்.

பெண்பாற்புடர்க்கைவினைமுற்றுக்கள்—செய்யாள், செய்யமாட்டாள், செய்கிற்கிலாள், செய்கிற்கலாள், செய்கிலாள், செய்கலாள்.

ஊன்றன்பாற்புடர்க்கை வினைமுற்றுக்கள்—செய்யாது, செய்யமாட்டாது, செய்கிற்கிலது, செய்கிற்கலது, செய்கிலது, செய்கலது.

எதிர்காலப் பன்மை.

தன்மைப்பன்மை வினைமுற்றுக்கள்—செய்யோம், செய்யமாட்டோம், செய்கிற்கிலோம், செய்கிற்கலோம், செய்கிலோம், செய்கலோம்.

முன்னிலைப்பன்மை வினைமுற்றுக்கள்—செய்யீர், செய்யமாட்டீர், செய்கிற்
கிலீர், செய்கிற்கிலீர், செய்கிலீர், செய்கலீர்.

பலர்பாற்படர்க்கை வினைமுற்றுக்கள்—செய்யார், செய்யமாட்டார், செய்கிற்
கிலார், செய்கிற்கலார், செய்கிலார், செய்கலார்.

பலவின்பாற் படர்க்கை வினைமுற்றுக்கள்—செய்யா, செய்யமாட்டா, செய்
கிற்கில, செய்கிற்கல, செய்கில, செய்கல.

ஏவல்.

முன்னிலையொருமை வினைமுற்றுக்கள்—செய்யேல், செய்யல், செய்யாதே,
(செய்யாதை என்பதின் மரூஉ செய்யாதே.)

முன்னிலைப்பன்மை வினைமுற்றுக்கள்—செய்யன்மின், செய்யாதேயும்.

வியங்கோள் ஒருமை.

தன்மையொருமை வினைமுற்றுக்கள்—செய்யேனாக, செய்யற்க.

முன்னிலையொருமை வினைமுற்றுக்கள்—செய்யாயாக, செய்யற்க.

ஆண்பாற்படர்க்கை வினைமுற்றுக்கள்—செய்யானாக, செய்யற்க.

பெண்பாற்படர்க்கை வினைமுற்றுக்கள்—செய்யாளாக, செய்யற்க.

ஒன்றன்பாற்படர்க்கை வினைமுற்றுக்கள்—செய்யாதாக, செய்யற்க.

வியங்கோட் பன்மை.

தன்மைப்பன்மை வினைமுற்றுக்கள்—செய்யோமாக, செய்யற்க.

முன்னிலைப்பன்மை வினைமுற்றுக்கள்—செய்யீராக, செய்யற்க.

பலர்ப்படர்க்கை வினைமுற்றுக்கள்—செய்யாராக, செய்யற்க.

பலவின்பாற்படர்க்கை வினைமுற்றுக்கள்—செய்யாவாக, செய்யற்க.

குறிப்பு:...உடன்பாட்டில் வரும் வியங்கோள் விசுதிகளில் ஆக என்
னும் சிறப்பு விசுதியும், க என்னும் பொது விசுதியும் எதிர்மறையிலும்
வரும்.

எதிர்மறை வினையெச்சவினை—படியாமல், படியாமே, படியாமை, படியாது.

எதிர்மறைப் பெயரெச்சவினை—படியாத.

எதிர்மறைத் தொழிற்பெயர் -நடவாமை.

அப்யாசம்.

உண் என்கிற பகுதியடியாக வரும் வினைகளையும்
பெயர்களையும் விளம்புக.

உண் முதனிலை	
உண்டேன் தன்மை யொருமை	} ... இறந்தகால வினைமுற்று.
உண்டோம் தன்மைப் பன்மை	
உண்டாய் முன்னிலையொருமை	
உண்டீர் முன்னிலைப் பன்மை	
உண்டான் படர்க்கை ஆண்பால்	
உண்டாள் படர்க்கைப் பெண்பால்	
உண்டார் படர்க்கைப் பலர்பால்	
உண்டது படர்க்கை ஒன்றன்பால்	
உண்டன படர்க்கைப் பலவிற்பால்	
உண்கிறேன் தன்மை யொருமை	
உண்கிறோம் தன்மைப் பன்மை	
உண்கிறாய் முன்னிலை யொருமை	
உண்கிறீர் முன்னிலைப் பன்மை	
உண்கிறான் படர்க்கை ஆண்பால்	
உண்கிறாள் படர்க்கைப் பெண்பால்	
உண்கிறார் படர்க்கைப் பலர்பால்	
உண்கிறது படர்க்கை ஒன்றன்பால்	
உண்கின்றன படர்க்கைப் பலவிற்பால்	
உண்பேன் தன்மை யொருமை	} எதிர்கால வினைமுற்று.
உண்போம் தன்மைப் பன்மை	
உண்பாய் முன்னிலை யொருமை	
உண்பீர் முன்னிலைப் பன்மை	
உண்பான் படர்க்கை ஆண்பால்	
உண்பாள் படர்க்கைப் பெண்பால்	
உண்பார் படர்க்கைப் பலர்பால்	
உண்ணும் படர்க்கை ஒன்றன்பால்	
உண்ணும் படர்க்கைப் பலவிற்பால்	
உண் உண்ணாய் வவல் ஒருமை வினைமுற்றுகள்.	
உண்ணும், உண்மீன் வவற்பன்மை வினைமுற்றுகள்.	
உண்க வியங்கோள் வினைமுற்று.	
உண்டு, உண்ண, உண்கில் வினையெச்சங்கள்.	
உண்ட, உண்கிற, உண்ணும் பெயரெச்சங்கள்.	
உண் என்கிற பகுதிக்கு முதனிலைத் தொழிற்பெயரில்லை.*	

முதனிலை பெருத தொழிற்பெயர்கள் தெரிசிலை வினைப்பகுதியடியாக
வாரா. (உதாரணம்.)

கூத்து, சண்டை, வேட்டை, பசி, பட்டினி, குது, கோள், வாத, வஞ்சனை, மோ
சம், வினை, தொழில், தான், அமர், தூது, வேலை, தொண்டு, செட்டுமுதலியவை முதனிலை
பெருதொழிற்பெயர் என்னப்படும்.

உதாரணம்.

உண் முதனில திரிந்ததொழிற்பெயர்.
 உண்டது, உண்கிறது, உண்பது...காலங்காட்டுந் தொழிற்பெயர்கள்.
 உண்ணல் காலங்காட்டாத தொழிற்பெயர்.
 உணன் தொழிலடியாகப்பிறந்தபெயர்.
 உண்டவன், உண்கிறவன், உண்பவன்—வினையாலணையும் பெயர்கள்.

கவனிப்பு :—ஆகார வினையடியாக வரும் வினைகளுந் தொழிற்பெயர்களுந் தனியே வராமல், பெயரையே யடுத்து வரும் என்றறிக.

N. B—For the rules for these tenses, &c., refer to Grammar.

ON LETTERS.

எழுத்திலக்கணக்குறிப்பு.

1. Letters : தரிழெழுத்து உயிர், மெய், ஆய்தம், உயிர்மெய் பென நான்குவகைப்படும்.

2. Vowels. உயிர் பன்னிரண்டு:—அ, ஆ, இ, ஈ, உ, ஊ, எ, ஏ, ஐ, ஒ, ஓ, ஔ. இவை குறில் நெடிவென இருவகைப்படும். (உயிர், ஆவி என்பன ஒருபொருட்சொற்கள். உயிரீக்த வடநூலார் அக்க அல்லது கரம் என்பர்.)

(a) Short Vowels. குற்றெழுத்து ஐந்து:—அ, இ, உ, எ, ஒ. (இவை குறில் எனவும், தறுமை யெனவும் பெயர் பெறும். குறிற்கு வடநூலார் இரக்கவம் என்பர்.)

(b) Long Vowels. நெட்டெழுத்து ஏழு—ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஐ, ஒ, ஔ. (இவை நெடில் எனவும், நெடுமை எனவும் பெயர் பெறும். நெடிற்கு வடநூலார் தீரீக்கம் என்பர்.)

குறிப்பு:—“ ஐ ” “ ஔ ” இவ்விரண்டும் இணையுயிர்கள் எனவும்படும். அகரக்கூறும் இகரக்கூறஞ்சேர்ந்து ஐகாரமாம்; அகரக்கூறும் உகரக்கூறஞ்சேர்ந்து ஔகாரமாம். (அ+இ=ஐ, அ+உ=ஔ.)

3. Consonants. மெய் பதினெட்டு:—க, ங், ச், ஞ், ட், ண், த், ந், ப், ம், ய், ர், ல், வ், ழ், ள், ற், ன். இவை வல்லினம், மெல்லினம், இடையினம் என மூவகைப்படும். (மெய், ஒற்றம், உரல்,

உடம்பு, பூள்ளி, என்பன ஒருபொருட்சொற்கள். மெய்க்கு வடநூலார் அல் அல்லது வியஞ்சனம் என்பர்.

(a) Hard Consonants. வல்லெழுத்து ஆறு:—க், ச், ட், த், ப், த். (இவை வலி, வன்மை, வல்லினம், வன்கணம் எனவும் படும். வலிக்குவடநூலார் சய் அல்லது பர்சய் என்பர்.)

(b) Soft Consonants or Nasals. மெல்லெழுத்து ஆறு:—ங், ஞ், ண், ன், ம், ன். (இவை மெலி, மென்மை, மெல்லினம், மென்கணம் எனவுழ் படும். மெலிக்கு வடநூலார் அநுநாசிகா அல்லது பர்சய் என்பர்.)

N. B.—ண், நீ, ன், இம்மூன்று எழுத்துகளுக்கும் டண்ணகரம், தண்ணகரம், றண்ணகரம் என இலக்கணிகள் பெயரிட்டிருக்கின்றனர்.

(c) Medial Consonants (neither hard nor soft). இடையே முத்து ஆறு:—ய், ர், ல், வ், ழ், ள். (இவை இடை, இடைமை, இடையினம், இடைநீணம் எனவுழ்படும். இடைக்கு வடநூலார் அந்தந்தக்கரம் அல்லது யண் என்பர்.)

கவனிப்பு:—தமிழில் “பதினெண்” மெய்களுண்டு என்று இலக்கணிகள் கணக்கிட்டிருந்தாலும், வல்லினத்தின் பலவித உச்சரிப்புகளைக் கவனிக்கும்போது, மெய்யெழுத்து “முப்பத்திழுன்றென்று” சொல்லலாம். சமஸ்கிருத பாஷையில் ஒவ்வொரு உச்சரிப்புக்கும் பிரத்தியேகமான எழுத்திருப்பதுபோல் தமிழில் இல்லாவிடினும், அடியிற்கண்டிருக்கும் மொழிகளில் மெய்யெழுத்துகளின் பலவித உச்சரிப்புகளை வரிசை கிரமப்படுத்திக் காட்டியிருக்கின்றோம். அவற்றைப் பின்ன்களின் நாவிற்கு பழக்கமுண்டாகும்படி ஒலிவழவியலையாவது உச்சரிக்கப் பழக்கிவரவேண்டும்.

மெய்யெழுத்தின் பலவித உச்சரிப்பு.

க் { பக்கம் பகல் தங்கம்	ண்—பணம்	ய்—அயல்
ங்—அங்ஙனம்	த் { தலை சத்தம் அதனால் மந்தன்	ர்—கரம்
ச் { தஞ்சன் சதை மஞ்சள்	ந்—நலம்	ல்—பலம்
ஞ்—ஞண்டு	ப் { படி அப்பம் கோபம் கம்பன்	வ்—அவன்
ட் { பட்டம் படம் பண்டம்	ழ்—மனசு	ழ்—பழம்
		ள்—களம்
		ற் { அறம் கற்றவன் சென்ற
		ண்—கனவு

N. B.—இவற்றின் விவரங்களைக் குறித்து வல்லினத்தின் பலவித உச்சரிப்பு.

4. Gutturals. ஆய்மாவது சிவ்விடத்தில் உயிர்போலவுஞ் சிவ்விடத்தில் மெய்ப்போலவும் ஒலித்து உயிருமாகாமல் மெய்யுமாகாமல் தனிநிலையாய் வருகிற ஒர் எழுத்தாம். அதற்கு வடிவு (ஃ) மூன்று புள்ளி. (ஆய்தம், அஃகேனம், முப்புள்ளி, ஒற்று, தனிநிலை என்பன ஒரு பொருட்சொற்கள்.)

5. Vowel-Consonants. உயிர்மெய்யெழுத்தாவது உயிரும் மெய்யுங்கூடிப் பிறக்கும் எழுத்து ; அது பதினெட்டு மெய்யின்மேலும் பன்னிரண்டு உயிருந் தனிநதனி பேறிவர இருநூறறுப்பதினாறாகும்.

(உ-ம்.) ககரமெய்யின்மேல் அகரம் ஏற (க) எனவும் ஆகாரம் ஏற (கா) எனவும் வரும். மற்றையவும் இவ்வாறே.

குறிப்பு:—ஒற்றொலிமுன்னும் உயிரொலி பின்னமாகி உயிர்மெய்யெழுத்து பிறக்கும். (உ-ம்) க+அ=க, க+ஆ=கா மற்றையவும் இவ்வாறே.

6. Production of letter sounds. உயிரெழுத்தும் இடையெழுத்துங் சமுத்திற் பிறக்கும். வல்லெழுத்து மார்பிற் பிறக்கும். மெல்லெழுத்து மூக்கிற் பிறக்கும். ஆய்தம் தலையிற் பிறக்கும். சார்பெழுத்துகள் தம்முதலெழுத்துகளோ டொப்பனவாய்ப் பிறக்கும்.

7. Organs of Speech. எழுத்துகள் உதடு, நாக்கு, பல், அண்ணம் ஆகிய நான்கின் தொழிலால் உச்சரிக்கப்படும்.

8. Kindred Letters. இனவெழுத்துகள்:—உயிரெழுத்துகளில் நெட்டெழுத்துகளுக்கு அதனதன் குற்றெழுத்துகளே யினமாம். குற்றெழுத்தில்லாத ஐகாரத்துக்கு இகரமும், ஒளகாரத்துக்கு உகரமும் இனமாம். மெய்யெழுத்துகளில் வல்லெழுத்துகளுக்கு அதனதன் பின்னிற்றன்ற மெல்லினவெழுத்துகளே யினமாம். இடையினம் ஆறும் ஒரினம் எனவுமபடும்.

9. Demonstrative Letters. சுட்டெழுத்து:—அ, இ, உ இம்மூன்றும் சொல்லுக்கு முதலில் அகத்துறுப்பாகவேனும் புறத்துறுப்பாகவேனும் நின்று சுட்டுப்பொருளை யுணர்த்திவரின் சுட்டெழுத்தாம்.

(உ-ம்.) அவன், இவன், உவன்—அகத்து வந்தன. அக்கொற்றன், இக்கொற்றன், உக்கொற்றன்—புறத்து வந்தன. அகரந்தூரத்திலிருக்கிற பொருளையும், இகரஞ் சமீபத்திலிருக்கிற பொருளையும், உகரம் இரண்டுக்கு மத்தியிலிருக்கிற பொருளையுந் சுட்டுதற்குவரும்.

குறிப்பு:—சுட்டெழுத்தகள் இடைச்சொல்லை யடுத்துவரும்போது அகத்தறுப்பாம்; பெயர்ச்சொல்லை யடுத்து வரும்போது புறத்தறுப்பாம். (அவன்—சுட்டடியாகப் பிறந்தபெயர். அப்பையன்—சுட்டடுத்த வந்தபெயர்.)

10. சுட்டெழுத்து மூன்றுந் திரிந்தம் வரும். (உ-ம்) அ+பையன்=அந்தப் பையன், இ+பையன்=இந்தப்பையன் உ+பையன்=உந்தப்பையன்.

11. Interrogative Letters. வினாவெழுத்து:—ஆ, எ, ஏ, ஓ, என்னும் உயிரெழுத்துகளும், “யா” என்னும் உயிர்மெய்யெழுத்தும் ஆகிய இவ்வைந்தும் வினாப்பொருளை யுணர்த்திவரின் வினாவெழுத்தாம். அவற்றுள் எகரமும் யாவும் மொழிக்கு முதலில் புறத்துறுப்பாகவேனும் அகத்துறுப்பாகவேனும் வரும். ஆகாரமும் ஓகாரமும் மொழிக்கு ஈறில் புறத்துறுப்பாகவே வரும். ஏகாரம் மொழிக்கு முதலில் அகத்துறுப்பாகவும், ஈறில் புறத்துறுப்பாகவும்வரும்.

(உ-ம்.) எக்கொற்றன்?, எவன்?, யாங்கனம்?, யாவன்?—எகரமும் யாவும் முதலிலே புறத்தும் அகத்தும் வந்தன. மகனா? மகனே?—ஆகாரமும் ஓகாரமும் ஈறிலே புறத்து வந்தன. ஏது? கொற்றனே?—ஏகாரம் முதலில் அகத்தும் ஈறில் புறத்தும் வந்தது.

குறிப்பு:—வினாவெழுத்துகளில் எகர மாத்திரம் திரிந்தம் வரும். (உ-ம்) எ+பையன்=எந்தப்பையன்.

12. உகரம் மாத்திரையின் சுருக்கத்தாலும் இயல்பாலும் குற்றியலுகரம், முற்றியலுகரம் என இருவகைப்படும்.

13. Abbreviated உ. குற்றியலுகரம்:—ஒரு குறிலினாலும் இரண்டு குறிலினாலும் ஆக்கப்படாத மொழியீற்று வல்லின மெய்யின் மேல் ஏறிய உகரம் குற்றியலுகரம் என்னப்படும். (குற்றியலுகரம், குற்றுகரம், உகரக்குறுக்கம் என்பன ஒரு பொருட்சொற்கள்.

14. அது ஈற்றெழுத்துக்கு அயலெழுத்தை நோக்கி நெடிற்றொடர், உயிராத்தொடர், வன்றொடர், மென்றொடர், இடைத்தொடர், ஆய்தத்தொடர் என அறுவகையாம்.

(உ-ம்.) நாகு, ஈறு, கூடு—நெடிற்றொடர்; வாகு, பலாசு, உருபு—உயிர்த்தொடர்; கொக்கு, கச்சு, பட்டு—வன்றொடர்; சங்கு பஞ்சு, துண்டு—மென்றொடர்; செய்து, சார்பு, சால்பு—இடைத்தொடர்; எல்கு, பஃது—ஆய்தத்தொடர்.

குறிப்பு.

(a) குற்றியலுகரமானது நெடிலமையுஞ் சொல்லுக்கு நடுவிலும் கடையிலும் வராத ஓளகாரம் நீங்கிய பதினொரு உயியையும், வல்லெழுத்தாரையும், மெல்லெழுத்தாரையும், வல்லெழுத்தகனோடு தொடராத வகரம் நீங்கிய இடையெழுத்தைந்தையும்; ஆர்தம் ஒன்றையுந் தொடர்ந்தகையால் முப்பத்தாராகும். அன்றியும், அந்தை என்னும் சொல்லிலே நகரமெய்யிலிருக்கிற உகரமும் குற்றியலுகரம் என்னப்படும். அந்தை (அம் + தந்தை) = உம்முடைய தந்தை.

(b) நெடிற்றொடர் முதலில் நெட்டெழுத்தைப்பெற்று இரண்டெழுத்து மொழி யாகவே வரும். (உ-ம் பாடு; ஆறு.)

(c) உயிர்த்தொடர் ஈற்றுக்கு அயலில் உயிரெழுத்தைப்பெற்று இரண்டிற்கு மேற்பட்ட எழுத்துகளால் ஆகிவரும். (உ-ம்) மெழுது, பாலாறு.

15. முற்றியலுகரம்:—தனித்துத் தனிக்குறிலைச் சேர்ந்தும் வரும் வல்லின மெய்யின்மேலும், தனித்துத் தொடர்ந்தும்வரும் மெல்லின இடையின் மெய்களின்மேலும் வரும் உகரம் முற்றியலுகரமாம்.

(உ-ம்) கு, து; நடு, பசு; யு, து; தாணு, கதவு. (முற்றியலுகரத்தை முற்றுகரம் எனவுங் கூறுவர்.)

16. Abbreviated இ. குற்றியலுகரம் —நிலைமொழியீற்றுக்குற்றியலுகரங்கள் வருமொழிமுதலில் யகரம் வருமாயின் இகரமாய்த்திரியும். இவற்றோடு “யியா” என்னும் முன்னிலை அசைச்சொல்லிலிருக்கின்ற இகரத்தைக்கூட்டிக் குற்றியலுகரம் முப்பத்தேழாம்.

(உ-ம்) நாகு + யாது = நாகியாது, எஃகு + யாது = எஃகியாது, வரகு + யாது = வரகியாது; கேண்மியா, சென்மியா.

17. Prolongation of sounds. அளபெடை:—செய்யுளில் ஓசைகுறைந்தவிடத்து எழுத்தை நீட்டிச்சொல்வதே அளபெடையாம். அது உயிரளபெடை ஒற்றளபெடையென இருவகைப்படும். உயிரளபெடை இருபத்தொன்று;

(உ-ம்) வாஅகை, படாஅகை, கடாஅ, ஆடே, எடுப்பதுஉம், நசை இ. ஒற்றளபெடைநாற்பத்திரண்டு; (உ-ம்) அரங்கிகம், மங்கிகலம், மடங்கி, நங்கி. (அளபெடையை அளவு எனவுங் கூறுவர். வடநூலார் புலுநம் என்பர்.)

18. Measurement of Time or Quantity of Letters. எழுத்துகளின் மாத்திரை:—மனிதருடைய கண்ணிமைப்பொழுது அல்லது கைநொடிப்பொழுது ஒருமாத்திரை என்னப்படும். உயிரளபெடைக்கு மத்திரை மூன்று; நெடிலுக்கு மாத்திரை இரண்டு; குறியுக்கு

* DIFFERENT SOUNDS OF THE HARD LETTERS.

வல்லினத்தின் பலவித உச்சரிப்பு.

க்

ககரம் மொழிமுதலில் (க்) என்னும் எழுததை யொத்தொலிக்கும்.
(உ-ம்.) கடி. (க் = k.)

ககரம் ககர, டகர, நகர மெய்களுக்ககுபின் வருமாயின் (க்) என்னும்
எழுத்தைப்பார்க்கிலுஞ் சற்று வலிநது ஒலிகும. (உ-ம.) பக்கம், வேட்கம்,
அதற்கு.

ககரம் மொழி இடையிலும் கடையிலும் (க்) என்னும் எழுத்தைப்பபாக
கிலுஞ் சற்று மெலிந்து ஒலிகும. (உ-ம.) பகல், விறது.

ககரம் ககர, டகர, நகர, மெய்களுக்ககுபின் வருமாயின் (க்) என்னும் எழுத்தை யொத்
தொலிக்கும். (உ-ம.) தங்கம், தாங்கி, ஆண்கள்.
X = g soft.

ச்

சகரம் சகர, டகர, நகர, மெய்களுக்ககுபின் வருமாயின் (ச்) எனனும்
எழுத்தை யொத்தொலிகும. (உ-ம.) தச்சன், கட்சாடி, பொச்சாடி, ஷ =
ch soft.

சகரம் மொழி முதலிலும், இடையிலும், கடையிலும் (ச்) எனனும்
எழுத்தை யொத்தொலிகும. (உ-ம.) சதை, பசுமை, ஆசை. ஷ = S.

சகரம் ஞகர மெய்க்குபின் வருமாயின் (ச்) எனனும் எழுத்தை யொத்
தொலிகும. (உ-ம.) மஞ்சள். ஷ = j.

ட்

டகரம் மொழிக்கீழ் முதலில் வராது.

டகரம் டகர மெய்க்குபின் வருமாயின் (ட்) என்னும் எழுத்தை யொத்
தொலிகும. (உ-ம.) பட்டம். ட் = tt hard.

டகரம் மொழியிடையிலும் கடையிலும் (ட்) எனனும் எழுத்தை யொத்
தொலிகும. (உ-ம்.) படம், காடு. ட் = d.

டகரம் ணகர மெய்க்குப்பின் வருமாயின் (ட்) எனனும் எழுத்தைப்
பார்க்கிலுஞ் சற்று வலிநதொலிக்கும். (உ-ம) பண்டம்.

V.B.—An English version of this Section will be found
in Appendix B

த்

தகரம் மொழிமுதலில் (த) என்னும் எழுத்தை யொத்தொலிக்கும். (உ-ம்) தலை த = th hard.

தீகரம் தகர மெய்க்குப்பின் வருமாயின் (தீ) என்னும் எழுத்தைப்பார்க்க கிலுஞ் சற்று வலிந்து ஒலிக்கும். (உ-ம்) பத்து.

தகரம் மொழியிடையிலும் கடையிலும் (த) என்னும் எழுத்தைப் பார்க்க கிலுஞ் சற்று மெலிந்து ஒலிக்கும். (உ-ம்) அதனால்

தகரம் நகர மெய்க்குப்பின் வருமாயின் (த) என்னும் எழுத்தை யொத்தொலிக்கும். (உ-ம்) மந்தன். த = th soft.

ப்

பகரம் மொழிமுதலில் (ப) என்னும் எழுத்தை யொத்தொலிக்கும் (உ-ம்) படி. ப = p.

பகரம் டகர, பகர, நகர, மெய்களுக்குப்பின் வருமாயின் (ப) என்னும் எழுத்தைப்பார்க்கிலுஞ் சற்று வலிந்து ஒலிக்கும். (உ-ம்) நட்பு, அப்பம், பொற்பு.

பகரம் மொழியிடையிலும் கடையிலும் (ப) என்னும் எழுத்தைப் பார்க்க கிலுஞ் சற்று மெலிந்து ஒலிக்கும். (உ-ம்) கோபம், கடி.

பகரம் ணகர, மகர, னகர மெய்களுக்குப்பின் வருமாயின் (ப) என்னும் எழுத்தை யொத்தொலிக்கும். (உ-ம்) காண்பியும், உண்பி; அம்பலம், தம்பு, இன்பம், அன்பு. ப = b.

ற்

றகரம் மொழிக்குமுதலில் வராது.

றகரம் மொழியிடையிலும் கடையிலும் (ற) என்னும் எழுத்தை யொத்தொலிக்கும். (உ-ம்) அறிவேன், அறை. (ற = rr hard)

றகரம் நகரமெய்க்குப்பின் வரும்போது tt என்னும் எழுத்துகளை யொத்தொலிக்கும். (tt as in witty.) (உ-ம்) நேற்று.

றகரம் னகர மெய்க்குப்பின் வரும்போது (dr) என்னும் எழுத்துகளை யொத்தொலிக்கும். (dr as in Andrew) உ-ம். இன்று.

N. B.—வல்வின நகரமெய்யும், வல்வின நகர உயிர்மெய்யும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து மொழிகளில் வரும்போது, ஒரே எழுத்தைப்போல் உச்சரிக்கப்பின் னைகளைப் பழக்கிவரவேண்டும். உதாரணம்:—நிற = ta; நிற = ta; மற்றவையும்

N, B. Telugu letters are here made use of to represent the various sounds of the hard letters.

கண்ணிப்பு:—தொன்று தொட்டு சமங்கிருத பாஷையிலிருந்தும், தற்காலத்தில் பல அன்னியாசாட்டுப் பாஷைகளினின்றும் அனேகமொழிகள் தமிழிற்கலந்து வழங்கப்பட்டு வருகின்றன. ஆகையால், மேலே காட்டப்பட்டிருக்கின்ற வல்லினத்தின் பலவித உச்சரிப்புகள் தமிழ் உச்சரிப்புக்கே யுரியனவென்றறிக.

மொழிக்கு முதலில் வரும் எழுத்துகள்:—

α—உயிரேழுத்து பன்னிரண்டு:—அ, ஆ, இ, ஈ, உ, ஊ, ஏ, ஏ, ஐ, ஒ, ஓ, ஔ.

β—உயிரோடு கூடிவரும் மெய்யேழுத்து பத்து:—க, ச, த், ப்; ங், ஞ், ண், ம்; ய், வ்.

γ—உயிரோடுகூடி மொழிக்கு முதலில்வராத மெய்யேழுத்து எட்டு:—ட், ந்; ண், ன்; ர், ல், ழ், ள்.

மொழிக்குக் கடையில் வரும் எழுத்துகள்:—

α—உயிரேழுத்துப் பதினென்று:—அ, ஆ, இ, ஈ, உ, ஊ, ஏ, ஏ, ஐ, ஒ, ஓ, ஔ.

β—மெய்யேழுத்து பதினென்று:—ஞ், ண், ண், ம், ன்; ய், ர், ல், வ், ள்.

γ—மொழிக்குக் கடையில் வராத எழுத்துகள்:—எ; க், ச், ட், த், ப், ங், ஞ்.

Vowel-Consonants. உயிர்மெய்யேழுத்து—216.

அவை வருமாறு:—

க	கா	கி	கீ	கு	கூ	கெ	கே	கை	கொ	கோ	கௌ
ங	நா	நி	நீ	நு	நூ	நெ	நே	நை	நொ	நோ	நௌ
ச	சா	சி	சீ	சு	சூ	செ	சே	சை	சொ	சோ	சௌ
ஞ	ஞா	ஞி	ஞீ	ஞு	ஞூ	ஞெ	ஞே	ஞை	ஞொ	ஞோ	ஞௌ
ட	டா	டி	டீ	டு	டூ	டெ	டே	டை	டொ	டோ	டௌ
ண	ணா	ணி	ணீ	ணு	ணூ	ணெ	ணே	ணை	ணொ	ணோ	ணௌ
த	தா	தி	தீ	து	தூ	தெ	தே	தை	தொ	தோ	தௌ
ந	நா	நி	நீ	நு	நூ	நெ	நே	நை	நொ	நோ	நௌ
ப	பா	பி	பீ	பு	பூ	பெ	பே	பை	பொ	போ	பௌ
ம	மா	மி	மீ	மு	மூ	மெ	மே	மை	மொ	மோ	மௌ
ய	யா	யி	யீ	யு	யூ	யெ	யே	யை	யொ	யோ	யௌ
ர	ரா	ரி	ரீ	ரு	ரூ	ரெ	ரே	ரை	ரொ	ரோ	ரௌ
ல	லா	லி	லீ	லு	லூ	லெ	லே	லை	லொ	லோ	லௌ
வ	வா	வி	வீ	வு	வூ	வெ	வே	வை	வொ	வோ	வௌ
ழ	ழா	ழி	ழீ	ழு	ழூ	ழெ	ழே	ழை	ழொ	ழோ	ழௌ
ள	ளா	ளி	ளீ	ளு	ளூ	ளெ	ளே	ளை	ளொ	ளோ	ளௌ
ற	றா	றி	றீ	று	றூ	றெ	றே	றை	றொ	றோ	றௌ
ன	னா	னி	னீ	னு	னூ	னெ	னே	னை	னொ	னோ	னௌ

எழுத்திலக்கணங் கூறும் விதம்.

க

1. வினா:—இந்த அடையாளம் என்ன எழுத்து?

விடை:—மெல்லினக் ககர குறில் உயிர்மெய்யெழுத்து.

2. வினா:—இதற்கு இலக்கணங் கூறுக

விடை:—மெல்லினக் ககர (கி) மெய்யின்மேல், அகர (அ) குறில் உயி
ரேற (கி+அ) = கி அ என்றாயிற்று.

(கி+அ)

கிண

வினா:—இந்த அடையாளம் என்ன எழுத்து?

விடை:—மெல்லின டண்ணகர நெடில் உயிர்மெய்யெழுத்து.

வினா:—இதற்கு இலக்கணங் கூறுக

விடை:—மெல்லின டண்ணகர (ண்) மெய்யின்மேல் ஐகார (ஐ) நெடில்
உயிரேற (ண்+ஐ) = ணை என்றாயிற்று.

யேள

யய. — யூத அடையாளம் என்ன எழுத்து?

விடை:—இடையின யகர நெடில் உயிர்மெய்யெழுத்து.

வினா:—இதற்கு இலக்கணங் கூறுக

விடை:—இடையின யகர (யி) மெய்யின்மேல் ஔகார (ஔ) நெடில்
உயிரேற (யி+ஔ) = யை என்றாயிற்று.

கவனிப்பு:—மேற்கண்டவாறே மற்றெல்லா எழுத்துகளுக்கும் இலக்கணங்
கூறப் பின்னகளைப் பழக்கிவரவேண்டும்.

முற்றிற்று

APPENDIX A

THE ANALYSIS OF TAMIL SENTENCE

(A TRANSLATION OF PAGES 1—11.)

A Sentence is the thought of a man completely expressed in words either in speech or in writing.

2. If a single word expresses a complete idea, it is a sentence; as, (he) comes.

3. When several words joined together express a complete idea, they form a sentence; as, He worships God.

N. B.—(a) In a sentence, *Nouns* and *Verbs* are essential
(b) Without a *Verb*, no sentence can be formed

4. Sentences are of five kinds; *viz.*, Complete (sentence that has a finite verb), Dependent, Phrasal, Adverbial and Adjectival.

N. B.—A sentence consisting of several clauses is called a Complex sentence; the independent clause in it, is said to be the *Principal sentence*.

5. A Complete sentence is made up of a Subject and a Predicate with or without an Object. &c.

Example.

- (a) *Rangaswamy* brought his book and gave it to *Singaram*.
(b) *Duranaaj* came to school.

6. A sentence made up of several words (Subject, Predicate &c.) and standing in the relation of a Noun either as a Subject or an Object to the Predicate of the Principal sentence, is called a Dependent sentence.

Example.

(a) It is not known, how he lost the money. (The Dependent sentence "how he lost the money" stands in the relation of a subject to the Predicate "is not known.")

(b) He wishes that I should go home. (The Dependent sentence "that I should go home" stands in the relation of an Object to the Predicate "wishes.")

7. A Phrase is a combination of several words with a Verbal Noun or an Infinitive at the end. It forms part of a sentence standing as a Subject or an Object of its Predicate.

Example:

(a) Walking in the morning in one of the groves of Bangalore, will give health to the body. ("Walking..... Bangalore" stands as the Subject of the Verb "will give.")

(b) Iyapillai likes coming to school every day, both morning and evening, and learning his lessons. ("coming.....lessons" stands as the Object of the verb "likes.")

(c) It is the desire of Duraisawmy to write every day in the school. ("of.....school" stands as the Subject to the Predicate "is the desire.")

(d) God wishes to save the penitent sinner. ("Tosinner" stands as the Object of the Predicate "wishes.")

N.B.—(a) An Infinitive can be changed into a Verbal Noun and *vice versa* without affecting the meaning; e. g., "To go to school is the desire of Duraisawmy" can be changed into "Going to school is the desire of Duraisawmy" (The Infinitive "to go" is changed into the Verbal Noun "going" and the meaning is not altered.)

(b) An Infinitive or an Infinitive Phrase in a sentence, where the Predicate is an Intransitive Verb, is only the Extension of the Predicate; as, Iyapillai comes every day to school to write. ("To write" is only an Extension of the Predicate "comes.")

8. An Adverbial Sentence is a combination of several words with a "Present Perfect Participle" or a "Verb in the Subjunctive Mood" at the end. It forms part of the Principal Sentence standing as the Extension of its Predicate.

Example.

(a) Durgia having started yesterday from Kaniambody and come to Bangalore saw Veeraragavaloo. (The Adverbial Sentence "having..... Bangalore" is only an Extension of the Predicate "saw.")

(b) If Nallaraj comes to school every day he will write well. (The Adverbial sentence "if.....daily" is only an Extension of the Predicate "will write.")

9. An Adjectival Sentence is a combination of several words with a Participial Adjective at the end. It forms part of the Principal Sentence standing as an attribute to its Subject or Object.

Example.

The men who are most learned blessed the children who knew to read and write well. (The Adjectival Sentence "who are most learned" qualifies the subject "men," and the Adjectival Sentence "who knew to read and write well" qualifies the Object "children.")

10. The Parts of a Sentence:—Subject, Predicate, Object, Attributive Adjuncts of the Subject or the Object and the Extension of the Predicate.

11. The Participial Adjective, the Adjective, the Adjectival Sentence and Nouns in the 6th case form the Attributes to the Subject or the Object.

N.B.—(a) If the Attributive word is divisible (derivative), it is a Participial Adjective. (b) If not, it is an Adjective.

12. The Participial Verbs, the Adverbs, the Adverbial Sentences, and Nouns in the 3rd, 4th, 5th and 7th Cases form the Extension of the Predicate.

N.B.—(a) Divisible (derivative) words, modifying a Verb, are called Participial Verbs; (b) If not, they are Adverbs.

Method of Analysing Sentences.

13. Find out first, the Predicate; second, the Subject; third, the Object; fourth, the Attributes of the Subject; fifth, the Attributes of the Object; and sixth, the Extension of the Predicate.

N.B.—(a) Predicates are of two kinds, viz., (i) Verbal Predicate and (ii) Predicate formed by the Copula (is, are &c.) and an Adjective, a Noun, or an Adjective and a Noun together.

(b) The latter are of three kinds, viz., Finite Verb, Noun Predicate and Interrogative Predicate.

(c) Verbal Predicates are of three kinds, viz., Finite Verb, Participial Verb and Participial Adjective.

(d) “பயன்கூ” is a compound word made up of பயன் + கூ, meaning “the end of an idea.”

(e) The Subject and the Object of a Predicate must always be a Noun or words equivalent to a Noun.

(f) The Subject is always in the first case.

(g) “எழுவாய்” is a compound word made up of எழு + வாய், meaning “the source of an idea.”

(h) The Object of a Verb must always be in the 2nd Case. Object means that to which something is done by the subject.

14. To find the Nominative (Subject), put the Interrogative Pronouns of the first case “எவர்” or “எவர்” &c., before the Predicate, and the answer is the Subject.

N.B.—The Subject comes either before or after the Predicate.

15. To find the Object, put the Interrogative Pronouns of the 2nd case "ஊர்" or "ஊர்," &c., before the Predicate, and the answer is the Object.

6. To find the Attributes of the Subject or the Object, ask it a question, with "what kind," "how many," or with the Interrogative Pronouns of the 6th case, and the answer is the Attributes of the Subject or the Object.

17. To find the Extension of the Predicate, ask it a question, with "how," "where," "when," "how much", "how many," "why," or with the Interrogative Pronouns of the 3rd, 4th, 5th, or 7th Case, and the answer is the Extension of the Predicate.

N.B.—To find the Adjuncts to the Participial Verbs, Participial Adjectives and Verbal Nouns, ask them the same questions as you do to find the Extension of the Predicate.



Method of Parsing Nouns.

1. For a Noun in the first Case, the method of parsing is:—State its *thinai*, gender, person, and kind, and mention that it is the subject of a certain predicate.

2. For a noun in the eighth or Vocative Case, the method of parsing is:—State its *thinai*, gender, person, kind and case, and mention that it goes along with a certain Verb.

3. For a noun in any case, not being the first or the eighth, the method of parsing is:—State first its case and the idea thereof, then its *thinai*, gender, person and kind, and finally mention that it goes along with a certain word.

N.B.—In the case of a noun in the Second Case, mention also that it is the Object of a certain Verb.

Method of Parsing Verbs.

4. Verbs are of two kinds; those of definite time and those of indefinite time.

5. For a verb of definite time, the method of parsing is:—State whether intransitive or transitive; whether present, past or future; whether affirmative or negative; whether active or passive; whether causative or not; whether a finite verb, a participial verb, an adjectival verb or a verbal noun, and mention what it goes along with.

N.B.—If a finite verb, first state the *thinai*, gender and person of its subject, then parse it as a verb and finally mention that it is the predicate of a certain subject.

6. For a verb of indefinite time, the method of parsing is:—State whether affirmative or negative; whether general, special or Interrogative; whether a finite Verb, a Participial Verb, an adjectival Verb, or a Verbal Noun; and mention what it goes along with.

N.B.—(a) If a finite verb, state in addition that it is the predicate of a certain subject.

(b) If the predicate of indefinite time is a noun, parse it as a noun, and finally state that it is the predicate of a certain subject.

7. For a verbal noun, the method of parsing is;—first, as a noun, state its case and the idea thereof; then parse it as a verb; and finally end as you would a noun.

Method of Parsing Particles.

8. A particle cannot be parsed by itself, for it is inseparably connected with either a noun or a verb. Therefore first parse the word with which it is connected; then state the kind and the idea of the particle so connected, and finally mention that the entire compound word goes along with a certain word.

Method of Parsing Adjuncts.

9. An adjunct is either an adjective or an adverb. Therefore, state only the idea and the kind of the adjunct, and mention that it qualifies either a noun or a verb.

APPENDIX B.

FOR THE GUIDANCE OF EUROPEANS.

(1.) There are 247 letters in the Tamil Alphabet ; of which 2 are Vowels, 18 are Consonants, 216 are compounded of Vowel and Consonant sounds and one is Aytham.

(2) There are only five primary Vowel sounds. These are the five short Vowels அ, இ, உ, எ, ஓ. When these are lengthened, they make the five long Vowels ஆ, ஈ, ஊ, ஏ and ஔ. Two more are the diphthongs ஐ and ஔ, compounded of அ+இ and அ+உ respectively. Thus the total number of Tamil Vowels is 12.

(3) There are 18 Consonants : க், ங், ச், ஞ், ட், ண், த், ந், ப், ம், ய், ர், ல், வ், ழ், ள், ற், ன்; of which 6 are hard (க், ச், ட், த், ப், ற்), 6 are soft (ங், ஞ், ண், ந், ம், ன்), and 6 are middling sounds (ய், ர், ல், வ், ழ், ள்).

(4) There are 216 Vowel-Consonants which result from the combination of the 12 Vowel sounds—அ, ஆ, இ, ஈ, உ, ஊ, எ, ஏ, ஐ, ஓ, ஔ, ஔ, with the 18 Consonants—க், ங், ச், ஞ், ட், ண், த், ந், ப், ம், ய், ர், ல், வ், ழ், ள், ற், ன் : EX. க்+அ=க, க்+ஆ=கா, க்+இ=கி, க்+ஈ=கீ, க்+உ=கு, க்+ஊ=கூ, க்+எ=கெ, க்+ஏ=கே, க்+ஐ=கை, க்+ஓ=கொ, க்+ஔ=கோ, க்+ஔ=கௌ.

N. B.—(a) By way of comparison, taking the word 'Camera' it may be broken up into three syllables ; as, Ca + me + ra = Camera. Now c as a consonant has its equivalent in the Tamil க் and the syllable ca is equal to the compound க்+ஆ written thus : கா ; m = ம், me = ம்+எ written மெ ; and r = ர், ra = ர்+ஆ written ரா. So the word 'Camera' is written in Tamil as கா+மெ+ரா=காமெரா.

(b) The five symbols ஸ, ஷ, ஶ, ஜ, ஹ represent sounds no akin to Tamil, and are borrowed from Sanscrit. These consonant with their Vowel combinations are of use to represent the few Sanscrit words which have passed into the Tamil language.

(c) There are sounds in Tamil which cannot be represented by Sanscrit letters, as there are sounds in Sanscrit that cannot be represented by Tamil letters, both being independent languages. And it is for this reason that while Sanscrit is spoken of as the language of the North (வடமொழி), Tamil is said to be, by contrast, the language of the South (தென்மொழி).

(5.) Aytham, written thus ∴ (three dots), comes between short Vowels or Vowel-consonants and the Vowel-consonants of the six hard Consonants—க், ச், ட், த், ப், ற். It is neither a Vowel nor a Consonant; yet it sounds in some places like a Vowel and in others like a Consonant.

(6.) Interrogative letters—எ, யா; ஆ, ஓ; ஏ.

In English, Interrogation is marked by a word or a set of words and by their position in a sentence; whereas in Tamil, it is marked by *letters* and by their position in a *word*. எ and யா are interrogatory prefixes, ஆ and ஓ are affixes and ஏ stands for interrogation either as a prefix or as an affix; Ex. எவன்? யாவன்?—Who is he? அவனா?, அவனோ?—Is it he? ஏன்?—Why? அவனே? Is it (really) he?

(7) Demonstrative Letters—அ, இ, உ.

The letters அ, இ, உ are used in Tamil as prefixes to a word to give a Demonstrative signification, as is marked in English by some such words as *this, these; that, those &c.*; Ex. When speaking of three persons, அவன் is *that man*, இவன் is *this man*, and உவன் is *the third man*.

(8) The duration of time in the twinkling of an eye or the snapping of the fingers is taken as a unit of measurement for pronunciation. This unit is called a மாத் திரை (measure). Short sounds whether of Vowel or of Vowel-Consonants have but one மாத் திரை (measure); long sounds whether of Vowels or Vowel-consonant have two மாத் திரை (measure); and the Consonants and Aytham have but half a மாத் திரை (measure).

(9.) Of the 6 hard letters (க், ச், ட், த், ப், ற்,) the first five have different sounds as they stand differently in a word. The

Sanscrit language has different letters to represent these different sounds, but Tamil has only one.

DIFFERENT SOUNDS OF THE HARD LETTERS :

க

, at the beginning of a word, sounds like ~~hard k~~; Ex. கசப்பு.

, in the middle or at the end of a word, sounds like soft *k* as in *Loch* (Scotch) ; Ex. பகல், விற்கு.

when preceded by க், ட், or த், doubles its sound and has the sound of hard *k* as in *thick* ; Ex. கொக்கு, வெட்கம், அதற்கு.

when preceded by its kindred letter ங், has the sound of *g* as in *gum* ; Ex. தங்கம். (ங் is of very little use otherwise than to precede க and its compounds).

ச

ச, whether at the beginning, middle or end of a word, sounds like *s* as in *say* ; Ex. சீலம், பசுமை, அசை.

ச, when preceded by ச், ட், or த், sounds like *ch* as in *butcher* ; Ex. பச்சை, கட்சாடி, பொற்சாடி.

ச, when preceded by its kindred letter ஞ், sounds like *j* as in *jam* ; Ex. மஞ்சள்.

ட் cannot begin a word.

ட், when in the middle or at the end of a word, sounds like *d* as in *day* ; Ex. படம், காடு.

ட், when preceded by ட், gives a sound of double *t* as in *putty* ; Ex. பட்டு.

ட், when preceded by its kindred letter ண், sounds like *d* as in *kingdom* ; Ex. பண்டம்.

த

த, when in the middle or at the end of a word, has the softest of the sound as in *thin* ; Ex. அதன், காது. tamilnavarasam.com

த், when at the beginning of a word, sounds slightly harder ;

Ex. தூண்.

த், when preceded by த், sounds harder than in the two previous cases ; Ex. பத்து.

த், when preceded by its kindred letter த், sounds like *th*

in them ; Ex. சந்தை.

ப்

ப், when at the beginning of a word, sounds like *p* as in *parlour* ; Ex. பாலம்.

ப், when in the middle or at the end of a word, sounds somewhat softer than *p* in *parlour* ; Ex. கோபம், கோபி.

ப், when preceded by ட், ப், or த், sounds hard *p* like the double *p* in *apple* ; Ex. நட்பு, அப்பம், கற்பனை.

ப், when preceded by its kindred ம், or by ண் or ன், sounds like *b* as in *bay* ; Ex. அம்பலம், தம்பு, காண்பியும், உண்பி, இன்பம், அன்பு.

ற்

ற் cannot begin a word.

ற், in the middle or at the end of a word, has the sound of double *r* as in *carry* ; Ex. அறிவேன், அறை.

ற், when preceded by த், sounds like double *t* as in *witty* ; Ex. நேற்று.

ற், when preceded by its kindred letter ன், sounds like *dr* as in *Andrew* ; Ex. இன்று.

N.B.—(a) The above rules are applicable only to Tamil sounds.

(10) A beginner in a foreign language has to learn (1) to read, (2) to write, (3) to learn the meanings of, and (4) to speak in that language.

Rules that relate to reading : (In Tamil)

I. Letters :

First, Get a thorough acquaintance with the pronunciation and the symbols (letters) of the Vowel sounds, then of the Consonant sounds, and then of the compound sounds (of Vowels and Consonants).

Secondly, Learn to show and write a given letter.

II. Spelling.

First, Spell out a word pronouncing separately the different letters of a word according to the மரத்திரை of each ; Ex. ப + டி + ப் + பா + ர் + க + ன் = படிப்பார்கள். அ + டி + ப் + ப + தே + ன் = அடிப்பதேன்.

Secondly, Since in pronunciation a Vowel or a Vowel and a Consonant, or a Vowel-Consonant, or a Vowel-Consonant and a Consonant form but one syllable, learn to pronounce in syllables ; thus, அ, அம் ; ஆ, ஆம் ; பொ, பொன் ; போ, போய்.

Thirdly, In Reading, two short syllables or a short followed by a long one are pronounced together ; Ex. படிப் + பார் + கள் = படிப்பார்கள், அடிப் + பதேன் = அடிப்பதேன்.

(11) Letters that can begin a word :—

- The 12 Vowels—அ, ஆ, இ, ஈ, உ, ஊ, ஏ, ஐ, ஒ, ஓ, ஔ.
- All the Vowel sounds combining with the ten Consonants—ஃ, ஄, அ, ஆ, இ, ஈ, உ, ஐ, ஓ, ஔ.

(12) Letters that cannot begin a word :—

- The Consonants as Consonants (*i.e.*, dotted).
- The Vowel compounds of the 8 Consonants—஁, ஂ, ஃ, ஄, அ, ஆ, இ, ஈ.

(13) Letters that can come at the end of a word :—

- 11 Vowels compounded with Consonants—அ, ஆ, இ, ஈ, உ, ஊ, ஏ, ஏ, ஐ, ஒ, ஓ, ஔ.

(b) 11 Consonants as Consonants (i.e., dotted)—ஞ், ண், ன், ம், ன்; ய், ர், ல், வ், ழ், ள்.

(14) Letters that cannot come at the end of a word :—

(a) One Vowel compounded with Consonants ;— ஏ.

(b) 7 Consonants as Consonants (i.e., dotted) க், ச், ட்,

த், ப், ற் ; ன்.

N.B.—(a) In a sentence when a word ends with க், ச், த், ப், these Consonants do not really belong to that word, but they are due to the euphonious doubling of the Consonant (combined with a Vowel) that begins the succeeding word. They are however (in writing and printing) added to the preceding and not to the succeeding word, because of the rule that no Consonant (dotted) can begin a Tamil word ; Ex. தமிழ்ப் பாஷையைத் துரைசாமிக்குக் கற்பிக்கச் சொன்னேன். In pronunciation this doubling should be expressed merely by stressing the first letter of the succeeding word ; and not by pronouncing the Consonant as part of the preceding word—தமிழ்ப் + பாஷையைத் + துரைசாமிக்குக் + கற்பிக்கச் + சொன்னேன்—as is unfortunately done by some Munshies teaching Europeans, and by many teachers of the young, in dictation exercises. This is due to an inability to realise that the doubling of the Consonant is merely for reasons of euphony.

(b) When a final ம் is followed by a word beginning with a Vowel compound of க், ச், த் or ன், it is changed for euphony into ன், ஞ், ன், or ன் respectively Ex. மனம் + களித்தது = மனங்களித்தது, மரம் + சாய்ந்தது = மரஞ்சாய்ந்தது, கனம் + தங்கிய = கனந்தங்கிய, செம் + நெல் = செந்நெல்..

APPENDIX C.

In the combination of word with word, the hard letters (க், ச், த், ப்) are sometimes doubled and sometimes not. For guidance in Composition lists of both cases are hereunder appended. There are four kinds of combinations of words in Tamil, and among them the hard letters present the greatest difficulty; an ignorance of the correct usage is, at the same time, considered disgraceful.

“இயல்பினும் விதியினும் ஈன்ற உயிரீற்றுச்சொற்களின் முன்வரும் க், ச், த், ப் பெரும்பாலும் மிகும்” என்ற இலக்கண விதியை யனுசரித்து வல்லின மிகு மிடக்களையும் மிகாவிடக்களையும் ஈண்டு எடுத்துக் காட்டுகின்றோம்.

கவனிப்பு: பாலகர்களுக்குக் கற்பிக்கிற உபாத்திமார்களில் பலர் டிக்டேஷன் (சொல்வ தெழுதல்) கொடுக்கும்போது, வல்லின எழுத்துகளினாலுண்டாகும் பிரயோஜனத்தை யறியாமல், வார்த்தைகளைத் தப்பாய் உச்சரிக்கிறார்கள். ஸ்கூல் இன்ஸ்பெக்டர்கள் தங்கள் சேகரங்களிலிருக்கும் உபாத்திமார்களைத் திருத்தினால், தமிழ்ப்பாஷையின் மேன்மைவிளங்கும்; பாலகர்களும் விருத்தியடைவார்கள்.

I. வல்லின மிகுமிடங்கள்.

1. எகரவினா முன்னுஞ் சுட்டு முன்னும் வலியிகும். (உ-ம்) எ+காலம் = எக்காலம்? அ+காலம் = அக்காலம், அ+சபை = அச்சபை, அ+தோட்டம் = அத்தோட்டம், அ+பையன் = அப்பையன். (மற்றையச் சுட்டெழுத்துகளோடும் இவ்வாறே ஒட்டிக்காண்க)

2. “அந்த” “ஆந்த” “உந்த” என்கிற சுட்டுத்திரிபின்முன்னும் “எந்த” என்கிற வினாத்திரிபின்முன்னும் வலியிகும். (உ-ம்) அந்தக் குதிரை, அந்தச் சபை, அந்தத் தூண், அந்தப் பையன், எந்தப் பெட்டி? (மற்றைய சுட்டுத்திரிபுகளோடும் இவ்வாறே கூட்டிக்காண்க.)

3. “படி” என்னும் இடைச்சொல் சுட்டையும், எகரவினாவையும் அடுத்து வரும்போது வலியிகுதலும் மிகாமையும் உண்டாம். (உ-ம்) அப்படிச் செய்தான், அப்படி செய்தான்; எப்படிச் சொன்னான், எப்படி சொன்னான்.

4. “வகை” என்கிற பெயர்ச்சொல் சுட்டெழுத்துகளோடும், எகரவினாவெழுத்தோடுஞ்சேர்ந்து வரும்போது வலியிகும். (உ-ம்) அவ்வகைப் புகல்வாய், இவ்வகைச் செய்தாய், எவ்வகைக் கண்டாய்.

5. “மற்ற” என்கிற இடைச்சொல்லுக்குமுன் வலியிகும். (உ-ம்) மற்றக் காரியம், மற்றச் சபை, மற்றப் பகைவர், மற்றத் துணைவர்.

6. “மற்று” என்கிற இடைச்சொல் ஐகாரச்சாரியை பெற்று “மற்றை” அல்லது “மற்றைய” எனத் திரிந்து வரும்போது வலிமிகும். (உ-ம்) மற்றைக் காரியம், மற்றையச் செல்வம்.

7. “போல” முதலிய உவமை இடைச்சொற்களுக்குமுன் வலிமிகும். (உ-ம்) அது போலக் கூறினான்.

8. ‘அரை’ ($\frac{1}{2}$) என்கிற எண்ணிற்குமுன் வலிமிகும். (உ-ம்) அரைக் காசு, அரைப்பணம்.

9. உகரவீற்று விகார எண்ணுப் பெயர்களில், “ஒரு” என்னுஞ் சொல் லுக்குமுன் மாத்திரம் தேற்றத்தில் அரிதில் வலிமிகும் (உ-ம்.) ஒருப்போ தும், ஒருக் காலும்.

10. மகரங்கெட சிற்ற மொழிக்குமுன் வலிமிகும். (உ-ம்.) கொஞ்சம் +காலம்=கொஞ்சக் காலம், எல்லாம்+குணமும்=எல்லாக் குணமும், பணம்+கவலை=பணக் கவலை, கமலம்+கண்=கமலக் கண்.

11. “அன்று” “இன்று” “உன்று” “என்று” என்னுஞ் சொற்கள் ஐகாரச்சாரியை பெற்று “அன்றை” “இன்றை” “உன்றை” “என்றை” என விகாரப்பட்டு சிற்றகையிலும், “அன்றைய” “இன்றைய” “உன்றைய” “என்றைய” என சிற்றகையிலும் இவற்றிற்கு முன் வலிமிகும். (உ-ம்.) அன்றைக்கு, அன்றையத்தினம். மற்றவையும் இவ்வாறே.

12. “அற்றை” “ஒற்றை” “நேற்றை” “பண்டை” முதலிய விகா ரப்பட்ட சொற்களுக்கு முன் வலிமிகும். (உ-ம்.) அற்றைக் கூலி, ஒற் றைப் பணம், நேற்றைப் போது, பண்டைக் காலம். அன்று=அற்றை, ஒன்று=ஒற்றை, நேற்று=நேற்றை, பண்டு=பண்டை.

13. மிகுதியாகிய ஒரு குணத்தை யுணர்த்தும் சொற்களாகிய ‘சால்’ ‘தவ’ ‘மிக’ ‘மீக்க’ இவற்றிற்குமுன் வலிமிகும். (உ-ம்.) சாலப் பேசி னான், தவச் சேய்நாடு, மிகச் சொன்னான், மிக்கத் திருடினான்.

14. ‘மிக’ என்னும் பொருளைத்தரும் ‘மெத்த’ என்னும் சொல் லுக்குமுன் வலிமிகும் (உ-ம்.) மெத்தக் கெட்டியாய், மெத்தத்தீமை.

15. உயிரெழுத்துகளில் ஆகாரத்தையும் இகரத்தையும் இறுதியி லுடைய சொற்கள் இரட்டித்து வருமிடத்தில் வலிமிகும். (உ-ம்) பளாப் பளா, தனித்தனி.

16. “பல” “சில” என்னும் அஃறிணைப் பன்மைச் சொற்கள் தம் முன் தாம் வரின் ஒருகால் வலி மிகும். (உ-ம்.) பலப் பல, சிலச் சில.

17. வன்ரெடர்முன் இருவழியிலும் வலி மிகும். உ-ம். கொக்குக் காண்-வெற்றை. அறுத்துத் தந்தான்—அவ்வழி. tamilnavarasam.com

தூர்ப்பு.

(a) வேற்றுமைப்புணர்ச்சியாவது: ஐ, ஆல், கு, இன், அத, இல், என்னும் ஆறு வேற்றுமை யுருபுகளும் மொழிக்கு நடுவில் மறைந்தும் வெளிப்படும் நிற்கப் பதங்கள் பொருந்தும் புணர்ச்சியாம்.

(b) அல்வழிப் புணர்ச்சியாவது: வேற்றுமையுருபுகள் இடையில் வராமல் நிகழ மொழியும் வருமொழியும் ஒன்றுபடப்புணருவது. இது பதினான்கு வகைப்படும்:

18. கெர துகர ஈறுகளையுடைய நெடிற்றொடர் உயிர்த்தொடர் குற்றியலுகரங்களுக்குமுன்னும், மென்றொடர் குற்றியலுகரத்திற்குமுன்னும் வேற்றுமையில் வலி மிகும். (உ-ம்.) ஆடு + கால் = ஆட்டுக் கால், ஆறு + துறை = ஆற்றுத் துறை—நெடிற்றொடர் ; முருடு + தொனி = முருட்டுத் தொனிகயிறு + சுருணை = கயிற்றுச் சுருணை—உயிர்த்தொடர் ; சங்கு + கூட்டம் = சங்குக் கூட்டம்—மென்றொடர்.

19. மென்றொடர் குற்றியலுகர மொழிமுன் பண்புத்தொகையில் வலி மிகும். (உ-ம்.) கன்றுக் குட்டி, பண்புச் சொல், சம்புப் புல்.

20. குறிலணந்த முற்றியலுகரங்களுக்குமுன் இருவழியிலும் வலி மிகும். (உ-ம்.) மருச் சிறிது, மதுத் தீது—அல்வழி. மருக் கொழுந்து, மதுத் தீமை—வேற்றுமை, (மரு—ஓர் பரிமளப்பூண்டு.)

21. வகர உகரத்தை யிறுதியாகவுடைய முற்றியலுகரத்திற்கு முன் வலி வரும். (உ-ம்.) புறவுத் தலை, சுறவுத் தோல், இரவுக் காலம். புறவு = புற; சுறவு = சுறா.

22. தளிநெடில் மொழிமுன்னும் குறில்நெடிலணந்த மொழிமுன்னும் இருவழியும் வலி மிகும். (உ-ம்.) பூப் பூத்தது, சுறப் பாய்ந்தது—அல்வழி. பூப் பரித்தான், சுறப் பிடித்தான்—வேற்றுமை.

23. ஆகாரவீற்றுப்பெயர்முன் இருவழியும் வலிமிகும். (உ-ம்.) தாராக் கடுமை—வேற்றுமை. தாராச் சிறிது—அல்வழி. மூங்கா, உசா, வயா முதலியவற்றோடும் இங்ஙனம் ஒட்டுக. தாரா = ஓர் புள், மூங்கா = கீரிப்பிள்ளை உசா = வேவுகாரர், வயா = கர்ப்பம்.

24. பண்புத்தொகை உயர்திணையிலும் அஃறிணையிலும் வலி மிகும். (உ-ம்.) நம்பிக் கொற்றன்—உயர்திணை. சாரைப் பாம்பு, கார்ப் பருவம், பொய்ப் பேச்சு, பாழ்க் கொல்லை—அஃறிணை.

25. இரண்டாம் வேற்றுமை விரியின் முன்னும், நான்காம் வேற்றுமை விரியின்முன்னும் வலி மிகும். (உ-ம்.) அவனைக் கண்டான்—இரண்டாம் வேற்றுமை. அவனுக்குக் கொடுத்தான்—நான்காம் வேற்றுமை.

26. “விட” என்கிறசொல் “பார்க்கிலும்” என்கிறபொருள் தந்து, ஐந்தாம் வேற்றுமைச் சொல்லுருபாக நிற்கும்போது வலிமிகும். (உ-ம்.) அவனைவிடக்கொடுக்காரன், அதை விடப் பொல்லாதது.

27. உயிரையும் மெய்யையும் இறுதியாகவுடைய அஃறிணைப்பெயர்முன் ஆறாம்வேற்றுமைத் தொகையில் வலிமிகும். (உ-ம்.) பறவைக் கூடு, வாழைக் குலை, கிளிச் சிறகு, நரிப் பல், நாய்த் தலை, தேர்க்கால், யாழ்ப் பெருமை. (யாழ் = வீணை.)

28. ஏழாம்வேற்றுமை உயிரீற்றுச் சொல்லுருபுகளுக்கு முன் வலிமிகும். உ-ம். வேலின்கடைப் பூண், நல்லாரிடைப் புக்கு.

29. மென்றொடர் குற்றியலுகரங்களில் ஏழாம்வேற்றுமை இடப்பொருளை யுணர்த்தும் அங்கு, இங்கு, உங்கு, எங்கு, ஆங்கு, ஈங்கு, ஊங்கு, ஈண்டு; யாங்கு; யாண்டு என்னுஞ் சொற்களுக்குமுன் வலிமிகும். (உ-ம்) அங்குக் கண்டேன், இங்குத் தேடினேன், உங்குக் களித்தேன், எங்குச் சிறந்தாய்; ஆங்குக் கண்டான், ஈங்குத் தேடினான், ஊங்குக் களித்தான், ஈண்டிக் காணும், யாங்குப் புடைத்தாய், யாண்டுப் புகழ்ந்தாய்.

30. இரண்டாம், மூன்றாம், ஏழாம்வேற்றுமை யுருபும் பயனும் உடன்றொக்கத் தொகைகளில் வலிமிகும். (உ-ம்.) குடியிப் பையன், தயிர்க்குடம்—இரண்டாம்வேற்றுமை; மரப் பெட்டி, செம்புப் பாளை—மூன்றாம்வேற்றுமை. கைக்குடை, கைப்பொருள்—ஏழாம்வேற்றுமை.

31. ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரச்சத்திற்குமுன் வலிமிகும். (உ-ம்.) நடவாக் குதிரை, படியாப் பையன்—தெரிசிலை. இல்லாப் பொருள், அல்லாச் செய்கை—குறிப்பு.

32. 'பொல்லா' என்கிற ஈறுகெட்ட உடன்பாட்டுக் குறிப்புப் பெயரச்சத்திற்குமுன் வலிமிகும். (உ-ம்.) பொல்லாப் பகை.

33. 'பழைய' என்கிற உடன்பாட்டுக் குறிப்புப் பெயரச்சத்திற்கு முன் வலிமிகும். (உ-ம்) பழையப் பொருள், பழையச் சொல்.

34. 'அன்றி' 'இன்றி' என்னும் எதிர்மறைக்குறிப்பு வினையெச்சம்; மெல்ல 'பைய' 'வலிய' என்னும் உடன்பாட்டுக்குறிப்பு வினையெச்சம் இவைகளுக்குமுன் வலிமிகும். (உ-ம்.) அன்றிப் போனான், இன்றிக் கண்டான்; மெல்லப் பேசினான், பையச் சென்றான், வலியச் சொன்னான்.

35. இகர யகரவீற்றுச் செய்தென்னும் வினையெச்சத்தின் முன்னும், அகரவீற்றுச் செயவென்னும் வினையெச்சத்தின் முன்னும் வலிமிகும். (உ-ம்) ஆடிக் கொண்டான், போய்க் கண்டான்—இறந்தகால வினையெச்சம். பார்க்கப்போனான், அப்படியாகச் சொன்னான், வருவதாகப் போனான், அவனை விடப் போனான்—மூக்காலத்துக்கும் பொதுவான வினையெச்சம்.

36. "செய்து" என்னும் வினையெச்சப் பொருளில்வரும் ஆகார வீற்றுத் தொழிலின் வினையெச்சத்தின்முன் வலிமிகும்: (உ-ம்) உண்ணுகொள்

டான், கேளாச் சொன்னான், தேடாத் திரிந்தான். (For உண்டு, கேட்டு, தேடி.)

37. “சேய்யாது” என்னுந் தெரிசில யெதிர்மறை வ்ணயெச்சம் துவ்லீறு குறைந்து “சேய்யா” என கீற்குக்கால் வலிமிகும். (உ-ம்) உண்ணாக் கொண்டான். (உண்ணாக்கொண்டான் என்பதற்கு உண்ணை கொண்டான் என்பது பொருள்.)

38. “என” “என” என்கிற சொற்களுக்குமுன் வலிமிகும். (உ-ம்) நீதேடெனச் சொன்னான், தருவேனெனப் போனான்.

II. வல்லின மிகா விடங்கள்.

39. உயிரீற்றுச் சுட்டுப்பெயர்முன்னும் வினாப்பெயர்முன்னும் வல்வினம் இருவழியிலும் மிகாது. (உ-ம்) அது குறிது, அவை சிறிய; எது குறிது?, எவை சிறிய?, எது பெட்டி?, யாதுபெரிது?—அல்வழி. அது கொடுத்தான், அவை கொடுத்தான்; எது கொடுத்தான்?, எவை கொடுத்தான்?—வேற்றுமை.

40. வினாவையடுத்த பெயர்முன் வலிமிகாது (உ-ம்) அவனா கொண்டான்? அவனா கொடுத்தான்?

41. விகாரப்பட்ட “என்ன” என்னும் வினாவின்முன் வலிமிகாது. (உ-ம்.) என்னசெய்தி? என்ன கொடுத்தான்? (“எவன்” என்பது “என்” “என்னை” “என்ன” எனவும் மருவி வழங்கும். (எவன்=எது, எவை.)

42. எண்ணுப் பெயர்களில் “எட்டு” “பத்து” ஒழிய ஏனைய எண்களுக்குமுன் வலிமிகாது. (உ-ம்.) இரண்டு குதிரை, மூன்று பசு, நான்கு தும்பி, ஐந்து பலகை, ஆறு சாடி, ஏழு செண்டு, ஒன்பது புடவை.

43. உகரவீற்று விகார எண்ணுப்பெயர்முன் வலிமிகாது. (உ-ம்) ஒருசாண், இருகை, அறுசுவை, எழுகடல் (ஒன்று, இரண்டு, ஆறு, ஏழு, என்னும் எண்ணுப்பெயர்கள் ஒரு, இரண்டு, அறு, எழு, என விகாரப்பட்டன.)

44. “தனை” “அளவு” என்னும் பண்புச்சொல்முன் வலிமிகாது. (உ-ம்) அத்தனை பேச்சு, அவ்வளவு பேச்சு.

45. “சிறு” என்னும் பண்படியின்முன் வலிமிகாது. (உ-ம்.) சிறு குதிரை, சிறுசங்கு, சிறுதுரும்பு, சிறுபையன்.

46. “ஆ” “மா” இவ்விரண்டு எழுத்துகளும் ஓரொழுத்து ஓர் மொழியாக கீற்கும்போது அல்வழியில் வலிமிகாது. (உ-ம்) ஆகுறிது, மா... (ஆ=பெண்பசு பெண் எருமை. மா=ஆண்குதிரை ஆண்யானை.)

47. காட்டுப்பசு என்னும் பொருள்தரும் “ஆமா” என்கிற மொழிக் குமுள் அவ்வழியில் வலியிகாது. (உ-ம்.) ஆமா குறிது, ஆமா பெரிது.

48. உயிரையும் மெய்யையும் இறுதியாகவுடைய உயர்திணைப்பெயர், பொதுப்பெயர் இவ்விரண்டின் முன்னும் வலியிகாது. (உ-ம்.) தம்பிகை, தந்தை கை, அவர்பெட்டி—உயர்திணைப்பெயர். நீ குறியை, நீர் குறியீர்—பொதுப்பெயர்.

49. அஃறிணைப்பெயர் அன்மொழியாகியும் ஆகுபெயராகியும் உயர்திணையை யுணர்த்தின் வலியிகாது. (உ-ம்.) பொற்றொடிகை, அரசகை.

50. உயிரீற்று வடமொழியின்முன் க, ச, த, ப, க்களை முதலிலுடைய வடமொழி வந்தால் வலியிகாது. (உ-ம்) ஆதிபகவன், மணிகண்டன், கங்கை புத்திரன், தரும சாலை, கலா சாலை.

51. எழுவாய்த்தொடர், விளிப்பெயர் இவ்விரண்டின் முன்னும் வலியிகாது. (உ-ம்) துரைசாமி படிக்கிறான், வள்ளியம்மை பாடுகிறாள்—எழுவாய்த்தொடர், சாத்தாகொடு—விளிப்பெயர்.

52. இரண்டாம்வேற்றுமைத் தொகைமுன் வலியிகாது. (உ-ம்.) புளிதின்றான், வழிசேடினான்.

53. மூன்றாம், ஐந்தாம், ஆறாம் வேற்றுமை உயிரீற்று உருபுகளுக்கு முன் வலியிகாது. (உ-ம்) அவனோடு பேசினான், அவனோடு கூடினான், அவனைக்கொண்டு பேசினான்—மூன்றாம்வேற்றுமை. அதிலிருந்து கொடுத்தான், வீட்டினின்று பார்த்தான்—ஐந்தாம் வேற்றுமை. அவனது பெட்டி, அவனுடைய கடை—ஆறாம் வேற்றுமை.

54. எழாம் வேற்றுமை உயிரீற்றுச் சொல்லுருபுகளில் “பாடு” என்கிற உருபிற்குமுன் மாத்திரம் வலியிகாது. (உ-ம்) அவன்பாடு புகழில்லை.

55. நேர நுகர ஈறுகளை யுடைய நெடிற்றொடர் உயிர்த்தொடர் குற்றியலுகரங்களுக்குமுன்னும், மென்றொடர் குற்றியலுகரத்திற்குமுன்னும் அவ்வழியில் வலியிகாது. (உ-ம்) ஆடுதின்றது. ஆறுபெருகிறது—நெடிற்றொடர்; சரடுசிறிது, வயிறுபெரிது—உயிர்த்தொடர்; வந்துபோனான்—மென்றொடர்.

56. நேர, நுகர ஈறுகளைப் பெற்றிராத நெடிற்றொடர், உயிர்த்தொடர் குற்றியலுகரங்களுக்கு முன்னும்; இடைத்தொடர், ஆய்த்தொடர் குற்றியலுகரங்களுக்கு முன்னும் இருவழியிலும் வலியிகாது. (உ-ம்) காருகால், வரகுடிகை—இடைத்தான், தென்குதலை, எஃகு பெருமை—வேற்றுமை.

காது உகட்கும, வரகு காய்த்தது, செய்துகொடுத்தான், எஃகு சிறந்தது.
—அல்வழி.

57. யகர, ரகர, ழகர, மெய்களுக்குமுன் அல்வழியில் வலிமிகாது.
(உ-ம்.) நாய் பெரிது, தேர் சிறிது, யாழ் குறிது. (யாழ்=வீணை.)

58. பலவகையாகிய வினைமுற்றின் முன் வலிமிகாது. (உ-ம்) உண்ட
வினையொன்று, உண்டாய்கொற்று, உண்டாய்கொற்றரே—முன்னிலை வினை
முற்று. உண்டது குதிரை, உண்டன குதிரைகள்; உண்ணுகுதிரைகள்—
அஃறிணைப்படர்க்கை வினைமுற்று. வந்தார் கொற்றவர்—உயர்திணைப் பலர்
பால் படர்க்கை வினைமுற்று. உண்ணு கொற்று, உண்ணீர் கொற்றரே—
ஏவல் வினைமுற்று. வாழ்க்கொற்று—வியக்கோள் வினைமுற்று.

59. பலவகையாகிய பெயரெச்சத்தின்முன் வலிமிகாது. (உ-ம்) வந்
தகுதிரை—இறந்தகாலப்பெயரெச்சம்; வருகிறகுதிரை—சீகழ்காலப் பெய
ரெச்சம். பெரியகுதிரை—குறிப்புப் பெயரெச்சம். படியாதபையன்—
தெரிசிலை எதிர்மறைப் பெயரெச்சம். இல்லாதபொருள்—குறிப்பு எதிர்
மறைப் பெயரெச்சம்.

60. “பல” “சில” என்னுஞ் சொற்களின்முன் வலிமிகாது (உ-ம்)
பலபேச்சு, சிலபொருள்.

61. வினைத்தொகைமுன் வலிமிகாது. (உ-ம்) குளிர்காற்று, விடுகிணை,

62. உம்மைத்தொகைமுன் வலிமிகாது. (உ-ம்) சேரசோழபாண்டியர்.
ஆனை குதிரை.

63. “செய்யிய” என்னும் எதிர்கால வினையெச்சத்தின் முன் வலி
மிகாது. (உ-ம்) உண்ணிய கொண்டான், உண்ணிய சென்றான். (உண்
ணிய=உண்ண.)

64. “அன்றி” “இன்றி” என்னும் எதிர்மறைக்குறிப்பு வினையெச்சத்
சொல்லினது ஈற்று இகரம் செய்யுட்கண் உகரமாய் வருமாயின் வலிமிகாது.
(உ-ம்.) வாளன்றிப்பிட்யான்” என்பது வாளன்றுபிட்யான் என வந்தது.
“உப்பின்றிப் பற்கையுண்கமா” என்பது உப்பின்று புற்கையுண்கமா என
வந்தது.

65. இடைச்சொல் ஏகார ஓகாரங்களுக்குமுன் வலிமிகாது. உ-ம்.
மூத்துசாமியே படித்தான், கோபாலனோ கேட்டான்.

66. “படி” என்கிற இடைச்சொல் வினையையடுத்து வரும்போது
வலிமிகாது. (உ-ம்.) வரும்படி சொன்னான், காட்டும்படி துணிந்தான்.

67. “அம்ம” “மீயா” என்னும் இடைச்சொற்களுக்குமுன் வலி
மிகாது. (உ-ம்.) அம்ம கேள், கேண்மியா கொற்று.

N.B. இலக்கணிகள் விகற்பமாக வருமென்ற விதிகளைக் கையா
டாது விடுத்தோம்.

APPENDIX D.

IN dictation exercises a confusion often arises in the minds of pupils between ர & ற; ல, ழ & ள and ன & ண. Not only beginners but also many University candidates feel this difficulty. This may be traced to the carelessness in pronunciation of their teachers in the early stages. A confusion of one letter for another leads to differences in meaning which is as follows:—

I. மொழிகளில் 'ர' 'ற' என்னும் எழுத்துகள் மாறி வருவதினால் உண்டாகும் பொருட்பேதங்கள்.

அரம்—ஓர் கருவி.	இரத்தல்—வேண்டதல்.
அறம்—தருமம்.	இறத்தல்—கடத்தல்.
அரவு—பாம்பு.	இரப்பு—பிச்சை.
அறவு—அறுபட்ட இடம்	இறப்பு—சாவு.
அருகு—சமீபம், பக்கம்.	இரவு—இராத்திரி.
அறுகு—ஆண்டிவி, சிங்கம், புல்.	இறவு—இறால், வீட்டிறப்பு.
அருத்தல்—உண்பித்தல்.	இருப்பு—இருக்கை.
அறுத்தல்—அறச்செய்தல்.	இறுப்பு—குடியிறை.
அருப்பு—தயிர்	இரும்பு—சத்தலோகத்தொன்று.
அறுப்பு—மங்கிலியமிழ்த்தல்.	இறும்பு—நாமரைப்பூ.
அரும்பு—பூவரும்பு.	இருத்தல்—தங்கல்.
அஹம்பு—கொடுமை.	இறுத்தல்—வடித்தல்.
அரை—இடை, பாதி.	இரை—உணவு.
அறை—அடி, சொல்.	இறை—அரசன், குடியிறை.
அரி—வெட்டு, கடல், தீ, பொன்.	இரைப்பு—இரைதல்.
அறி—தெரிந்துகொண்.	இறைப்பு—இறைக்குந்தன்மை.
அரிவை—இருபத்தைந்து வயதுப்பெண்.	இரைதல்—ஒலித்தல்.
அறிவை—அறிவாய்.	இறைதல்—சிந்தல், சிதறுதல்.
அரு—அணு, கடவுள், அரிய.	ஈரல்—பித்திருக்கும் ஸ்தானம்.
அறு—அறுவெள்ளேவல்,	ஈறல்—துக்கம், நெருக்கம்.
ஆரல்—ஓர் மீன்	உரக்கம்—வசத்திலிருப்பு.
ஆறல்—ஆறுதல்.	உறக்கம்—சித்திரை.
ஆரை—மதிவ்.	உரத்தல்—பலத்தல்.
ஆறை—ஆற்றார்.	உறத்தல்—பிதுக்கல்.
இரக்கம்—கிருபை.	உரண்டை—காக்கை.
இறக்கம்—இறங்குந்தன்மை.	உறண்டை—வறட்சி.
இரக்கல்—அழுதல்.	உரல்—நெல்முதலிய குத்துமுரல்
இறக்கல்—இறக்கப்படுவது.	உறல்—வருதல்.

உரவர்—அறிவுடையோர்
 உறவர்—உறவோர்
 உரவு—அறிவு
 உறவு—சுற்றம், சினேகம்
 உரு—உடல், ஜெபத்தின் உரு
 உறு—உறுவென்னேவல்
 உரி—மரப்பட்டை, உரியென்னேவல்
 உறி—தூக்கு
 உரிஞ்சுதல்—தேய்த்தல்
 உறிஞ்சுதல்--உள்ளேவாங்கல்
 உரிதல்—முனோத்தல்
 உறிதல்—உறிஞ்சுதல்
 உருத்தல்—கோபம்
 உறுத்தல்—வினைப்பித்தல்
 உருப்பு—பூரணம்
 உறுப்பு—அங்கம், அடையாளம்
 உருபு—உருவம்
 உறுபு—மிகுதி
 உரை—சொற்பயன்
 உறை—இருப்பிடம்
 உரைதல்—தேய்தல்
 உறைதல்—பால் முதலியன இறுகுதல்
 உருவல்—உருவுதல்
 உறுவல்—துன்பம்
 ஊரல்—ஈரம், பசுமை
 ஊறல்—ஊற்று
 ஊரு—அச்சம்
 ஊறு—தழுப்பு
 ஊருதல்—ஏறுதல்
 ஊறுதல்—உநனைதல்
 எரிதல்—பிரீகாசித்தல்
 எறிதல்—அடித்தல்
 எரித்தல்—எரியசெய்தல்
 எறித்தல்—ஒளிவீசல்
 எரிப்பு—பொருமை
 எறிப்பு—ஒளிசெய்தல்
 ஏரல்—கிளிஞ்சில்
 ஏறல்—ஏறுதல்
 ஒருத்தல்—யானை முதலியவற்றின்
 ஒறுத்தல்—வெறுத்தல் [ஆண்
 கரி—யானை

கறி—இறைச்சி, மிளகு
 கருக்காய்—இளங்காய்
 கறுக்காய்—ஓர் மரம்
 கருப்பு—அரிது, குறுவில்லை
 கறுப்பு—கருநிறம்
 கரை—கரையென்னேவல்
 கறை—மாசு
 கருவம்—அகங்காரம்
 கறுவம்—சினம்
 காரல்—காருதல்
 காறல்—ஓர் சுவை
 காரு—செய்வோன்
 காறு—கொழு
 காருதல்—காந்தல்
 காறுதல்—நெய்முதலியகாறுதல்
 காரை—ஓர் செடி
 காறை—ஓர் ஆபரணம்
 கிராய்—வயிரவில்ம்
 கிராய்—பச்சைநிறக்களிமண்
 கிரி—மலை
 கிறி—பொய், வழி
 குறங்கு—மந்தி
 குறங்கு—தொடை
 குரம்—வில்லின் குளம்பு
 குறம்—ஓர் ஜாதி
 குரவர்—அரசர், உவாத்தி
 குறவர்—வேடர்
 குரவன்—தந்தை, குரு
 குறவன்—ஓர் ஜாதியான்
 குரவை—கடல்
 குறவை—ஓர் மீன்¹
 குருமை—பெருமை
 குறுமை—சிறுமை
 குரை—ஒலி, அசைச்சொல்
 குறை—குற்றம்
 கூரல்—ஓர் மீன்
 கூறல்—கூறுதல்
 கூரை—வீட்டின்மேற்பு,
 கூறை—சீலை, மணவாட்டி யுக்கும்
 ரு—ரணி—கோளாறு
 புதுப்புடவை

கோறணி—கூண்டணி
கோர்க்கை—மன்றாட்டம்
கோறிக்கை—வினைவு
சருவம்—வெண்கலம் பித்தளை முதலிய
லோகங்களினால் செய்யும்
பாத்திரம்
சறுவம்—சமஸ்தம்
சாரல்—மலைப்பக்கம்
சாறல்—குளிக்காற்று
சாரு—கிள்ளை
சாறு—ஆணம், கள்
சிரத்தல்—அழித்தல்
சிறத்தல்—சிறப்பாதல்
சிரை—சிரையென்னேவல்
சிறை—அடிமை
சருகி—வேதம்
சறுகி—சறுசறுப்பு
சருக்கு—கட்டு, கண்ணி
சறுக்கு—கதி, கூர்மை
சூரை—ஓர் செடி
சூறை—சுழல்காற்று
செரித்தல்—சமித்தல்
செறித்தல்—அழித்தல்
செரு—சண்டை
செறு—சிறுவயல்
செருத்தல்—எருமை பசு இவற்றின்
செறுத்தல்—கொல்லல் [மடி
செருநர்—படைவீரர்
செறுநர்—பகைவர்
செருப்பு—காறொடுதோல்
செறுப்பு—கொலை
சொரிதல்—உகிர்தல்
சொறிதல்—பிராண்டல்
தரி—தரிப்பு
தறி—வெட்டு, நெய்வார்தறி
தரித்தல்—அணிதல்
தறித்தல்—வெட்டல்
திரம்—உறுதி
திறம்—திறமை
திரை—புனற்றிரை
திருவாரூர்

துரப்பு—துரத்துதல்
துறப்பு—துறவுகோல்
துரவு—கிணறு
துறவு—இல்லறநீங்குகின்றல்
துரை—அதிகாரி
துறை—தீர்த்துறை
துரல்—வருத்தம்
துறல்—மழைத்துளி
துருதல்—வெளியடைதல்
துறுதல்—மழைதுமித்தல்
தேரை—தவனையினோர்பேதம்
தேறை—ஓர்மீன்
நருக்கு—நருக்குதல்
நறுக்கு—துண்டித்தல்
நருக்குதல்—நொருக்குதல்
நறுக்குதல்—துண்டித்தல்
நரை—சாமரை
நறை—குற்றம்
நிரத்தல்—நிறைதல்
நிறத்தல்—நிறங்கொள்ளுதல்
நிருத்தம்—பதம்பிரித்தல்
நிறுத்தம்—சாயாமல் நிரிந்து நின்றல்
நிரை—ஒழுங்கு
நிறை—நிறுத்தலளவு
நிரைதல்—ஒழுங்கு
நிறைதல்—பூரணப்படுதல்
நீராடுதல்—ஸ்நானம்பண்ணல்
நீராடுதல்—அழித்தல்
நெரி—நெரியென்னேவல்
நெறி—நீதி, வழி
நரத்தல்—பரம்புதல்
நறத்தல்—விரைவாயோடல்
நரப்பு—அகலம்
நறப்பு—அவசரம்
நரம்பு—கழனி திருத்தும் பலகை
நறம்பு—மலை
நரவை—கடல்
நறவை—புள்
நரி—குதிரை
நறி—பறித்தல், பொன்.
நரை—பார்வதி, சாராயம்

பறை...கொல்
 பாரை...ஓர் மீன்
 பாரை...கற்பாரை முதலியன
 பிரதாரம்...கடத்தல்
 பிறதாரம்...பிறர்மனை
 பிரப்பு...பேருண்டி
 பிறப்பு...உற்பத்தி
 பிரிதல்...அகலல்
 பிறிதல்...நீங்குதல்
 பீரு...புருவம், புலி
 பீறு...கிழிவு
 புரம்...நகரம்
 புறம்...இடம், புறத்தி
 பெருத்தல்...அதிகப்படல்
 பெறுத்தல்...பெறுவித்தல்
 பேரு...சமுத்திரம்
 பேறு...இலாபம்
 மரத்தல்...பிரமித்தல்
 மறத்தல்...ஞாபகத்தவறு
 மரித்தல்...சாதல்
 மறித்தல்...தடுத்தல்
 மரம்...விருட்சம்
 மறம்...கொலை, கோபம்
 மரிப்பு...சா
 மறிப்பு...தடுப்பு
 மருப்பு...மரக்கொம்பு
 மறுப்பு...மறுக்குதல்
 மருவல்...அணைதல்

மறுவல்...கஸ்தூரி மிருகம்
 மரை...ஓர் மிருகம்
 மறை...இரகசியம்
 மாரி...மாரிகாலம், மழை
 மாறி...மாறடி, வேறுபட்டு
 முரண்டு...மாறுபாடு
 முறண்டு...முரண்டு
 முரித்தல்...ஒடித்தல்
 முறித்தல்...முரிதல்
 முருக்கு...முருக்கென்னேவல்
 முறுக்கு...ஓர் பணிகாரம்
 முருக்குதல்...அழித்தல்
 முறுக்குதல்...சினத்தல்
 வரப்பு...எல்லை
 வறப்பு...குறைவு
 வரவு...வருகை
 வறவு...கஞ்சி
 வருமொழி...பின் வரும் வார்த்தை
 வறுமொழி...பயனிலாப்பதம்
 விரகு...உணர்வு
 விறகு...ஓம விறகு
 விரல்...அங்குலி
 விறல்...வெற்றி
 விரைத்தல்...விதைத்தல்
 விறைத்தல்...மரத்து நிற்பல்
 வெரு...அச்சம்
 வெறு...வெறுமை

II. மொழிகளில் ல, ழ, ள, என்னும் எழுத்துகள் மாறிவருவதினால் உண்டாகும் பொருட்பேதங்கள்.

அலை...கடற்றிரை
 அழை...அழையென்னேவுள்
 அலை...தயிர், மோர்
 அலகு...பறவை மூக்கு
 அழகு...சிறப்பு [வைவின் பெண்
 அளகு...கோழி, கூகை யல்வாதபற
 அலி...பேடி
 அழி...கெடு
 அளி...கொடு
 அல்...இருள்

அள்...அள்ளென்னேவல்
 அவல்...தின்பண்டம்
 அவள்...பெண்
 ஆல்...ஆலமரம்
 ஆள்...மனிதன்
 ஆலம்...விஷம்
 ஆழம்...பள்ளம்
 ஆலி...அமுதம்
 ஆழி...கடல்
 ஆளி...ஆள்வோன், யாழி யானை

தாலி...கங்கலநாண்
 தாழி...குடம், சாடி
 தாளி...பனைமரம்
 தால்...தாலாட்டு
 தாழ்...தாமு, பணி
 தாள்...கதவுறுதாள், பாதம்
 துலை...நீறை, தராசு
 துளை...துவாரம்
 தொலை...தூரம்
 தொலை...துவாரம்
 தோல்வ...சருமம்
 தோள்...புயம்
 தோவி...ஓர்மீன்
 தோழி...பாங்கி
 தோளி...நீலி
 நல்ல...நேர்த்தியான
 நள்ள...சினேகிக்க
 நலி...நோய்
 நளி...குளிர்ச்சி
 நுழை...நுழையென்னேவல்
 நுளை...ஈனம்
 பலம்...ஓர்நிறை
 பழம்...கனி
 பவி...பூசை, விண்ணோருணவு
 பழி...குற்றம்
 பல்லி...கெவுளி
 பள்ளி...சிற்றூர்
 பசலை...வேறுபட்டநீறம்
 பசளை...வயலைக்கொடி
 பால்...அழுதம்
 பாழ்...அழிவு
 பாலை...ஓர்மரம்
 பாளை...கழுகு, தெங்கு, முதலியவற்
 பாலம்...வாராவதி
 பாளம்...துண்டு
 புல்லி...புறவிதழ், நெருங்கி
 புள்ளி...மறு
 புலி...வேங்கை
 புளி...புளிப்பு
 புல்...புல்லு, அற்பம்
 புள்...பறவை

புழுகு...புழுகு
 புளுகு...பொய் (விட்டுப்புக்கும்வழி)
 பூழை...துவாரம், கோபுரவாயிற்கதவி
 பூளை...இலவம்பஞ்சு
 பொலி...தூற்றுகெல்
 பொழி...ஊற்று
 பொளி...சுத்தியாலடி
 போலி...இழிவான
 போளி...அப்பவர்க்கம்
 மலை...பருவசம்
 மழை...குளிர்ச்சி, நீர்
 மலை...அந்திப்பொழுது
 மாழை...அழகு, மாமரம்
 முலை...கொங்கை
 முழை...துடுப்பு
 முளை...துளிர்விடு, ஆப்பு
 முலி...வேர்
 முழி...அகப்பை, மத்து
 முளி...அங்கவீனமுள்ள
 முலை...கோணம்
 முழை...அகப்பை, துடுப்பு
 முளை...எலும்பினுள்ளிருப்பது
 வலி...நோவு
 வழி...பாதை, வழியென்னேவல்
 வளி...காற்று
 வலை...மீன்பிடிக்குக்கருவி
 வழை...சுரபுன்னைமரம்
 வளை...கங்கணம், சங்கு
 வலம்...வலி, வெற்றி
 வளம்...அழகு
 வாலை...பன்னிருவயதிற்பெண்
 வரழை...வாழைமரம்
 வானை...ஓர்மீன்
 வால்...மிருகங்களின்வால்
 வாழ்...பிழைத்திரு
 வாள்...கட்கம்
 வாலி...இந்திரன்மகனாகிய வானரன்
 வாழி...வாழ்வாயாக
 வாளி...காதணி
 விலா...பழு
 விழா...விழவு

விளா...விளாமரம்
 விழி...கண்
 விளி...விளியென்னேவல்
 விலை...கிரயம்
 விளை...ஓர் மீன்
 வெல்லம்...கரும்பின்கட்டி

வெள்ளம்...நீர்ப்பெருக்கு
 வேல்...கைவேல்
 வேள்...ஆண்மகன்
 வேலை...தொழில்
 வேளை...காலம்

III. மொழிகளில் ண, னக்கள் மாறி வருவதினால் உண்டாகும் பொருட்பேதங்கள்.

அண்ணம்—மேல்வாய்
 அன்னம்—ஓர்பட்சி, சாப்பாடு
 ஆணி—முளை
 ஆனி—ஓர்மாதம்
 ஆணை—சத்தியம்
 ஆனை—யானை
 உண்—தின்னு
 உன்—உனது
 ஊண்—சாப்பாடு
 ஊண்—ஊழிசம்
 எண்—கணிதம்
 என்—எனது
 எண்ண—வினாக்கள்
 என்ன—வினா
 ஒண்ணார்—கூட்டாதவர்
 ஒன்றார்—பகைவர்
 கணம்—கூட்டம்
 கனம்—மேன்மை
 சானி—பெண்
 சாணி—மாட்டுச்சாணி
 சுண்ணம்—சுண்ணாம்பு
 சுன்னம்—வட்டம்

தினை—ஓர்வகைதானியம்
 நாண்—கயிறு
 நான்—தன்மையொருமை
 பணி—வேலை, குனி
 பனி—பனிநீர்
 பனை—பறை
 பனை—ஓர்வகைமரம்
 பாணம்—அம்பு
 பானம்—ஜலவஸ்து
 புணர்—பொருந்து
 புனர்—மறுபடியும்
 புனை—தெப்பம்
 புனை—அலங்கரி
 பேண்—காப்பாற்று
 பேன்—பூச்சி
 மணம்—வாசனை
 மனம்—நிருதயம்
 மனை—ஓராசனம்
 மனை—வீடு
 மாண்—மாட்சிமைபடு
 மான்—ஓர்வகைமிருகம்
 வாணம்—வெடிமருந்து விளையாட்டு
 வானம்—ஆகாயம்

APPENDIX E.

THE ORIGIN OF TAMIL.

தமிழ் மொழியின் வரலாறு.

இமயமலைக்கு வடக்கேயுள்ள மத்திய ஆசியாகண்டத்தில் வசித்திருந்த தமிழ்ப் பேசுஞ் சனங்கள், இந்தியாவின் வடமேற்குக் கணவாய்களின் வழியாக வந்து, இந்து நதி சமவெளியிலுங் கங்கைநதி சமவெளியிலுங் குடியேறினார்கள். சில நூற்றாண்டுகளுக்குப் பின்பு துரானியரென்று அழைக்கப்பட்ட மஞ்சள் நிறமுள்ள ஒரு ஜாதியார் வடகிழக்குக் கணவாய்களின் வழியாக இந்தியாவுள் புகுந்து, தமிழர்களைத் துரத்திவிட்டனர். அதுமுதல் தமிழர்கள் வந்திய மலையிலிருந்து கன்னியாகுமரி வரையில் வசித்து வந்தனர். இந்து நதி சமவெளியின் வடமேற்குப் பாகத்தில் ஒரு ஜாதியாரும், வந்திய மலையின் கிழக்கு முனையிலுள்ள குடிய நாசுபுரியில் மற்றொரு ஜாதியாரும் தமிழின் பாகதங்களை (சிறைத்த மொழிகளை) இன்னும் பேசி வருகின்றனர்.

ஆதியில் தமிழர்கள் யாவரும் தமிழென்ற ஒரே பாஷையைப் பேசிவந்தனர். அவர்கள் வெவ்வேறு இடங்களில் அமைந்த பின்னர், அவர்களுடைய பாஷை சிறிது சிறிதாக மாறுதலடைந்தது. தமிழ்ப்பாஷையினின்று தெலுங்கு, மலையாளம், கன்னடம், துளுவம் என்னும் வழிமொழிகள் கிளைத்தன. தமிழர்கள் வருகிறதற்குமுந்தி இந்தியாவிலிருந்த அதன் பூர்வகுடிகள் நீலகிரி முதலிய மலைச் சிகரங்களில் தற்காலத்தில் வசித்து வருகின்றனர்.

இந்தியாவிற்கு வடமேற்கிலுள்ள தூர்க்கிஸ்தான் பெர்சியா முதலிய பல தேசங்களிலிருந்து சமஸ்கிருத பாஷை பேசும் ஆரியர் என்னப்பட்ட ஒர் ஜாதியார் இற்றைக்குச் சற்றேறக்குறைய 2500 - வருஷங்களுக்கு முன் வடமேற்குக் கணவாய் வழியாக இந்தியாவுக்குள் பிரவேசித்துத் துரானியர்களைத் துரத்தி வந்திய கிரிக்கும் இமயகிரிக்கும் மத்தியிலுள்ள நாடுகளைக்கைப் பற்றிக்கொண்டனர்.

ஆரியர் இந்தியாவில் புகுமுன்னரே, தமிழர் அராபிக்கடல் வழியாக இஜிப்ட் பலஸ்தீனா முதலிய பல தேசங்களோடு வர்த்தகஞ்செய்து வந்தனர். மேலும் இந்துதேச முழுவதிலுஞ் சமேத்திரா ஜாவா முதலிய பல தீவுகளிலும் தமிழ்ப்பாஷையே பேசப்பட்டு வந்தது. அப்பொழுது இந்தியாவுக்குக் குமரி நாடென்று பெயர். தற்காலத்தில் இந்தியாவிலுள்ள பாஷைகளில் தமிழ்ப் பாஷையே ஆதிபாஷை யென்று சகல கல்விவந்தரும் ஒத்துக்கொள்ளுகின்றனர்.

THE COMBINATION OF SANSKRIT WORDS USED IN TAMIL.

பாரதம், இராமாயணம், பாகவத முதலிய பல வேதப் புஸ்தகங்கள் சமஸ்கிருதத்திலிருந்து தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டபோது, அப்பாலைக் குரிய பதங்களில் அநேகம் தமிழில் வழங்கப்பட வேண்டியதாயிருந்தது. தமிழில் அவைகளை உச்சரிக்கக்கூடிய எழுத்துகள் இல்லாததினால், சில சமஸ்கிருத எழுத்துகள் தமிழில் உபயோகிக்கப்பட்டு வருகின்றன வென்றறிக. ஆகையால், அவைகளுக்கூரிய பிரதானமான எழுத்துப்புணர்ச்சி யிலக்கணத்தைய்ண்டு எடுத்துக் காட்டுகின்றோம்.

1. வடமொழித்தொகைப் பதங்கள் தமிழில் ஆங்காங்கு வருமிடத்துப் பெரும்பாலும் அவ்வடநூற் புணர்ச்சியே பெறும். அப்புணர்ச்சி தீர்க்கசந்தி, குணசந்தி, விருத்திசந்தி, தத்திதாந்தம் அல்லது ஆதிவிருத்தி சந்தி என நான்குவகைப்படும்.

2. அ, ஆக்களில் ஒன்றன்முன் அவ்விரண்டிலொன்று வந்தால் ஆவும்; இ, ஈக்களில் ஒன்றன்முன் அவ்விரண்டில் ஒன்று வந்தால் ஈயும் உ, ஊக்களில் ஒன்றன்முன் அவ்விரண்டிலொன்று வந்தால் ஊவும்; முறையே அந்நிலைமொழியீறும் வருமொழி முதலுங்கெடத் தோன்றுதல் தீர்க்க சந்தியாம்.

உதாரணம்:

(a) (அ, ஆ முன் அ, ஆ வில் இரண்டும் ஆகாரமாம்.)

பத + அம்புயம் = பதாம்புயம், பரம + ஆனந்தம் = பரமானந்தம், கங்கா + அமிர்தம் = கங்காமிர்தம், சதா + ஆனந்தம் = சதானந்தம்.

(b) (இ, ஈ முன் இ, ஈ வில் இரண்டும் ஈகாரமாம்.)

கிரி + இந்திர = கிரீந்திர, கிரி + ஈசன் = கிரீசன், மகி + இந்திரன் = மகீந்திரன், மகி + ஈசன் = மகீசன்.

(c) (உ, ஊ முன் உ, ஊ வில் இரண்டும் ஊகாரமாம்.)

குரு + உதயம் = குருதயம், தரு + ஊனம் = தருனம்; சுயம்பூ + உபதேசம் = சுயம்பூபதேசம், சுயம்பூ + ஊர்ச்சிதம் = சுயம்பூர்ச்சிதம்.

3. (அ, ஆக்களில் ஒன்றன்முன் இ, ஈக்களில் ஒன்று வந்தால் ஈயும்; அவ்விரண்டில் ஒன்றன்முன் உ, ஊக்களில் ஒன்றுவந்தால் ஊவும்; முறையே அந்நிலை மொழியீறும் வருமொழி முதலுங்கெடத் தோன்றுதல் குணசந்தியாம்.

உதாரணம்:

(a) (அ, ஆ முன் இ, ஈ வில் இரண்டும் ஈகாரமாம்.)

நர + இந்திரன் = நரேந்திரன், சுர + ஈசன் = சுரேசன், தரா + இந்திரன் = தரேந்திரன், உமா + ஈசன் = உமேசன்,

(b) (அ, ஆ முன் உ, ஊ வரில் இரண்டும் ஓகாரமாம்.)

பாத + உதகம் = பாதோதகம்; ஞான + ஊர்ச்சிதன் = ஞானோர்ச்சிதன்;
தயா + உற்பத்தி = தயோற்பத்தி, தயா + ஊர்ச்சிதன் = தயோர்ச்சிதன்.

4. அ, ஆக்களில் ஒன்றன்முன் ஏ, ஐக்களில் ஒன்று வந்தால் ஐயும் அவ்வரண்டில் ஒன்றன்முன் ஓ, ஔக்களில் ஒன்று வந்தால் ஔவும் முறையே அந்நிலைமொழியீறும் வருமொழி முதலுங்கெடக் தோன்றுதல் விருத்தி சந்தியாம்.

உதாரணம்:

(a) (அ, ஆ முன் ஏ, ஐ வரில் இரண்டும் ஐகாரமாம்.)

சிவ + ஏகம் = சிவைகம், ஞான + ஐக்கியம் = ஞானைக்கியம், தரா + ஏகவீரன் = தரையகவீரன், மகா + ஐசுவரியம் = மகைசுவரியம்.

(b) (அ, ஆ முன் ஓ, ஔ வரில் இரண்டும் ஔகாரமாம்.)

கோமள + ஓடதி = கோமளொளடதி, திவ்விய + ஔடதம் = திவ்வியொளடதம், மகா + ஓடதி = மகொளடதி. மகா + ஔடதம் = மகொளடதம்.

5. ஒருமொழியுள்ளே மொழிக்கு முன்னே சிற்ற இ, ஈ, ஏக்கள் ஐ ஆகவும்; உ, ஊ, ஓக்கள் ஔ ஆகவும்; ஊகரம் ஆகாரமாகவும்; சமஸ்கிருத பாஷையில் ஏழாம் உயிராகிய “ஓரு” “ஔர் ஆகவுந் திரிந்து வருதல் தத்தி தாந்தம் அல்லது ஆதிவிருத்தி சந்தியாம்.”

உதாரணம்:

சிவனைத் தொழுவோன்—கைவன், வீரத்தின தன்மை—வைரன், கேவலத்தின் தன்மை—கைவல்லியம், புத்தனைத் தொழுவோன்—பொளத்தன், சூரன் தன்மை—சூளரியம், கோசலையிற் பிறந்தான்—கொசலை, தசாதன் புத்திரன்—தாசாதி, கிர்த்திகையின் புத்திரன்—கார்த்திகேயன்.

குறிப்பு:—கார்த்திகேயன் என்னுமிடத்து இறுதியிலிருக்கின்ற ஏயன் என்னும் விருதி மகனென்னும் பொருளையுணர்த்தி நின்றல் காண்க.

6. வடமொழித் தொகைநிலத்தொடருள் நிலைமொழியேனும் வருமொழியேனும் அவ்விரண்டுமேனுந் தமிழை நோக்கி விகாரமுற்ற விடத்தும் நிலைமொழியேனும் வருமொழியேனுந் தமிழ் மொழியாகிய விடத்துந் தமிழ் நூற் புணர்ச்சி விதியைப் பெற்றுவரும்.

உதாரணம்:—கங்கைச்சடை, மாயைக்குணம் எனவும்; அளிக்கூட்டம், முலைத்தடம் எனவும் வரும்.

7. உயிரீற்று வடமொழியின் முன் க, ச, த, பக்களை முதலிலுடைய வடமொழி வந்தால் இயல்பாம்.

உதாரணம்:—ஆதிபகவன், மணிகண்டன், கங்கை புத்திரன்.

மேற்கண்ட 2, 3, 4 இம்மூன்று சூத்திரங்களிலுள்ள
உதாரணப்பதங்களுக்கு அருத்தம்.

தீர்க்க சந்தி.

1. பதாம்புயம் (பத-பாதம், அம்புயம்-கமலம்) = தாமரைபோன்ற பாதம்.
2. பரமானந்தம் (பரம-மேலான, ஆனந்தம்-சந்தோஷம்) = மேலான சந்தோஷம்.
3. கங்காமிர்தம் (கங்கா-கங்கைநதி, அமிர்தம்-நீர்) = கங்கையின் நீர்.
4. சதானந்தம் (சதா-நித்ய, ஆனந்தம்-சந்தோஷம்) = நித்ய சந்தோஷம்.
5. கிரீந்திர (கிரி-மலை, இந்திர-சிரேஷ்டமான) = சிரேஷ்டமான மலை.
6. கிரீசன் (கிரி-மலை, ஈசன்-அதிபதி) = மலையரசன்.
7. மகீந்திரன் (மகி-பூமி, இந்திரன்-இந்திரனை யொத்தவன்) = பூமிக்கு இந்திரனை யொத்தவன்.
8. மகீசன் (மகி-பூமி, ஈசன்-அதிபதி) = பூமிக்கு அதிபதி.
9. குருதயம் (குரு-பிரகஸ்பதி, உதயம்-தோற்றம்) = பிரகஸ்பதி கிரகத்தின் தோற்றம்.
10. தருணம் (தரு-மரம், ஊணம்-கேடு) = மரக்கேடு.
11. சுயம்பூபதேசம் (சுயம்பு-பிரமா, உபதேசம்-போதனை) = பிரமபோதனை.
12. சுயம்பூர்ச்சிதம் (சுயம்பு-பிரமா, ஊர்ச்சிதம்-சிலபெற்றது) = பிரமாவின் சிலபெற்றது.

குண சந்தி.

1. நரேந்திரன் (நர-மனுஷன், இந்திரன்-தலைவன்) = மனுஷரில் தலைவன் (அரசன்)
2. சுரேசன் (சுர-தேவ, ஈசன்-அதிபதி) = தேவர்களின் அதிபதி (தேவேந்திரன்)
3. தரேந்திரன் (தரா-பூமி, இந்திரன்-இந்திரனைப்போன்றவன்) = பூமிக்கு இந்திரனைப் போன்றவன்.
4. உமேசன் (உமா-பார்வதி, ஈசன்-அதிபதி) = பார்வதி தலைவன் (சிவன்)
5. பாதோதகம் (பாத-காலடி, உதகம்-நீர்) = காலடியின் நீர்.
6. ஞானோர்ச்சிதன் (ஞான-அறிவு, ஊர்ச்சிதன்-சிலபெற்றவன்) = அறிவின் சிலபெற்றவன்.

7. தயோற்பத்தி (தயா-இரக்கம், உற்பத்தி-பிறப்பு)=இரக்கத்தின் ப்
 8. தயோர்ச்சிதன் (தயா-இரக்கம், ஊர்ச்சிதன்-நிலைபெற்றவன்)=தயவ்ஞல
 நிலைபெற்றவன்.

விருத்தி சந்தி.

1. சிவைகம் (சிவ-சுபம், ஏகம்-ஒன்று)=சுபங்களில் ஒன்று.
 2. ஞானைக்கியம்(ஞான-அறிவு, ஐக்கியம்-கலத்தல்)=அறிவோடு கலத்தல்
 3. தரைகவீரன்(தரா-பூமி, ஏகம்-ஒன்று, வீரன்-வீரன்)=பூமியில் ஒன்றான
 வீரன்.
 4. மகைசுவரியம் (மகா-அதிக, ஐசுவரியம்-செல்வம்)=அதிகச் செல்வம்.
 5. கோமளௌடதி (கோமள-செழிப்பான, ஓடதி-பூண்டு) = செழிப்பான
 (மருந்து) பூண்டு.
 6. திவ்வியௌடதம் (திவ்விய-மேலான, ஓடதம்-மருந்து)=மேலான
 மருந்து.
 7. மகௌடதி (மகா-மேலான, ஓடதி-பூண்டு)=மேலான மருந்து பூண்டு.
 8. மகௌடதம் (மகா-மேலான, ஓடதம்-மருந்து)=மேலான மருந்து

